ו"א בניסן, תשמ"ז 10.4.1987

וון דעור בטלנים לאירוויזיון.

"גשנים שחלפו מאז שנברורתי למלכת היופי של ישראל למדתי שלא מספיק להיולד יפה. אנו רוצים לשמר את היופי גם אחרי גיל 30 צריך לעשות משהו. לכן, כשאנשים מחמיאים על המראה הצעיר שלי, אני מגלה להם ארנ הסוד: דםנה שטראוס, הוא לא רק טעים ובריא, אלא גם מרכיב חשוב בטפוח מראה רענן וכושר טוב". מלכת היופי של ישראל וסגנית מיס תבל 1969, אופנאית בהווה.

אבא אבן בכסאח תנ"צ ארמונד לוי, ידיים באש יצחק רבין, ילדות בלי אמא עמוס אטינגר, מסע לקוטב הדרומי מיקי גבריאלוב, נמר ד־שניה אורי דרור, אנטומיה של רצה טיולי סופשבוע לפסח

DINI IZIONITON SONY "היום יום שיםה זוגית ללונדון ליום יום שיםה זוגית ללונדון

הלו, מדברים מהרדיו... זכית בטיסה זוגית! החגרלה חיומית תועבר בכל בוקר בשידור חי מרשת ג'ו אבי אתגר, בתכניתו "מה כבר תשעו", ישלוף מעטמה אחת מתוך ערימת המעטמת שהגיעו יום קודם ליכין, ויתקשר מן האולמן אל חזוכה המאושרת.

קחי את בן זוגך וטוסי ללונדון - על חשבון יכין ו כן, נבירתי, גם את יכולה לזכות בכרטים טיסה זוגי* ללונדון! במבצע הענקי של חקיץ "ג'ימבו 92 טיסות" יוגרל בכל יום זוג כרטיסי טיסה ללונדון. ההגרלה היומית מאפשרת לך לחצטרף למבצע בכל פעם מחדש ומגרילה בהרבה את סיכוייך לזכות ז

שותים, נהנים - ונכנסים להגרלה!

- החצטרפות להגרלה פשוטה מאד וכל מה שעליך לעשות חוא זה: * קני הביתה 4 ליטרים של סירופ חטכוני ג'ימבו, באיזת מן הטעמים הנפלאים שאת. וילדיך אוהבים (תוכלו לבחור בכל צרוף מתוך המבחר של 1 ליטר, 2 ליטר ג'ימבו
- * קלפי בזהירות את התויות מעל הבקבוקים, ע"י השריה במים פושרים במשך 3 דקות, הכניסי לתוך מעטפה, ביחד עם התלוש שבתחתית העמור ושילחי ליכין ת.ד. 332
- ★ זכריו במעטפה צריכות להיות תויות חמעידות, ביחד, על קניה של 4 ליטר ג'ימבו. (לרוגמא: חוית של ג'ימבו 2 ליטר + חוית של ג'ימבו ו ליטר + חוית של דיאט ג'ימבו
 - ו ליטר, או כל צירוף אחר שיתן 4 ליטר). ★ מספר המעטפות אינו מוגבל, ככל שתשלחי יותר ינדלו טיכוייך לזכות ו

SUPER TRINITRON שיטח מחפכנית חדשה של סוני

כל הטלויזיות החדשות של טוני המשווקות בארץ ובעולם הן בשיטת חסופר טריניטרון, בלערית לדגמי סוני ומציעות את כל החידושים האחרונים.

מנורת המסך סופר טריניטרון מיוצרת מזכוכית שחורה מיוחדת. חקונטרסט בין הצבעים גדול יותר. השחורים יותר כהים

והלבנים יותר בחירים. לכן, התמונה שמתקבלת היא - באיכות צבעים מעולה עשירה, עמוקה וחדה יותר מאשר בכל מכשיר טלויזיה אחר. ועוד יתרון: מסך טופר סיפר טריניטרון -מסך שחור טריניטרון מווע השתקפות

לבחירתכם טלויזיות בגודל

חשאר שלט רחוק, כניסה

טלטקס. אחת מהן ודאי

סוני סופר-טריניטרון, אין

עוד טלויזיה ברמה שלה

תתאים לדרישותכם.

השווה ותווכח.

"75, "20", 18", "14" הכוללות בין

לוידיאו, הכנה לטלטקס ו∕או

גדולה וחדישה בתקן גבוה ביותר. טכנאים מיומנים

מקורות אור על גבי חמסן לחשיג בחנויות חשמל ורשתות שיווק מובחרות ברחבי הארץ. אולט תצוגה (מכידה תחיבו שרות ארצי: דוו אוני ועם 9, מנול שלם ה"א. מל; 63-63-69.

ISFAR ישפאר - עוצמת סוני נישראל.

SONY

עד גו תשלומים

וטקליים שווים, ג'נ'א האחדוו,

* איכות.

ומנוסים שעוברים הכשרה

והשתלמויות בארץ ובחו"ל.

ציור מדידה המשוכלל מסוגו

מעודכנת. מחסן החלקים

עשרות אלפי פרטים ורכיבים

בעולם. ספרית אתזקה

הגדול מטוגו בארץ ובו

מתוצרת סוני נותן גיבוי

למערכת התיקונים.

העולם מתקרם מסוני לסוני.

מסך סופר מריניטרון שחור, שמוח ומרובע.

מסך שטוח ומרובע

סוני סופר טריניטרון מציעה

עכשיו מסך שטוח, כדי לקבל

תמונה אמיתית ומוחשית.

המבנה חשטוח והמרובע של

חמסד, מעניק תמונה ברורה

וחדה במרכז ובפינות כאחד.

טלויזיה בכל גודל

לסוני יש מבחר טלויזיות,

הגדלים בעיצוב חדשני עם

מיטב השכלולים האחרונים.

ולכל דרישה

סופר טריניטרון, בכל

רק יכין יכול לעשות 92 כוסות!

ומשפחותיהם.

בוובת.

י שני כרטיטי טיסה חלוך ושוב, לא כולל מסים.

כך, בכל בוקר תוכלי לשמוע ברדיו את תוצאות ההגרלה - אולי חיום הזוכה המאושרת

א מבצע 92 טיסות כפוף לחקנון המבצע הנמצא במקומות המכירה.

נא לצרף אותי למגרלה היומית של "ג'ימבו 92 טיסות".

מצ"ב תויות המעידות על קניה של 4 ליטרים סירופ נ'ימבו.

חשלימי את הסיסמה: "רק ____ יכול לעשות 92 כוסות".

+ החשתתפות אסורה על עובדי יכין ומשפחותיהם ועל עובדי פרסום גיתם

"אַנויסן, תשמ"ז 10.4.1987

66OH CHARLES, WE HAVE BEEN NOTICEL

LUCKY, WE ARE DECENT ?? מולשאנחנו לבושים... בפולגת

נט

A Burgar

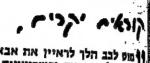
פורות שמורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplement to Mauriy International Edition

עריכה: דניאלה בוקשטין עורך גרפי: יורם נאמן מעצכת: יעל חורן גרפיקה: נטע גרינשפן

מודעות: אורי דגן

עורך: צכי לביא

צילנה וצילנה'- וסוף-סוף עצלעהו

מס לכב הלך לראיין את אבא אבן. לא כ"איש השבוע" במובן המקובל במוספים ובשבועונים, אלא כמי שעשוי (או עלול, תלוי משת המבט) להיות איש השבוע הבא או בעוד שבועיים. מתי שיניש א משקנות ועדת המשנה למודיעין החוקרת את פרשת פולארד. בלי קו לעיתוי, הוא מצא אבא אבן מסוג חדש. כזה שדבק בו דימוי של ורן ועדת סינאט אמריקני, שבעצמאות ביקורתו וחקירותיו, עלול מוער את המימשל. הקול קול אבן. אבל במלים בוטות יותר, מושחזות ושות. נסאח בהשוואה לאבן מלפני פולארד. מי שעשה הסבה בכורח משנות מפוליטיקאי־כוכב לכוכב־טלוויזיה, מצא עצמו חוזר פתאום שונו הזירה וההתעניינות העולמית. לא שקודם היה מובטל. שכר מצאה שלו בחו"ל הוא מן הגבוהים בעולם – 7,000 דולר. אבל עכשיו קשועמון של מאות הזמנות, ובלנח השנה שלו אין אלף ימים. בקרוב ישון לקחת מזכירה כגלגל הצלה.

הא גם יוצא בגילוי מעניין, אך מוזר. שכל האופוריה הזאת היא פּקיה. מותר היה לקוות שח"ב – על אחת כמה וכמה יו"ר ועדה, ועוד שלאת חשובה כמו ועדת חוץ ובטחון – ילמד טום כניסתו להפקיד אתקען הבית, על סעיפין וסעיפי המשנה, כדי שיוכל לנצל ביעילות או בלוא הכוח שהופקד בידיו. אבל לא. לקרוא את התקנון הלכו רק ממו שהועלה ועיון החקירה, ומישהו נתקף פיק־ברכיים אם זה נקור ורק אז מצאו להפתעתם שהשיניים האלה הן חוקיות וכשרות. וקצוין לפתוח את הפה ולנגוס. איך לא חשבו על זה קודם. אכן מודה שנו ענשיו הית מתייחט לשרים, שהואילו להופיע בוועדה, כמי שעלו חסד וטובה גדולים. מעכשיו, הוא מצהיר, כבר לא יהיה יותר אפירתודה. ואחרי שהוא גם לא שואל אף אחד ומתראיין לטלוויזיה הדתית, וראש הממשלה אומר שהוא יחקור בענין – מניב אבן ששמיר ננו לא חוקר אותו. אבן הוא שתוקר את שמיר. אבן שלא מאסו תמום. בניל וז זוקף האיש את קומתה של הרשות המתוקקה, ומחזיר לה את הכבוד המגיע לה. מה פלא שחוזרים אליו עם הפסוק שציטט על עלדה כשובחרה לראש־ממשלה: "אחרי בלותו היתה לו עדנה".

וג הנ הפסח, חורג המדור "טיול סופשבוע" ממתכונתו החולית לומוגש בהרחבה הגיגיה. לא טיול אחד אלא שלושה, בארבעה למורי האמצע של המוסף. נילי פרידלנדר מכירה את עם ישראל למסתער על הטבע. מסלולי הטיולים שהיא ממליצה ומתכננת הם אוד בצמון, אחד בדרום ואחד בחרי ירושלים. בתקווה לפזר את הלחץ.

בשנה נתן דטנר, ואבי קושניר. שטח פרטי של זטנר בעם' 30–33. צילום: שמואל רחבני.

18, דווה רווה

24 עשרים וארבע חמכות

31 טיולי "טופשבוע" לקראת חג הפסח מאת נילי פרידלנדר

מאת יצחק בן־חורין

40 לשון וופל על הראש שובו של הג'נטלמן מאת עמוס לבב יעקב פרוינד ויורם נאמן 46 ומר יד שנייה וו ידיים באש מאת יעל פו־מלמד

מאת יאיר לפיד 49 לאכול בחוץ מאת מאו"ל ארץ האש, יבשת הקרת מאת עמוס אטינגר 30 זהב כחול לבן

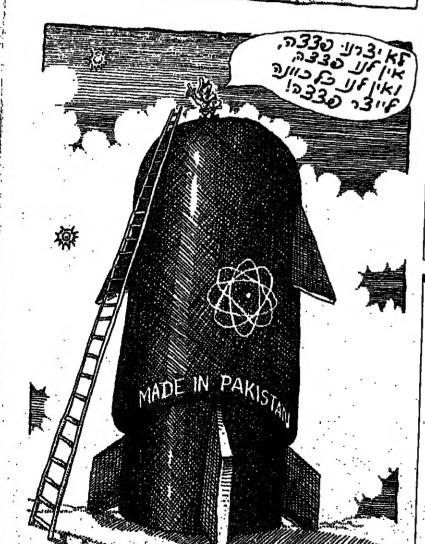
מאת יהודית חנוך מאת בילי מוסקונה לדמן 🦠 58 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר

59 פנטוהאוו מאת ינאל לב פפ הורוסקום

60 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת ובריאל שטרסמן

שטח פרטי עם נתן דטנר מאת נורית ברצקי

פל ניומן, רוטב סלט מייקל וילטון, "גאמא"

5 Blacaio

בה אמר נשיא פאקיקטאן...

אבא אבן חדש מרץ לזירה. כסאת בחליפה וכסיות משי. פרעת פולארד העלתה לו את האדרנאלין. לעת בליותו קיבל אומץ. מלא וימוסים אבל גם תוקפני, עז פנים, חריף. לובש דימוי חריג בווך הכוליטי, של יו"ר ועדת סינאנו אמריקני הייתי מודה לכל שר שהסכים להופיע בפנינו. מעתה אפסיק הג'נטלמו

תחקור, זה לא מחייב אותי ולא את הווערה הזו. היא

לא כפופה לך, אני לא כפוף לך, ואני קובע שביום

שבהרצליה־פיתוח, נוכר אנא אבן בקטע ההוא, ועל

סניו נהרה: עכר רחש סביב השולחן", הוא משחזר,

אחרייכן אנשים הלכו וחיפשו בתקנון ומצאו שאכן יש

לוועדת המשנה סמכות לחקור בנושאים כאלה".

המדהים תוא שעצם הגילוי הזה הפתיע גם את אכא

אכן (מה שמעיד אולי כי הפתרון להרכה בעיות

כשהתראיינתי לטלוויזיה הירדנית,

לא הייתי צריך לבקש רשות

ממישהו. יצחק שמיר אמר

שיחקור, ואני הזכרתי לו שהוא אינו

חוקר אותי. אני חוקר אותור

כחדר העבודה שלו בביתו ההרור

חמישי ועדת המשנה שלנו תברר, תחקור ותרון".

ל גולדה מאיר ז"ל הוא אמר פעם: "לעת בלותה היתה לה עדנה". שועלי הכנסת הוותיקים, שווכרים את אכא אבן כשהיה גדול, משפשפים עיניהם בתרהמה, שומעים כלא מאמינים את התבטאויותיו הקשות בשבועות האוצרונים, ואומרים עליו אותו משפט שאמר

אומרים כי בקרוב מאוד, אולי בתוך עשרה ימים,

הווערה בראשותו החוקרת את פרשת פולארר תפרסם

את מסקנותיה שאולי יגרמו לנפילת הממשלה. אין

סיכוי שווערת הבירור הממשלתית תקרים אותו

במסקנותיה. הודות לתרגילי פרופסור ליבאי, תפסה

ועדת אבן "פור" גרול. "אנחנו כבר כמעט מסיימים,

והם טרם הצליחו להמריא", אומר אבא אכן, לא, חס

וחלילה, אין שום תחרות כין שתי הווערות. אפילו טוב,

לדעתו, ששתי ועדות חוקרות את הפרשה וגיתן יהיה

"להצליכ" עדויות. פשוט, וערת אכן מקרימה. אגב,

שמתם לב שלווערת המשנה למודיעין, שאבן עומר

בראשה כתוקף תפקידו כיו"ך וערת החוץ וחבטחון,

וערת אבן היא יציר כפין של אבא אכן, והכל

אכא אבן, כן 71, אינו משתנה. אותו ראש גדול, אותו גוף והילוך רובי כבד, אותו סנטר כפול ותמיר בגרי העבורה האלה – חליפה ועניכה. אכל משהו בכל זאת קרה לאיש הזה, לתופעה שקוראים לה אבא אכן. התבטאויותיו עדיין מנומסות, ומתגלגלות לא־אות אורר־סוצר בסגנון ספרות ימליצי. אכל אין ספק: משחו קוראים "וערת אכן", בעור שלוערה השניה עם שני השחיו את הסגנון האכני אחרי כמעט עשר שנים של חבריה קוראים, כך סחם, ועדת בירורי גלות־מאונס ציבורית. האיש פרץ שוב לזירה, ולפתע גילו הפוליטיקאים ההמומים אכא אכן אחר, תוקפני, סרה כליכך כפתאומיות, ער שגם הוא עצמו הופתע. עו סנים, מבקר הריף, האיש, ללא מפק, קיבל אומץ. ראש הממשלה יצחק שמיר הופיע בפני וערת החוץ לעת בלותו, לכש האיש רימוי חריג בנוף הפוליטי, של והבטחון ואמר שאין מה לחקור בפרשת פולארר. ואז, יו"ר וערת טגאט אמריקני המאיים כעצמאות חקירותיו לפתע, שמע אבא אכן את עצמו אומר: גאני מוחה נגד על יציבות המימשל. חסגנון וחדמה, ולגבי חודעתך שישראל לא תברוק ולא

ער אותו רגע הייתי מודה וחוזר ומודה לכל שר שהסכים בכלל להופיע כפנינו", מגלה אכן. "עתה

היו תגובות מיידיות. הטלפון שלו לא פסק לצלצל:

מתייחסים אלי כאל דוכר, לפעמים ההגררות חללו כו, כן, ערנה היתה לו, הוא מסכים, אך חילק על ורובר של ישראל דובר האומה העבריתו מעורויות כי השם לכרות ביצר יכולתי להסביר בונשונגטון את עניו דבלוח. כן, נכון ששכתי לפתע לכמה, הוא שוג מסכים, אך מווריו לתקן ולהרגישו , למרכן הבמהו למנו הנימוס הוא גם מיסוף שחים שמיו אם זה היי

שמבוכזים עליהן זמן ועצבים, מצוי בתקנונים. צריך רק לשנן וליישם אותם, מה שרבים לא טורחים

תברר לי שוחדי ככלל חובתם. מעתה אפסיק להיות לנס המרד שחניף אבא אכן, כמעט בהיסח הדעת,

מכחינתם האישית של כני הזוג פולארר.

הקולות הקוראים לן להציל את מעמרנו הרמוס בכירה

האמריקניה, והוא נוכר בנוסטלגיה בימים שכינו אותו

"קול ישראל", אך הוא גם מתעשה במהירות ודוחה את

וווא, שהורגל כעשר השנים האחרונות לקכל אלמי פניות להרצאות או להופעות כטלוויזיה או באוניברסיטות ירועות שם ברחבי העולם, מחחיל לפתע להישאל על ידי עיתונאים מכל העולם בפרשת שולארד, והוא מתראיין, ומגיב ובן-לילה שוב נעשה לשופרה של ישראל. כמו בימים הטובים ההם של השגרירות בארם וכוושינגטון והיותו שר החוץ.

מריניות ה'אף־שעל' של שמירן זה היה הופך אותי קורה בנסיבות פחות קשות לישראל, ופחות טרגיות

המאיים בעצמאות חקירותיו על יציבות המימשל. כתאום הוא עוב במרכז העניינים. הטלפון לא מפטיק לצלצל. זה מחניף לו לפחות כמו הרקורד שלו בתור כוכב שלוויזיה בינלאומי.

מאח עמום לבב

צילומים: שמואל ד'ומני

11111

וכאמת החשש הזה שייהפך לגרוטסקה, הוא הרבר פתאום מציעים לו לחזור לוושינגטון בשגריר. נוברים שהכי מפחיר אותו, את אבא אבן. לא, אין הוא מתנשא דוא פשום נישא. הכבור מאוד חשוב לו. לכן, אכן לא שנכתר בראש ממשלה. דרכה כנוד אופף אותו, אפילו יסלח ליצחק רבין ששם קין לפעילותו במסעל הערצה ליכולתו האינטלקטואלית המרקימה והוא אני הוצה להשתתף בעיצוב המריניות ולא אינו מסתיר את הנאתו ממנה על הקיר בחדר העבורה. להסביר אותה. זומי אחת הבעיות שלי, יותר שרי, שלו מול המחשב והמרפסת, חלויות תכונות שלו עם האומה העברות", כתב דור פריגורים, ולעומתה (רומשר בעמוד והבא)

בהערצה, לאחר מגדולי הריפלומטים בימינו", ועל התתום מי שהיה נש"א ארה"ב ריצ'ארד ניקסון. ויש שם גם צילומים כלי הקרשות עם אנוואר סאדאת והאפיפיור יוחנן פאולוס השישי. ולא חסרות גם

הקריקטורות, של דוש וואכ. באחת מהן צייר אותו ואכ בשרוולים מופשלים וכוכע טמבל, מרבר אל קבוצת פועלים המומים שלא מכינים אף מלה. אבא אכן, איש עם הומור, צוחק אכל חולק: "אין לי הרגשה שלא מכינים אותי", הוא אומר כמכטאו הכריטי. ככלל, הוא נראה כמו זר כארצו. לא רק כלכושו,

בגינוניו, במבטא. איש העולם. לא מכאן, לא מעכשיו. וזה בולט לעין כשאתה יושב בביתו, צופה בריהוט העור, בציורי הקיר, שותה קפה בכלים נאים, מכיט כו מצטלם עם אשתו סוזי, אשה אצילית, לכושה כמוהו "טים טופ", וכחוץ עובד גנן, וכמכונית האמריקנית ממתין נהג, וכמטכח עוברת העוזרת הקבועה, וכל הטלפונים האלה שמצלצלים, מניו-יורק ומקיימברירג', ותואר כבור כאן, וספרייה גדולה של קלטות עם מאות ההרצאות שלו שם, ואלפי מאמריו, וספריו, והסררה "מורשת" שהגיעה עד כה ליותר מחמישים מיליון צופי טלוויזיה ברחבי העולם.

(המשך מתעמודים הקודמים)

ינך יכול להמנע מהתחושה שהאיש הזה, שהגיע לישראל לפני עשרות שנים, טרם עלה ארצה. מין תערוכת מוזרה של אינטלקטואל מבריק ואציל אנגלי. שהבריטים שכחו-אותו כאן כשעונו. הוא מוכיר קצת את הנשיא חיים הרצוג, גיסו. אכל אכן אומר: "לא, אין לי הרגשה שאני 'אאוטסיירו' בארץ. גם לא להרצוג. עובדה שהוא נכחר כנשיא, ואני עד היום נמצא בראש משאלי דעת הקהל כמועמר מועדף לשריחוץ. גם לא נולדתי למשפחת אצולה. אכי נפטר כשהייתי כן שנה, ולמעשה גודלתי על ידי אכי החורג, שהיה רופא לא עשיר ווהענים לו את שם משפחתו. אנא אכן הוא הגירסה העברית לאוברי איבן! הגודל לא פינק אותי. את השכלתי רכשתי בעזרת מילגות. באנגליה יכולתי ללא שום קושי להיות מרצה בקיימכרירג' וחבר פרלמנט. זה הוצע לי. אבל עשיתי את הצער המשוגע דעתו על בטחון המרינה פחות מגאולה כהן". הזה והצטרפתי לסוכנות היהודית. אני מתפאר בכך. הגרי קיטינג'ר אמר עליו: ,מימי לא פגשתי ארם אם היתה עליה מתנדבת, הרי היתה זו עלייתם של השולט כך בשפה האנגלית. משפטיו סלחו כמבנה מספר קטן של אנשים, שלא היו טובלים אם היו מושלם אך גם מסובר, כמו נועדו לבחון את נשארים כגולה. לא היתה זו ציונות מאונס. ואינני מתחרט. הציונות לא קיפחה אותי".

אכא אכן. לא היה אירוע כחיי המרינה הטוערים, שלא נכנס באמצע דכריו, היה נשמע כרברי. אף דובר חילה לו מעודבות כו. הוא נהפך לאחר הנואמים אנגלית, אמריקני או אנגלי, לא הזכיר לי כך

מקבל היום 7,000 דולר. באחרונה הציב אותו ארגון יוקרתי כארה"ב בין עשרת הנואמים המעולים בעולם, כשפה האנגלית. בין האחרים בנכחרת – אכרהם לינקולן, דניאל וובסטר, וינסטון צ'דצ'יל. כשהתקשר להורות על הכבור, שמע צליל של פליאה בקולה של המזכירה. הוא היחיד שעדיין כחיים. כשאבן מספר זאת, הוא שוב צוחק בפה מלא. -כן", הוא מסכים, -יש לי הומור". הוא מגלה שאחיין שלו באנגליה, ג'ונתן ליו, הוא מחבר סררות הטלוויזיה "כן, ארוני השר" ו"כז, ארוני ראש הממשלה". אכא אבן מורה שהוא עוור קצת" לאחיינו, שכתב עכשיו עור שמונה פרקים. "האבסורדים הבינרוקרטיים הם אוניברסליים", הוא

מתאכסן כשהוא בירושלים. שתי תיירות אמריקניות ניגשו אליהם, התעלמו מהכוכבת, וביקשו את חתימתו. ישראליות היו ביגשות ישר לויקטוריה".

את אשתו סוזי הכיר במלחמת העולם השגיה, בעת שירותו כקצין בצכא הבריטי. כך הכיר גם את חיים הרצוג, שאף הוא היה קצין. כשבא הרצוג לספר לו שהוא מוצכ במצרים, אמר לו החבר הטוכ אבן: "הנה, קח כתובת של משפחה יהודית נחמרה במצרים. יש להם שלוש בנות. כאחת מהן, סוזי, אל תעז לגעת". עכשיו הם גיסים, מורמים מעם, למרות שאבא אבן היה רוצה להיות עממי יותר. יתכן שהתבטאויותיו הנחרצות האחרונות מסמלות איושהו צעד ככיוון הזה. אכל גם כיטויים חריפים מתגלגלים על לשונו

בחלקלקות של נימוסי שולחן. כיצד יקבל הרחוכ משפט חריף כמו זה: עם כל הכבור לשני האזרחים המכוברים שהממשלה מינתה כוועדת הבירור בפרשת פולארר, הכנסת היא ריכונית ועצמאית, ואנו לא נוותר על אחריותנו לברוק את הנושא הזה ולא נשנה שום תוכניות". או זה: "יש לקצץ את הכנפיים של הגוף הקרוי שלושת ראשי הממשלה". או אפילו זה: מינוי אכיאם סלע הוא גאוניות נדירה שהדעת איננה. קולטת". וגם זה: "אין אדם בישראל שאני מחשיב את

לא מכבר פגש את ויקטוריה פרינסיפאל, כוכבת "ראלאס", כלוכי של מלון "המלך רור", שם הוא "טוכ", הוא נאלץ להסכים, "אלה היו תיירות.

האינטליגנציה של המאזין אך גם להשאירו המום למראה חוירטואוזיות שלו. דבריו קלחו כמו נחל הרים מיליון איש". ואכן, הציונות ידעה להעריך את תרומתו של צלול. נסיון להפסיקו חית חטר סיכוי. כל משפט שהיה המוכרים והמבוקשים בעולם. תמורת הרצאה אחת הוא שאנגלית אינה שפת האם שלי". אפרים קישון כתב

באחר מטוריו שמזכיר האו"ם אורתאנט היה מחזיק בהתבא על כרכיו את מילון ווכסטר ומעלעל כו כקרחתנות כדי לעקוב אחר קו המחשבה של אבן אכן כעת נאומיו בעצרת.

לראיין את אבא אבן בעברית לא יותר קל. המראיין, שולט ער כמה שניתן בשפה העברית, חש כל העת ברלות לשונו. בשבוע שעבר, בטרם טס לארה"ב לקבל איזה תואר כבור בקליוולנד, עוד הספיק אבן להתראיין כערכית לתוכנית שתשודר ביום העצמאות. וכאותה מירה של וירטואוזיות הוא שולט גם בצרפתית, ספרדית, פרסית וגרמנית.

יש לקצץ את הכופיים. של הגוך הזה הקרני שלושת ראשי הממשלה. זו מונארכיזציה של השלטון בישראל".

מינוי אביאם סלע הוא.

גאוניות נדירה שהדעת

הרבה אנשים יכולים.

להיות שגרירים, אבל רק

אחד יכול לעשות סדרה

טלוויזיונית שתוקרן בפני

איננה קולטתי,

50 מיליון איעו",

כשיו הוא עומד לשכור מזכירה. מאות ההומנות שקיבל לפני שחזר מהכפור, נהפכו בעקבות פרשת פולארד לאלפים. בעצמו איננו מסוגל להתמודר עם בשיטפון. אפילו להשיב בשלילה אין לו ומו. אני איש פרטי עם עבודה של מוסד", הוא אומר אין אורח שבא למדינה ולא נפגש עם הנשיא, ראש. המכשלה, שר התוץ ואבא אכן". הפרשה האחרונה, הוא מורה, "העלתה לי את האדרנאלין". כיצד חי עשר שנים בצלז כתכ ספר ("הריפלומטיה החרשה") הנלמד עתה באוניברסיטאות רבות בעולם, ועשה את סידרת "מורשת". לצורך הסידרה נסע לשמונה עשרה ארצות. הוא מרכר על "מורשת" בנאווה עצומה. "קיבלנו עליה את פרס 'אמי' היוסרתי", הוא אומר ומחזיק את הקלטה בירו. "חמישים מיליון איש צפו בה", הוא שב ומזכיר. -כשישבתי במלון וצילמו אותי, עברה בי צמרמורת. אלוהים, אמרתי לעצמי, עשרות מיליוני בני־ארם יצפו בי. כמה שרי חוץ בעולם זכו לכך? אין ספק שזה הביא את שמי להרכה אנשים. זה יותר מאשר לרבר כפני סניף המפלגה בנס־ציונה".

אבן, להזכירכם, הוא בין השאר גם חבר מרכז מסלגת העבורה.

מתי היית באחרונה בנסיציונה? -קצת התרחקתי", הוא מודה. "אני מקבל מאות הזמנות, אבל אין לי אלף ימים כשנה".

אין הוא מתחרט על עשר השנים שכהן היה כמידבר הפוליטי. "זה הכאינ מאוד בתחילה", הוא שונ אומר כגילוי לב. אבל זה גם היה כמו אוויר צח. זה גם מסביר את הנהירה אלי. יש משתו משחרר באי־התלות הזו. הרכה אנשים יכולים להיות שגרירים, אבל רק אחר יכול לעשות סידרה טלוריזיונית שתוקרן כפני 50

אז מת מריץ אותד עבשיו לזירה, סליחה, לכורבו הזירה?

החלמי 17 שייח * חוחה מינחדת על מחבותות "סולתם" לדונתא: מחבת 14 ס"ם רק 14.50 שייה מחבת 26,סיים רק 22 שייח בכל זאת, ארם חייב להיות מוכרג למערכת של (43 רומשר בעמוד

תחיות נכל תנולים

ייע ליטע את הפערכת תמתאימה לך בכל מרכב מ־4 עד 24 יח'

מנוד מעות ביכוא מיותד עבור כליבו שלום ממיטב תמעצבים

* שנצע על מבחר מוצרי יאמור" לקראת הג פסח. טרמוסים

אלמטיים תמתאימים לתנשה, מנשים ועוד.

עם הפקונט קבויותד לשיחרור אדים

ואיטלקיים. קערה לפירות, אנרטלים, פמוטים שונים וצלחות עורך

כליוציהו ננשים, קוקנים, מפיונים - הכל בעיצוב צעיר ומודרני.

* פקוריות י הפובילה בנירוסטה בעולם, הגיעו סירים גכל הגדלים

בתייא ובחיפה Home Style בתייא ובחיפה

החלם 🗲 שייח

± מכור מתנות להג.

רק **35** שייח

מ20% הנחה

ליין ופים מקריסטל בעיצוב

שייו 43

אלננטי. לדונמא ; סט 6 נביעים

אנו מכבזים כרטים אשרא ויזה.

שדרת בגדי הים בואי לנקר בשדרת בנדי חים בכל־בו שלום: חטינוון חנדול והאופנתי ביותר של סיטב היצרנים תחת קורת נגאחת diva לדונמא: "סמאש לצעירות" בגר ים משולב בשני צבעים עם אכום נק 53 שייח מכות כריות ולבני בית 30%-20% הנחוה על כל מוצרו "עילו" ויכיתן" על כל מוצרו "עילו" ויכיתן" וכן על ישמות שולחן, וכריות עי בדנסים וצבעים מרהיבים.

א 30% דינדורי על מוצרי פרוות כרמל. תל־אביב: מגדל שלום, רחי הרצל 1 ■ חיפה: מרכז פנורמה, מרכז הכרמל, שדי הנשיא 109 שיבטים:

זה שלברוך יש חולצות כולם יודעים. מעכשיו, ברוך יש לו מכנסיים. אופנתיים, נוחים ויפים. גבו ים לובשים את המכנסיים של ברוך בבית ובכל מקום.

חדניצב ארמונד לוי,

חוקר כוכב במשטרה,

נצ'ק. הוכחה ששילם

לא קונה במזומנים אנילו עגבניה. רק

מנספו. מחכים לו נוינה, להכפישו

נאשמות שוחד. יש

לונאים. עבריינים ועמיתים קנאים. רק

ענשיו יצא נקי

למעריצים וגם הרבה

מעלילה שמררה את

חייו במשך שנים.

מאת יעל פז־מלמד

צילומים: ראובן קסטרו

תוניצה, סגן מפקר מחוז תל־אביב – לרדת לאיזור רפיה והאךיינס, לעזור לארגן

16 פתניע ארצה מבלגיה, כמתנרכ. מישהו מבני המקום סיפר שראה את הנער עולה

על מנית עותית ומכקש מן הנהג שיקה אותו לירושלים. ארמונד לוי הרית, בחושים

שנטה מעמיתיו מגדירים אותם "חייתיים", שרווקא את בעל-הסיפור יש לעצור

להקרה, לפני כל אדם אחר. האיש נעצר, וטכניקת החקירה שננקטה היא שהפילה

אחו נפח שנטנק לו. לוי ביקש מעמיתו המקומי להניח לאיש ללכת, ולחת לו את

הדנשה כאילו מאמינים לגירסתו. כעבור מספר שעות שמעו אותו אומר בצחוק

דרך אותו אדם הגיעו ארמונד לוי והצוות שעבר איתו אל קבוצה של עבריינים

מענה שלאחר חקירה הצביעו על צייר ציפורים מהאיזור, ואמרו שארם זה ביצע מער שעשה סרום ולאחר מכן רצה אותו. צריך היה להגיע אל הגופה, צריך היה

הכה. הצייר לקח אותם אל המרבר, אמר שפה קבר את הגופה. במקום שכו נאריימו סיפות הרם על החול, החלו לוי ואנשיו לחפור, לחפש את הגופה.

אינעלפנות-כוקר, עדיין קצת חשור, מסכיב מרכר אחר גדול, והם חופרים. אין

עש. ואו עלה ארמונד לוי על אחת מגבעות החול, ובפעם הראשונה בחייו ביקש את שות אלוהים: בתן לי את הכוח והתכונה למצוא את שאני מחפש. עזור לי למצוא

והנה, ממש כפי שקורה בסיפורים של "מוערון 700" בשידורי הטלחיזיה מלבנון, אירע במעט נס". ארמונד לוי התכופף החל לשחק כחול שלרגליו, כשם שילר משחק על שפתיהים. לפתע נעשה החול צהוב והריח קשה מנשוא – ריח גוויה. גופת תער נפצאה ממש מתחת למקום שכו עמר הפקד ראז והתפלל לאלוהים. אכל בכך

עור לא הם העניין. מישהו מן הצוות אמר, כהצי הלצה, שאילו היו מוצאים תרמילים

ריקים של כרורים - היה קל יותר לסגור את התיק. לוי הלך עור מספר צערים,

נמקרה הבא, שיסופר להלן, לא התפלל תת ניצב ארמונד לוי, או שאולי לא

התפלל בכוובה מלאת. יכול גם להיות שתפילתו לא נתקבלה, כי את הסבל שעבר

לשתאיו. ויש לו רבים, כעיקר מבין העבריינים הכבדים אותם הצליח לכלוא. אכל

לא רק דם. גם כמה אנשים כתוך המשטרה לא כל כך שמחים למשמע שמו, והכל

נאשר כלשון המעטה: בעולם הקשה והקשוח אליו לוסה אותבו סיפורו של ארמונד לוו לוי מטובי החוקרים של משטרת ישראל, אמילו לרעון יריביו המושבעים - ראוי

ב־18 למרץ 1987 כתב מפכ"ל משטרת ישראל, רביניצב רור קראוס, לעו"ר יונה

בלטמה פרקלים המדינה, מכתב כזו הלשוח שהייני מתכבר להורות לך אישית

ולצוות שעסק בנדיקת עניינו של תנ"צ ארמונד לוי, אין לי טפל, הגם שהרבר נעשה.

All Carlos Andrews

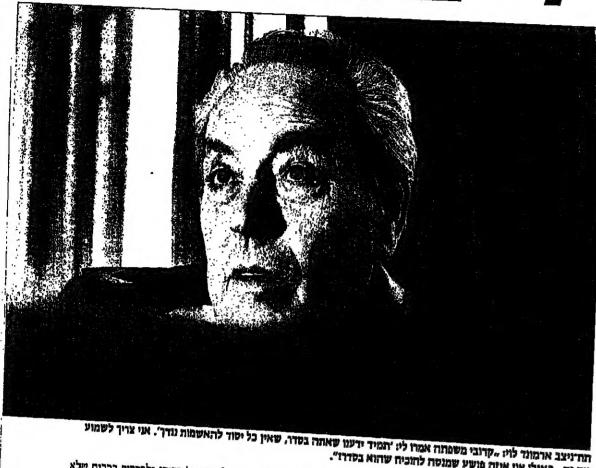
עליו ועל משפחתו כשש השנים האחרונות הוא לא מאחל לאיש - אפילו לא

לובר: איזה מטומטמים היהודים, האמינו לסיפור שלי".

לובר כל העת כלשון המעטה.

פס את המשטרה המקומית. כאתר הימים נתבקש לחקור העלמו של נער יהורי בן

ידיים באען

את זה, כאילו אני איזה פושע שמנסה להוכיח שהוא בסדרו".

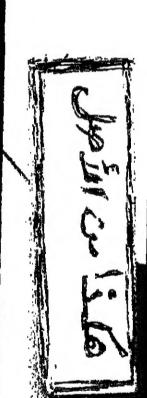
ותן קצר לאחר מלחמת ששת הימים, נתבקש פקר ארמונד לוי – היום באיחור, ראוי מך לוי, שהותקף שלא בצרק, להגנה על ככורו ולפרסום כרכים שלא רבות של ייסורים שהיו מנת חלקו, לא יימחקו. עם זאת אני משוכנע שגם מר לוי ימצא ודאי סיפוק וקורת רוח מרובים, זכהם פיצוי מה לעוול שנגרם לו...".

מכתב זה בא כתשובה למכתב שכתב פרקליט המדינה שלושה ימים קורם־לכן, ובו מגוללת הפרשה שהרסה במשך שנים רבות את חיי לוי זאת חיי הקרובים אליו. ארמונד לוי, יתברר מאוחר יותר משיחות עמו ועם עמיתיו, הכניס את ידיו לאש הלוהטת – והכוויות מציקות עד היום. היו או כאלה שניסו להניא אותו מלהיכנס ראש בראש נגר העתונאי יגאל לכיב. "אתה תסתכך", אמרו לו. "מה אתה צריך את זהו". לוי לא שמע להם, והסתבך. איבר למשך שנים רבות את שמו הטוב, דווקא הוא

"כשאיימו על חיי ועל חיי בני משפחתי, הבנתי שזה חלק מן הסיכון המקצועי. נקטתי בכל אמצעי הזהירות האפשריים, והמשכתי הלאה. אבל אני לא יכול לקבל הסתות נגדי ונסיונות להפוך אותי לפושע כחלק מן הסיכון המקצועי. זה לא ייתכן".

משום הזריריות הזו אין ארמונד לוי קונה פירות וירקות בשוק כבר שנים. לא בשוק הכרמל, לא בשוק התקווה. תמיד יש חשש שאחר הסוחרים ייתן לו הנחה מבלי שהוא אפילו ירע על כך, ויהיה מי שיראה, ויגיד: "אהה: תפשנו אותו מקבל שוחר". ומשום הזהירות הזו הוא קונה אך ורס בצ'קים, לעולם לא בכסף מוומן, אפילו מרובר בעגבניה או בתפיכת שופולר. וכמוכן שהכלל הזה חל גם על אשתו. ואסור לרגע אחר להתרשל ולשכוה לכתוב על ספח הצ'ק את הסיפור הנולא אותו תשלום. לעולם אין לרעת מתי תידרש להציג הוכחה שמה ששלך – בכספך ניקנה – ולא ניתן שוחר: כך, למשל, נאלץ ארמונר לוי להוכיח רק כעת האחרונה שהרהיטים בביתו נרכשו בכסף מלא ולא ניתנו במתנה כתמורה לטובת הנאה. הקבלות נשלפו, ועוך סיפור הכפשה הסתיים. ורק בריאותה של אשתו הלכה והתערערה, וארמונד יודע שלעבורתו יש חלק בכך. וזו, כמוכן, רק ההתולה. חוקרים מהיחידה המרכזית סיפרו ביצר הם שומרים

olcacia ff

ארמונד לוי ובנו: "קשה להתחיל להסביר מה עובר על אדם שעומד שנים רבות כמה שאני ומשפחתי עמדנו".

כמשר שנים ספחים של פנקסי צ'קים ישנים. מי יורע מתי יאלצו להוכיח שהמקרר שקנו לא ניתן לדם כשוחר. ארמונד מספר שיום אחד הכריח את אשתו לעזוב מקום עבודה רק בגלל שהבום כיקש ממנה שתסרר בעבורו משהו אצל בעלה. ₁ולמרות הכל, קשה מאוד שלא ליפול להשמצות־שווא", אומר קצין ככיר שהיה פעם תחת פיקודו של ארמונד. "אתה יכול כל החיים לשמור על התחת שלך, ויום אחר תעשה סעות הכי קטנה - מה שכל אזרח עושה חמש פעמים ביום - ומישהו כבר יראג לחסל איתך את החשבון. הרי בתפקיד שלנו יש כליכך הרבה אנשים שהיו רוצים להתנקם. באיזו עוד עבודה ההצלחה שלי פירושה מאסר ממושך למישהו אחר? לומדים לחיות עם זה, זה נהפך לחלק מז הסיכון המקצועי. אכל הלב כואב על כל אחר שעובר את הווועה שארמונד עבר".

וארמונד אומר: בכשאיימו על חיי ועל חיי בני משפחתי, הבנתי שזה חלק מן הסיכון המקצועי. נקטתי ככל אמצעי הזהירות האפשריים, והמשכתי הלאה. אכל אני לא יכול לקבל הסתות נגדי ונסיונות להפוך אותי לפושע כחלק מן הסיכון המקצועי. לא ייתכן שכך יתנהלו הרכרים".

וזה עיקרו של הסיפור על מסכת העניינים והיחסים בין תת־ניצב ארמונר לוי לכין יגאל לכיב, כפי שעולה ממכחבו של עו"ר יונה כלטמן, פרקליט המריגה, שכרק ביסודיות את החומר הנוגע לנושא:

במהלך משבם"הדיבה שניהל כצלאל מזרחי לפני מספר שנים כנגר עתון "הארץ", פרסם העתונאי יגאל לבים כתבה בה האשים את השופטת שולמית ולגשטיין, שישכה לדין במשפט הנ"ל, בנטילת שוחד בהקשר למשפט. הגב' ולנשטיין הגישה תביעת־ריכה כנגד לביב, ובעקבות תלונה זו וחקירת המשטרה הואשם יגאל לכיב בעבירה של "וילות בית־המשפט". במקביל לחקירת לביב בעקבות תלונתה של השופטת ולנשטיון, היה למחלקת המוריעין של המשטרה מידע לפיו עוסק לביב בסחיטות מאנשים שונים, תוך איום בפרטום כתכות מזיקות. המשטרה פתחה בחקירה גם בנושא הסחיטות, העניקה לחקירה את השם "תיק לימון" והטילה את הטיפול כה על היחידה הארצית לחקירת פשעים – יח"ם. ארמונד לוי שרת כאותה עת כמשטרת תל־אכיב.

שנה לאחר־מכן, ב־1981, נחמנה לוי לראש היח"ם. כין שאר התיקים שהועכרו לטיפולו היה גם "תיק לימון". כמהלך החקירה כאותו תיק חמצמץ מסר יגאל לביב לירי אחר החוקרים, מפקח תכורי שמו, קלטת שהכילה דברים שהיה בהם כרי להעלות חשרות למעשים פליליים כנגר ארמונד לוי. רבר קיומה של הקלטת נמסר לפרקליט הפלילי של מחוז תל־אביב, אהרון שדר, וזה ביקש כי המשטרה תמגע חקירה גלוייה נגר לביב בכל הנוגע ל"תיק לימון", ובכלל זה בעניין הקלטח, עד לסיום המשפט שהתנהל אותה עת נגד לביב בעניינה של השופטת ולנשטיין.

זו היתה העילה למספר רג של כתבות־ענק בעתונים, כתבות בהן נטען שהמשטרה מטייחת את החקירה כעניינו של לוי, ושניתנה הוראה לררת לגמרי מן הנושא. מסע ההכפשות הזה נמשך שנים. ארמונד לוי לא ידע את נפשו מצער, וחבריו למשטרה הלכו והתחזקו כדעתם שאסור להכנים את היריים לאש. צריר להיזהר, להתרחק ממוקשים, והעיקר לחזור הביתה בשלום. כשצפויים קשיים, כראי

ורק כדי לסגור את המעגל, גציין שכאשר נפתחה החקירה בעניין תלונתו של לביב בהתאם ללות הזמנים שהכתיבה הפרקליסות – התברר שאותה קלטת אינה מכילה חומר רציני ומבוסס, ולעומת זאת החומר המוקלט מעורר תמיהות באשר לררך עבודתו של יגאל לכיב. לרוגמה ניתן להביא את סיומת של השיחה בין לביב לשאול שמש, מוריע משטרתי שמסר ללביב את המידע כאילו לני היה שותף לעיסקת סמים וקיבל טובות־הנאה:

"שמש: 'תראה יש לי כל פיני יריעות, אלא שכל היריעות האלן לא מכוסטות'.

"לכיכ: 'אני יורע'...

לביכו 'מה עוד על ארמונדו יאללה, ודברים האמיתיים',

שמש: 'אַני צריך לחפש לך". עודר יונה כלטמן, בחתייחסן אל אוחה שיחה בקלטת: .כלומר, לאחר עשרה עמודים של פירוס האשמות כברות – מבין לביב בעצמו כי טרם שמע את הרברים

האמיתוים, ועל כך משיב שמש שעליו לחפש חומר". ובלטמן מוסיף שכאשר נחקר

שמש אודות אותה שיחת עם לכיב, אמר כי דבריו בקלמת מקורם ב-שמועות ורכילות", והם פרי לחץ של לביב וחשש שלו (של שמש) שהלה ימשיך להכפישו בכתבות בעתונו. מרקלים המדינה קובע חרימשמעית שכל ההאשמות של לביב נגר לוי נחקרו ער חום, ללא כל משוא פנים, וכי לא היה להן כל יסור.

"אני לא מוותר, נכנס

עם הראש ישר בתוך העניינים. לא יושב ונותו לאחרים לעשוה את העבודה. מי שלא עושה – לא נדבק בו

הליכלוך. אבל

אלימות: אני נגד –

ביום שבו בורסם רכר ויכויו של לוי, הזמינו אותו הורי כלחו לארותת־ערב. "תמיד ידענו שאתה בסרד. שאין כל יפוד להאשמות נגדד", אמרו לו. "את מתארת לעצמך", אומר לוי, "אני צריך לשמוע את זה מכני משפחה כרוכים, כאילו אני איזה פושע שמנסה להוכיח שהוא בסרר. הרגשתי נורא. קשה להתחיל להסכיר מה עובר על ארם שעומר שנים רבות כמה שאני ומשפחתי עמרנו. הילדה שלנו, שהיום היא חיילת, כשהיתה קטנה יותר, חילקה סוכריות לילדים בתקווה שאולי כך הם לא ינדו אותה אחרי שיקראו כעתון על אבא שלה. גם המחלה של אשתי, אני בטוח, יש לה קשר לכל העניין. אני בכל זאת הייתי שקוע בתוך עבורת החקירה שאני כליכך אוהב. הייתי כא לעבודה ושומע מלה טובה ממפקרים או מפיקורים. אגל אשתי היתה כל היום בכית, עם מבטים של שכנים, עם הצורך להתנצל כל הזמן, שלא יחשכו שבעלה איזה פושע".

ולא היה זה המקרה היחידי שבו הוטל בספק יושרו של ארמונד. ב־1976, חודשיים לאחר השוד המכורף של הכספת מהיחידה המרכזית לחקירות הונאה ביפי, הגיעו למשטרה ידיעות כאילו ארמוגר קיבל שוחר, ובתמורה ראג לכך ששניים מן האנשים שהיו קשורים בשוד לא יועמרו לדין. גם הסיפור הזה נכרק, וכמבן שלא נמצא כו אפילו גיצוץ של ממש. והתרוצצו עוד האשמות כאילו לוי שותף בעסקי סמים, וגם את ההאשמות הללו כדקו עד תום, ופרקליט המדינה קובע הדימשמעית שאין להן כל שחר.

למה נטפלים דווקא אליך? כי אני לא מוותר, נכנס עם הראש ישר בתוך העניינים. לא יושב ונותן לאורים -לעשות את העבורה. מי שלא עושה – לא גרבק כו הליכלוך".

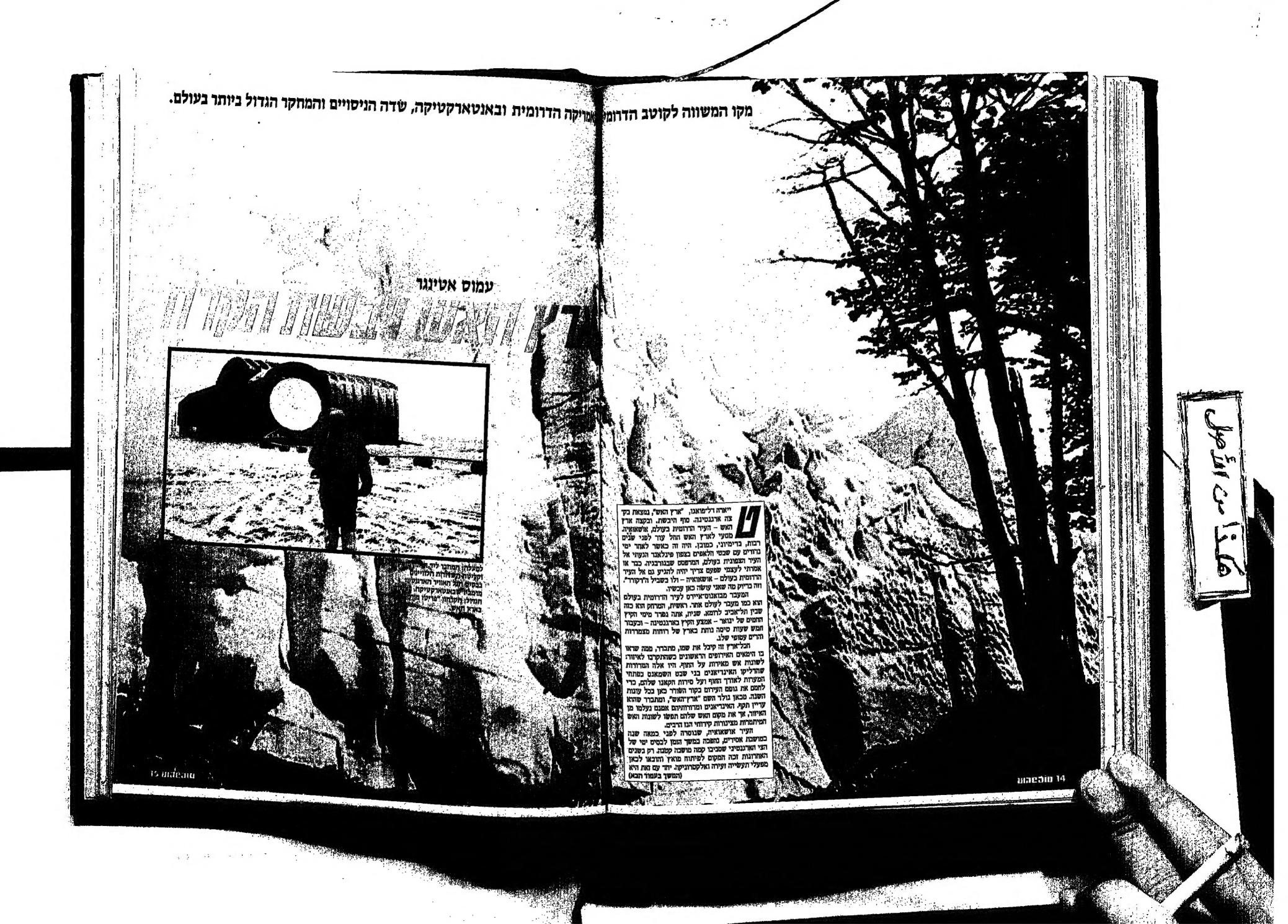
ואולי, מתפלל סגן מסקד מחוז תל־אביב, הכל כבר מאחוריו. אולי לא יצטוד יותר לעכור את הגיהנום המוכר לו היטב. חבריו סקסטיים: בהאיש הוח הוא אחד החוקרים המעולים שהיו איפעם במשטרת. יש לו מעור, הוא אינו שיגרתי, יש לו רעיונות שברגע הראשון אתה לא מאמין שהם אפשריים. אבל לא כל אתר במשטרה אוהב את זה. הוא שתלטן, מכתיב את הדרך שלו, לא תמיר מתחשב ברגשות של מי שכבר עוברים על החקירה. כמשטרה שהעניינים כה מתנהלים על־ירי קליקות – יש לאדם כמו לוי בעייה. כשהוא מגיע לחקירה שתקועה כבר שבועות, שנרמה שאין ממנה מוצא, ואחרי שלושה ימים הוא מצליח לפענח אותה – יש לזה מחיר. וארמונה הוא הראשון שיכול לספר על המחיר הזה".

ארונוד לוי, 55, עיני תכלה עמושה, שיער שיבה, קול צרור מאוד, נולו באלכסנדריה ותמיד חלם להיות חוקר במשטרה. כילר היה עוקב אחרי חקירות־רצח מפורסמות שנעוכו בעיר הגמל המצרית וחיה אומר לעצמו שיום אחר גם הוא ינהל חקירות כאלה. בגיל 17 כרח מאלכסגריה לארץ, הסתובב במספר קיבוצים, לא מצא את מקומו באף אחד מהם, ולכסוף החליט להתגיים לצה"ל, למרות שעדיין לא מלאו

התפקיד הראשון - שוטר סיור כמשטרת חיפה, לא בריוק מה שחלם עליו. מהר שרוצה"), ולהגיע אל אגף החקירות, איזור א' – העיר התחתית. בראש האגף עמר כאותם ימים חוקר כשם כוים שארמונד אומר עליז כי היה המודה הכי טוב שהיה לו בחייו. כין הפרשיות שהוא זוכר מאותה תקופה – המקרה של ירצה מרי אנסואנט" – אשה שרצחו אותה, כיתרו את גופתה ושמו את החלקים כתוך מזוודה. אושונד זוכר עד היום כיצר ישב אותו בוים ימים ולילות עם החשור העיקרי, אכל איתו, ישו איתו, לא עזב לרגע. הצליח לקנות את אמונו, עד שוה הורה

אוחי מלאכת החקירה האמיתית, שאותה למרתי כבר כאותו שנים", הוא אומר. "לרבר עם החשור על כל רבר שבעולם חוץ מאשר על הרצח עצמן. להצליח

(חמשך מהעמוד הקודם) נשארה עיר של רחוב ראשי אחד, בית קולנוע אחד, מוערון ריקורים אחר והרכה־הרכה מסעדות. לרגעים יש לך הרגשה שאתה נמצא כעיירת־ספר.

בתקופה זו של השנה הימים כאן ארוכים והלילות – לכנים. ביום אחר נרמה לך שעכרת את כל עונות השנה: הבוקר קריר וסתווי, בצדרים אתה חש במשכי אכיב עם סימני קיץ, אחר הצהרים כא הגשם הקבוע ובערכ שורד קור חורפי.

בעת כיקורי לא יכולתי שלא לערוך השוואה קטנה כין אושאואיה לכין העיר הררומית שלנו, אילת. גם בדרום ארגנטינה כמו בערכה אצלנו מרכים לדבר על הצורך כפיתוח כלכלי מואץ של האיזור, אלא שכאן נעשים הרכרים, נרמה לי, בקצב מזורו יותר. ויש גם דמיון פוליטי: כפי שישראל ומצרים מתחבטות בבעיית טאבה, גם ארגנטינה טרם פתרה סיכסוך ממושך על שכוח קטן אחר עם שכנתה צ'ילה - היכן בריוק עובר ביניהן קו הגבול כתעלת איי ביגל, מדרומה של אושאואיה.

סיכטוך זה, כן עשרות שגים, כמעט שגרר את השתיים למלחמה יותר מפעם אחת. וכמו בטאבה – גם מחלוקת זו הוכאה בפני כוררות בין־לאומית שלפסק־דינה תוקף כשל פסיקת בית־משפט עליון שאין עליה עירעור. אך כאן, לאחר שנפסק כי האיים שייכים לצ'ילה, לא הסכימה ארגטינה לקבל את הדין וב־1978 עמדו מטוסי הקרב שלה חמושים, מחכים לפקורה להפציץ את העיר הצ'ילנית הדרומית פונטהדארנט. רק התערבות האפיפיור בכבודו ובעצמו מבעה פריצת מלחמה כוללת. האב הקרוש הוסיף לפסק הכוררות כמה נקודות פישור משלו, שאולי לא טיפקו את הארגנטינים אך נתנו להם מוצא של כבוד מן

"כבוד לאומי" – למושג זה יש כאן משמעוה עמוקה מאוד. סיכסוך הגבול על האיים שבתעלח ביגל, שנודלם כגודל זית, כמו גם המלחמה על איי פוקלאנד (שם שהם מלהזכיר אותו בארגנטינה ויש לכנותם "איי מלווינס"), אינם סיכסוכים על מקומות קרושים, מקומות ישוב או כאלה העשירים במחצבים ובנפט. הם חלק מהכנת הרקע הפוליטי ליום כו יחולקו הגכולות כיכשת הענקית המשתרעת מררום,

אז, כבוא שעת החלוקה, תנסה ארגנטינה להוכיח כי שטחה כארץ הקוטב הררומי מתפרש במרחב שנין איי ביגל לאיי מלווינס. ללא קשר לחלוקנ: העתידית ולעוכרה שלארגנטינה אין היום דריסת רגל לא באיי ביגל ולא בפוקלאנד־מלווינס, מציינות כל המפות המקומיות גם את אלה וגם את אלה כשטח ארגנסיני

אחד תכלאי עולם

אין לכוא אל אנטארקטיקה קודם שיוצאים לחזות באחר מפלאי העולם של יבשת אמריקה – הקרתונים של דרום ארגנטינה כחכל סנטה־קרוז, כמורדות הרי האנדים ליד העיר אל־קלאפטה, לחוף אגם ארגנטינה. ואמנם, נסיעה זו היא חווייה כלתיינ שכחת,

לכל קרתון כזה – הנמצא כאן עוד מהימים בהם ק"מ, נראה כשרה לבן, אין־סופי, שהרוחות חצבו בו יוצרת תוך כדי כך אין־טוף אשדות ומפלים וגלי סערה שיפועים ומעלות, מערות ומחילות שכמו עוצבו כידי בגובה מהמם. לידיעת אלה השואפים לחזות במחזה – פסל גאוני. העוצמה הלבנה של הקור השגיא חוררת שבר הקרחון הקרוב עשוי (זמן משוי ו, האוזו, הלב וחריאות. שברים מן הקרחון, שגובהו עשרות מטרים, נופלים אל מי האגם ברעש אדיר, ונדמה לך שבית בן 30 קומות קורם לפתע תחתיו ומעלה בנפילתו נד אדיר של מים. במחזוריות של כל ארבע שנים שב ומתרחש כאן

מלא טבע נוסף, הקרחון "פריטו־מורגו" הולך וגרל כל הומן, וקירותיו העצומים מהווים מחסום כין שני חלקי साम्बात १६

הומות הקרח בכוח עצום, וחופרים בתוכן מחילות להגיע דרכן לחלקו השני של האגם וחוק הכלים לכל דבר, ובהתאם לכך גם נמחק ומצוייר בהן קו השלובים). המחילות הללו מערערות את יטודות הקרחון, התעלות הולכות ומתרחבות ואז – במהזוריות של ארכע שנים – קורט בכת־אחת חלקו הגדול של הר הקרח החוסם בין שני חלקי האגם. תופעה זו, של פיצוצים אדירים אין־סופיים, ברעש אדיר, נמשכת כ־36 שעות, ופורצת מעבר רחב המאפשר לגובה פני המים כשני חלקי האגם לשוב ולהשתוות.

הברגע הראשון

אינך חש בצינה,

אבל לאט לאט

אתה מאבד את

בלחיים. הקור,

התחושה

35 מעלות

מתחת לאפס.

מגיעה ל-120

קמ"ש, מקפיאים

כל אבר חשוף".

הקרחון – כחורש מראש, שלא להחמיץ – חובבי טבע, צלמים וצוותי הסרטה ממקומות רבים כעולם. מי שחזו בכך מעידים כי אין העין יכולה לעכל את שפע היה כדור־הארץ כולו מכוסה בשכבת קרה ענקית - כי לא בניין אחד אלא עיד לבנה ענקית על שם משלו. "פריטו־מורגו" הענק, קרחון שאורכו כ־40 גורדי־שחקיה יורדת לאיטה למצולות ברעמים עוים, באוקטובר 1987.

"פריטו־מורנו" והקרחון "אופסלה" השכן המ עולם בלתיינולה של חוויות וחזיונות בלתיירגילים בעשרות גונים של לכן וכחול, אך .במהרה הם מתגמרים מול הלבן האין-סופי שתגלה ביכשה אנטארקטיקה", אמר לי שייל וחיק ששב מן הקוטב. . סע לשם ותראה מה הם באמת קרחונים". נסעתי.

הסיפורים אורות המירוץ לסוטב הדרומי, בעיקר

לקראת הזמן המשוער של השבר גאספים מול מיסתורין והרכה תקוות לעתיר.

גורדי־שחקיה יורדת לאיטה למצולות ברעמים עזים, יוצרת תוך כדי כך אין־סוף אשדות ומפלים וגלי סערה בגובה מהמם".

בבירה האמריקנית, וושינגטון, היו מי שהזמינו אותי להתארח על סיפון אחת משוכרות־הקרח שלחם הירצאות עם אספקה מאושאראיה לבסיסים הארגנסינים

משוטים על האיזור ועל הלבוש שעלי להצטייר כו

נדי שלא אַקפא מקור, ורכשתי מערכת הכוללת גרבי

ומר חשמליים, מופעלים בעזרת סוללות זעירות,

אפרות צמר, כוכע פרווה, מעיל ומכנסי גומי, כפפות

ענות, מנפים ומשקפי־שמש מיוחרים לסינון הקרינה

המוכנת של איזורי הקוטב. נאמר לי שעלי להזדרו

ולהגיע לבואנוס־איירט כל עוד שולט שם הקיק,

והמעכר לאנטארקטיקה עדיין אפשרי. אחרייכן – החל

נשף הודש מרץ, סוף הקיץ ביבשת הררומית – קופא

עם הגיעי לכואנוס־איירס מצאתי כי אמנם דווח

על נואי, אך אנשי המכון לעניני אנטארקטיקה אינם

נמווים שיימצא לי מסום באניה. אלא שלעזרתי באה

אלת המול והרצון חטוב, ופגשתי ידיד ותיק, עו"ד דני

ויקוטי, איש חברת "כלל" העושה כדרום־אמריקה,

שהשגיש אותי מצידו עם סגן מפקר חיל-האוויר

הקיננסיני. נרמה לי כי דיווקא החומנה מטעם חיל־הים

שלא יצאה אל הפועל היתה במקרה זה לצידי. היריבות

כין חילות הים ואוויר של ארגנטינה היא מן

המפורסמות, בעיקר לאחר מלחמת פוקלאנד־מלווינס.

חליהאוויר עשה שם את מירב המלחמה, ספג אבירות

גדולות והוא מלא טעבות על חלקו של חיל הים

חיל האוויר הארגנטיני, אמר לי: "אצלנו אין בעיות

באלה. מרגע זה אתה אורת שלנו". הוא הורה לי

להתייצב בתאריך מסויים בכסיס חיל-האוויר הדרומי

בעיר ריו-גאג'גו, ושם אקבל טרם צאתי את ציור

הלבוש הדרוש לשהייה כקוטב. נומה עם המעילים,

הסודרים והמגפיים שככר קניתי במיוחדי). התחלתי

בהכנות ומן רב לפני הטיסה, ואו התברר לי שאמנם --

הציור כלל לא פתות משישה-עשר חלקי לבוש

בצבע תפוז, וכחב: דצועות צמר להננת האוזניים, כובע

גרג המכסה את הראש והצוואר עם פתח צר לעיניים,

משקפיישמש עכי־ערשות, גרבים ארוכים, מכנסיים

ומעיל מנומי ממולאים בשכבת ריפור צמרי, עוד שני

זוגות גרכיים, הפעם מלכד, כפפות צמר וכפפות ברונט, ומנפיים בעלי סוליות גומי עכה הנקשרות

ברצועות אל מתחת לברכיים. המטרה היא גם לשמר

את ואם הגוף ולמנוע דליפתו המוצה וגם לא להשאיר

שום אבר חשוף לפניעת הקור והרוחות העוות.

בתהילה, לפחות – נדרשת לכך כמעט שעה שלמה.

ברגע שטיפרתי את סיפורי לסגן מפקד

הים וגעשה כלתי עביר אפילו לשוכרות הקרח.

מימין: בסיס מרמביו של חיל האוויר הארגנטיוי באנטארקטיקה. במרכז: עם משלחת מחקר. בשטח. למעלה משמאל: הגינת פאריז'ה של יום א'. בשר על האש - על הקרח.

נאנטארקטיקה. עור בארה"ב קיבלתי הסברים אל היבשת הקבואה

הטיסה מדרום ארגנטינה לאנסארקטיקה נמשכה כחמש שעות, ובמהלכה חלפנו מעל איי כייף־הורן שבקצה היבשת וטסנו מעל הים הדרומי הסוער. לאט לאט החלו מתגלים הקרחונים הצפים, תחילה בנושים קטנים ואחרי־כן במשטחים אין־סופיים, ער שמרחוק נראתה היבשת הלבנה – הרבה הרבה לבן עם קרחות של אדמה. השמש הקיצית האירה באור גרול ולא נתנה שום רמז לקור הצפוי לנו למטה, בכואנו למרמביו, בסים חיל האוויר הארגנטיני באנטארקטיקה.

"השהות ליד הקרחונים פורשת לעין המסתכל נופים מדהימים בגוונים שונים של לכן. קירות לבנים מזדקפים אל-על בזוויות תלולות ויוצרים מעין נוף קוסמי שאינו משעמם לרגע".

ברגע הראשון על הקרקע, כשוזום המטוס עריין שוכן כנופך, אינך חש כצינה ואתה אפילו מנסה -לפתוח הלדנות" בשכבת הביגוד המכסה את הפנים. -לאט לאט, מכלי שתרגיש בכך, אתה נוכח שאיברת את התחושה בלחיים. מכת הקור – 35 מעלות מתחת לאפס – בתוספת רוח שמהירותה מגיעה ל־120 קמ"ש, מקפיאות כל אבר חשוף. הררך בת הקילומטר משרה התעופה למבנה המגורים בהחלט מספיקה כדי לחוש בהלם הקיסאון הארקטי, אכל כאשר אתה שכ ונועל עצמך ככגרים המיוחרים, אין לקור השפעה על גופך. מכנה המגורים הוא יחידה מרכוית אתת הכוללת

חדר אוכל, מטכח, חדר בידור, ספרייה ומעבדות, וממנו מתפצלים מסדרונות המוכילים לחדרי המגורים. המכנה מוסק כל העת. חשוב למהר ולהסיר את הביגור המיוחר מיד עם הכנסך לבית כדי לא לטבוע בים של זיעה. המעברים החדים כין הקור שכחוץ לחום שכפנים עלולים לגרום להצטננות חריפה: לא הרחק מן המכנה המרכזי נמצא מבנה רומה עם מערכת חימום וגנרטור נפרד, המיוער לשעת חירום, במקרה של תקלה בכניין המרכזי. השימוש בחדרי-השירותים, אנכ, הוא תהליך

מיוחר של שריפה כימית הרורש לימוד ואימון מוקרם. כאן, כבית המגורים, אתה מתוורע לאנשים תושבי היכשת. חיילים ומדענים. רוכם "משוגעים" לדבר. כאו לכאן בהתנדבות. רק כשאין מספיק מתנרבים מכין החיילים – נערך גיוס חוכה. כל חייל כזה עובר טרם בואו שורה של מנחנים גופניים ופסיכולוגיים כדי לעמור על מידת התאמתו לתפקר בתנאי לחץ, ברידות וקור. משך שהות החיילים כאן שנה, וכמהלכה - חופשה אחת בינשת. מפקד הנסיס, סגן אלוף רודולפו דרגסי, עומר לסיים את שנת השרות שלו מכלי שעריין יצא לחופשה. .תמיד יש כאן תעסוקה מעבר למצופה". הוא אומר.

אנסארקטיקה היא, בדרך כלל, יכשת של גברים. אשה שאינה מדענית לא תניע לכאן. מצויים פה כמוכן רופא וכמה אזרחים עוכרי־צבא כמו טבח ושרכרכ ונגר שכחרו לשרת פה כגלל סיכות מסיכות שונות: צרות ככית, צרות פרנסה, צרות עם האשה, צרות עם החיים. כאן הם רחוקים מכל אלה. חוסר הפורמליות, "תוספת אנטארקטיקה" לשכר וכמו "תוספת ערבה" אצלנו) והריחוק העצום גורמים לכך שחלק מהם נשארים כאן הרבה מעכר לשנה הקצובה.

הצבא לשרות המדע

לבסים חיל-האוויר הארגנטיני כמו לבטיסי המרינות האחרות באנטארקטיקה, שתי מטרות עיקריות. האחת – הפגנת נוכחות מרינית, והשניה – בהתאם לאמנה הארקסית – לשרת את המרענים והחוקרים הנמצאים כיבשת. שרות זה מתכטא כאספקת מזון, ציור, קשר תובלה והסעת המדענים אל מחנות המחקר בעזרת מוחלות, מטוסים והליקופטרים. מפקר הכסיס, רודולפו, מתגאה ביעור הצכאי הזה – צכא לשרות המדע – והוא מקווה שיום אחר זה יהיה יעודם של כל הצבאות בעולם. באנטארקטיקה חזון זה

ככר מתגשם. לפי האמנה הארקטית, אין להכנים לינשת כליינשק משום סוג שהוא, וכן ניתן לאנשי בסים מרינה אחת לכקר באופן חופשי או לערוך כיקורות פתע בכל בסים של מרינה אחרת. סעיף נוסף כאמנה הוא שיתוף כל המרינות כמירע הנאסף כאן ובתוצאות המחקרים המתבצעים כשטח, ואלה רבים לאין־טפור.

אנטארקטיקה היא שרה הניסויים והמחקר הגרול בעולם. פררו סקוארקה, האחראי על מחלקת מחקר הקרוזונים במכון הארקטי הארגנטיני, עוסק כאן, בנוסף למחקריו שלו, בריכוז ותאום הפעולה הלוגיסטית בין כל המרענים האחרים. לדכריו, אין כיום כמעט תחום מרעי שאין לו שלוחת־מחקר נאנטארקטיקה. אנשי הכיולוגיה עוסקים בחקר הציפורים, הפינגוינים ודגי הקריל עשירי הפרוטאין המתקיימים רק כחלק זה של (המשך כעמוד 57)

17 Blaeaio

אגם ארננטינה. המים מן החלק האחד לוחצים על

למה דווקא אנטארקטיקה

אלה על משלחתו הראשונה של רוברט סקום שנגעה כו ב־1911 ואכרה כררכה כחזרה, ומשלחתו של רואלו אמונרסון שבאה אחריה, תמיד שולהכו את דימיוני. חשתי רצון עו להיות בחלק זה של העולם, במחיצתם של אלה החיים כשנה שחציה יום וחציה לילה, לראות אותם כמחקריהם, כיצד הם מתגברים על הקפאון והרוחות העזות, לשמוע מפיהם כיצד מתנהל היומיום שלהם ביבשת קרח ענקית זו הטומנת כחוכה הרכה

"נדמה שעיר לבנה ענקית על

אנשי הנספחות הצבאית־ימית של ארגנטינה

יצחק רבין: "המשטר בבית היה חצי"צבאי. לא היו פינוקים. בבוקר דייסת קוואקר. אם לא הייתי גומר, היו מכניסים את הצלחת למקרר ומוציאים אותה שוב בערב. שנאתי את זה".

> מאר אהב. היא 🛦 מאר אהב. היא אבה את העקרונות. העקרונות שלה הויזו אותה קרימה, רחוק, לפעמים רחוק מדי. על הכסים העקרוני־איראולוגי, קשה, כנראה, לקיים מסגרות המות. עקרונות איראולוגיים לא מתרים אל ילדים. מרק חם כן. רווה כהן האמינה מונה הכלל. מכחינתה, ילדים צריכים להיות

צריך להכיר את רוזה כהן כדי להבין מדוע שר הבטחון, מי שהיה גם רמטכ"ל וראש־ממשלה, נראה ומתנהג כפי שהוא. יצחק רבין ואחותו רחל יעקוב מספרים על ילדות קשה עם אמא של נייר. רוזה כהן, עסקנית ציבור, כמעט אגדה, שהיו לה ראש לב וזמן לדאוג לכל המסכנים של חל-אביב, פרט לשני ילדיה שהשאירה לבד בבית, עצמאים בעיקרון. עוד מעט חמישים שנה למותה. היתמות שלהם החלה קודם.

> מאת בילי מוסקונה־לרמן צילומים: שמואל רחמני

> > स्राज्ञेष्ट्यांट १८

ביקשה ממנו לפרסם את יום האזכרה של רוזה – הוא מהבית זו אווירה חזקה של ציפיות: שאני ואתוחי נלך סרב. .מי שזוכר יגיע", היה אומר ומקווה. רק בני בדרך האחת ללא היסוס או הרהור". משפחה קרובים מאר הגיעו לאוכרה. נחמיה רבין הקשיב להתעלמות באכובה. גם עם הנכרים מיצחק צירוף של אמא־בית, היא עונה, אפילו כלי לשים לב, בר, ומיד עוברת לדכר על אבא. אכא", היא אומרת, ומרחל לא היה נכנס לנוסטלגיות מתמשכות. רק

> בשנות ה־20' הראשונות שבהן החלה את חייה עם נתמיה רבין, תירגמה רווה כהן את הסוציאליום שלה להתנהגויות ביתיות מיידיות. יצחק רבין זוכר שגול בבית פשוט. .קצת נזירי, סנפני". תמונת הכית ברחוב המגיד בתל־אביב חקוקה בזכרונה של רחל יעקוב בחרות: שני חדרים, קירות לבנים ריקים, שתי מיטות, שולחן כתיכה. בספריה, אנציקלופריות למדעי הטבע ליר כתכי ברל כצנלטון. ההכרה סובעת את ההוויה" היה משפט עקרוני מנחה של רווה. הילרים של השכנים מאר אהבו לכוא לשחק בבית רבין אחר הצורים. לא היו שם רהיטים שצריך להוהר כהם, בעצם

לפעמים, כשאחר הנכרים שאל על סכתא – חיה עונה

לא היו רהיטים בכלל. גם לא שטיחים. או תמונות. רחל היתה בת שתים־עשרה וחצי כשרווה כהן נפטרה ממחלה ממארת. יצחק רבין היה אז נער בן ששיעשרה. השנים שקדמו למותה היו לגביהם יתמות מסוג אתר. יצחק רבין כמעט ולא זוכר שעות משותפות. עם ההורים. "חלק גרול מימי השכוע שניהם לא היו בבית. בכל זאת אבא היה יותר ממנה". מה שהוא זוכר

הזכרונות של רחל מתורגמים לחלקיקי תמונות פזורות, לא סגורות. כששואלים אוחה משהו שיש בו

עומר ומתגלח מול הכיור כערכ, ואני תלויה על המרף, מספרת לו חוויות שאספתי במשך היום". משפטים על רווה כהן מתחילה רוול לנסח כערך בר: "אמא בעיקרון היתה אומרת..." יא פותחת אלבומים כני שישים. .הנה תמונה של חנקה המטפלת עם יצחק. תמונה שלי עם רחל המטפלת. הנה אנחנו, יצחק ואני, מנולחי ראש כקיץ, שותים שמן רגים. כאן אנחנו מתעמלים בבוקר בשורה, יחר עם אמא, כבית

היה זה שנמצא כבית: טיפל, ערך קניות, בישל והשכיב לישון. הוא היה זה שפינק". עוד זיכרון: .אכא

הכראה על הכרמלי. תמונה נו יו וג רווה כהן נולרה כרוסיה והתייתמה מאמה כשהיתה כת חמש. זה קרה בראשית המאה. יתומה לא עליוה שמתפתחת לילדה לא שמחה, רצינית ושתקנית, נשלחה עם אחיה מביאליסטוק להומל לגור אצל סכתה. תשעה ילרים על גבי עגלה רחומה לסום, (המשך בעמוד 21)

وأوعدتك وا

רחל יעקוב: "בניגוד ליצחק, אף פעם לא הרגשתי עצמי ילדה עזובה. הוא הרגיש בודד. הוא תמיד היה יותר סגור ורגיש ומופנם ממני. אני יותר פתוחה וחמה, יותר דומה לאבא".

רוזה כהן במותה, בארון פתוח (1937): שלווה, כפעם הראשונה לא ממחרת לשום מקום.

אַתְלִים בין הבילות כגדים וכלי מיטה. כשהבנות מות לבובות, העדיפה רוזה לקרוא ספרים ומנים, ללמוד שחיה ולרכב על סוסים. היא דחתה מוארוני התוצה הרקומים שהבנות האחרות מקשטות כהן את מדי הגימנסיה הכחולים תוקשים ולבשה אותם מדי כוקר מנוהצים כקפרנות, מקשתה רבה. את תלתליה היפים מתחה אחורה לשנת וקלעה מתם צמות הדוקות. לא התחנפה לעים נם לכנות לא. חיה מטר הצידה מכולם. למשית, ידעניות, נבדלת בעיקרון.

ק רווה השפיעה על רווה. העיקרון הוה פעל מניל צעיר מאד. הגימנסיה לכנות היתה ניצדית. האב, ידודי מסורתי, פרב לשלם שכר לימוד. היא חייכה ומימנה את הלימודים בשבר שעורים פרטיים שנתנה לילדי עשירים. בל ליל שכת נהנה כמורדת להכעים. ברוזה מהבית, ישנה אצל חברה, וצעדה כרגל כשבת בכוקר לניפנסיה. כשתאב הקודר היה כא לחפש אותה שם – היתה מפתתרת מאתדרי שיח, עד שעוב. היא חיה בוידה, התמכרה לצימחונות, כחרה להסתנף, היתה שתקנית, אפילו קצת נברית. תודף אחד, כשהכסף סהשתברה לא הספים לה לתנות מעיל תם וחדש, יצאה לשלג עם המעיל הישן, הדק והמרופט. אבא שלה מותנן שתפסים, גם הסבתא. היא סובבה את הראש הצידה, חודקה מאחורי הגב: .אין לי כסף משלי, לא

תבנים לא אהבו את הצמות הנתוחות ואת הסינר השוצה והם העדיפו את הכנות עם הסיכות והמלמלות ווצחקקים. כהפסקות, כשתבנים משכו לכנות כצמות, לאמריקה בהצפיינות, היתה יכולה להגר - המתוח, עומות טועום בשועה לי המלים - סרר מסה בפסח כל אחר היה מתפור לרךכו, אני לאמריקה, לעלות לאריך ישראל, או לפתח קריירה - סירים גרולים בסבר פנים חמור. פיייבשת את הכלים - מסירים בטיויתרור לא זוכרת איפה יצופ או שרשת ביוורים וויא הספיקה לנמוד עוד פרק על מעמרות תברתיים שלים לארץ ישראל, או לפתח קריירה מירים גדולים בסבן שנים וומון בשחלתה משתיאל, או לפתח קריירה משמילה, דלה לשמש, בלי מלים, בלי חיוכים. כשחלתה מונו את החנ". בוף ולא מתורה דווה כהן, נערה יוצדיה משכילה, דקת בוף ולא מחייבה, לבשה מעיל עוד קצר ומכנסי רביבה בקרתנ, שלה אותה היושא אל קרובי אכיה בירושלים. הוקים, נעלה מגפי עור גבוהים ודורה ליערות הער: המשפחה היתה נרגשת דווה בהן נותרה מרוחקת, נטע. של היתור הערי עור גבוהים ודורה ליערות הער: של הנסין הבדול, ביסו של הצאר ביקולאי השני, מנהל הי ביקון ההמולה השנה היותה 1921 בסלון דיברן על היערות היה אביה. היא כיוונה שם את חיצי הצרק הפוגרום שעשו הערבים ברוכע החשרי בעיר העתיקה. התברות שיש אייה. היא כיוונה שם את חיצי הצרק ותבותי שלה אל תוסבי העצים; נברים שיכורים, חיא נוברה בפוגרומים ברוסיה, לבשה בגרי אחות.

והתגנבה אל בין התומות לחבוש פצועים ולסייע גסיירוח. כבקרים היתה מתרוצצת ככנדי עכודה, מורדת, רושמת, מפקחת. בלילות, סביב המדורה, אחרי שם פנשה את נחמיה רבין, חייל משוחרר מהגדור ה"בורשט" החמצמץ־הארום, לימרה אותם קרוא וכתוב, העברי. הוא ראה בחורה לא מוכרת, לא שייכת, שיננה להם ערכים. אבא שלה משך בכתפיים. פקירי שפועלת על דעת עצמה. הפגישה התפתחה לריב הצאר לא אהבו את הרעיון נהמהפכה הקומוניסטית

נשברה גם לאחר שהוגלתה בפקורה מגבוה למחוו

להגיד אמת. אין פשרות, אין

מקום להתחלקויות".

מהפך הקומוניסטי היה מהיר לטעמה הסוציאליסטי. שליחי הבולשת ארבו לה

סיפונה של "רוסלן". היא נחתה בכנרת, תלושה, לא

ציונית, זרח, לא מבינה את השפה, מתלבטת מה

לעשות עם עצמה. למחרת בואה, ראו תושכי המקום

את האצילה תרוסיה עם חעיניים הכחולות והצוואר

מאוכוכת, סגרה חשכון, חר וחלק, עם רוסיה.

בתורה יחירה בין נברים היתה בקבוצת החלוץ

של העליה השלישית שהביעה ארצה על

קולני על סמכויות ואישורים. בסוף הוא זיתר לה. איימה מאחורי הרלת) אך נחסמו במבט עיניה. אף אחד אחרי הוויתור הראשון, יכואו רבים. כעכור שלושה תורשים התהתנו. אכל רווה לא אימצה את השם רכין. לא העו להתקרב, בטח שלא להתערב. האחים של רוזה, משכילים חילוניים, עליוים המשיכה, בעיקרון, להישאר כהן, עד יומה האחרון. גם וציוניים, ריחפו על כנפי הרוחות של ה"בונד", ו"פועלי על גכי המצכה כנחלת־יצחק. מירושלים עברו לחיפה. בארין־ישראל נוסרה ציון". רמה לא הצטרעה בעיקרון. אינריווידואליסטית באיראולוגיה. אורי מלחמת העולם הראשונה, בימים הסתדרות העובדים. רוזה כהן הקימה בחיפה את קופת הראשונים שלאחר המהפכה, ככר ניהלה בית חרושת בפסרבורג. הפועלים בחרו בה להיות להם מנהיגה. הבולשביקים דרשו שתצטרף למפלגה. היא חזרה והניעה את תראש מימין לשמאל בסרוב עקשני. המשטר התרש השבית את כית התרושת. הפועלים נשארו לצידה, נאמנים, כוכים, מחוסרי עכודה. היא לא

חולים, אירגנה את המשטרה, יומה עבורה עברית בנמל, והיתה ממייסדות ההגנה. אחריכך עכרו לתל־אביב. נחמיה רבין היה פועל בחברת־החשמל. רווה כהן היתה פקידה במשרה מלאה ככנק "הלוואה זחיסכון" ברחוב הרצל. בארבע אחרי-הצהרים היתה ממישכה לעבור בהתנרכות לטובת הציכור. העיקרון שלה היה שהיא לא מוותרת על פעילותה הציבורית, כך שהראגה לילדים נותרה עניינם של נחמיה רבין, המטפלות השכנים. היו ימים ארוכים שיצחק ורחל נשארו לכר. יצחק רבין: "היינו מוכרחים

וזה כהן לא ירעה לנוח. בהחלט לא. בהפסקת הצהרים בכנק היתה רצה למסערה הצמחונית שברתוכ יהורה הלוי, חטפה משהו כוריזות, והספיקה להיפנש עם שלוטה־ארבעה אנשים. אחר כך חזרה לבנק, זבשעות הערב התפנתה ליתומים, אלמנות וכל מיני עצובים. לחולצות המשי שלה הרכוסות בצניעות, הצמידה פתקים קטנים:

ז. סידור הילד של ציפורה כגן לאמהות עוכרות בתשלום סמלי.

.2. השנת רישיון עבור קיוסק לאלמנה, ג. השלמת משכורת למשפחת ראוכן. עשר שנים היתה שליחת ציכור העוכרים כעיר, בין לבין הקימה את בית־הספר המחוזי בגבעת השלושה, וראנה שלא חהיה משפחה כתל־אכיכ כלי

מקום לעשות בו את החג. כל חג. בעיקר פסה. רול ועכוב: אני לא זוכרת שות

ואחותי בת ארבע. גרנו כתל אכיב. חורי לא היו ככית, וכר חיינו שבועות בלי לראות את ההורים, לרברים (המשך בעמוד תבא)

2) Blacain

האלמנטרים ולאוכל דאגו לנו השכנים. כאותו זמן גם היה קשה לנו להתרחק, כי בחדר האמבטיה שלנו היה חדר נשק והיינו צריכים לצאת לשטוף עצמנו בכרו בחוץ. החוויה העיקרית באותה תקופה: אתה ילך, אתה בבית, ההורים אינם, ואתה לא יודע מה קורה". כך הוא

כתב בספר "בית אבג" שפירסם לפגי שנים. רחל יעקוב נזכרת היום: .כשעברנו מרחוב שר'ל לרחוב המגיר, ההורים תכננו חיי קומונה יחד עם עוד שכנים יותר מבוגרים, כרי שיהיה מי שיראג לנו. יצחק ואני חורנו מיום חינוך ארוך בשעה ארבע. היינו מקבלים כסף והולכים לאכול במסעדת הפועלים בכית ברגר, או חוורים הביתה ומכינים לגו משהו. אני הייתי האחות הקטנה ומעלי למעלה היה לי תמיר האח הגדול. אני לא סכלתי מהרגשת הלבדיות שיצחק הרגיש בה. כנינוך ליצחק, אף פעם לא הרגשתי עצמי ילרה עזובה. הוא הרגיש בודר. הוא תמיד היה יותר סגור ורגיש ומופגם ממני. אני יותר פתוחה וחמה, יותר

(המשך מהעמוד חקודם)

צחק רבין היום: "המשטר ככית היה חצי־צכאי. בבוקר רייסת קווקר. אם לא הייתי גומר, היו ומכניסים את הצלחת למקרר ומוציאים אותה שוכבערב. שנאתי את זה". האחות הקטנה רצתה שיקנו לה פסנתר. רוזה קיבלה עור הזרמנות להפעיל עיקרון חינוכי. פסנתר לא כונים עד שהילדח שולומדת לגגן, לא מוכיחה רצינות והתמרה. להתמיך פירושו להתאמן יום יום, ולכקש טובות מאנשים זרים. ברחובות רחוקים. הילדה הקטנה לא מצליחה להתמיד. רוזת זוקפת אצבע: -אין התמרה, אין פסנתר, אין

כשרתל היתה כת שש, ארגנה אמא את הילרים לתורנות קבועת של נקיון הבית. כל אחר אתראי לחלק אתר. אין הבדלים בין המינים. לפעמים גם אכא משתתף. אמא לא. היא עסוקה בטובת הכלל. יום קבוע בשבוע, כשהרריו מצייץ שבע בריוק, כל אחר ניגש למלא כאתריות רכה את חלקו כתורנות.

יצחק רבין: כל אחר ירע מי מנקה מוז. לא משום שלא היה כסף לעוזרת, אלא בעיקרון".

כשכיל רחל היתה השעה שבע שעה מעיקה. אחרי דקה מחשכה היא מערנת: "לא שימחה וששון".

אכל הילדים של רוזה כהן, בניגור לרוב השכנים, גהנו מעצמאות. לא כל־כך הנאה כמו החובה לקכל החלטות כרצונם. העיקרון החינוכי שמאחורי החופש תורגם למעמסה של אחריות. רחל זוכרת את עצמה יושכת ליד השולחן ומתלכטת. רוצה שאכא יעזור לה להחלים. בתגיד לי אתה מה לעשות", היהה בוכה. הוא כצפוי, סרב. נשאר נאמן עד הסוף לעקרונות הבית.

כשתרגישו את רווה כהן כבית, זה היה לרוב בהקשר של ישיכות סוערות. היא היתה גם חברת מפקרת ה"הגנה". הילדים למדו להרדם ברעש הויכוחים הקולניים שהתנהלו כבית כלילות. כשהלכן לישון במיטה אחת, לא בסוח שגם התעוררו בה. לפעמים הין צריכים להלין את האורחים, ולשם כך פינו את הילדים ממיטותיהם.

פעם גשנה היתה רוזה כהן הולכת עם הילדים לקנות בגדים. רחל מתארת שני ילדים נגררים מאחרי הגב של אמא, נעצרים כל מטר כרי שהיא הגמור להרהר בקול רם עם מישהו שפגשה. לפעמים גררה אותם גם לאסיפות. היו או הרבה אסיפות. נאומים דרמטיים היו הכילוי של שכת כבוקר בתליאכיכ הפועלית. הם היו עומרים בצד, שותקים בנימוס.

היא מרבה בתוקף להצטרף למועצת הפועלות. בעצם, היתה הפמיניסטית הראשונה שהתנגרה לפמיניזם כתנועה. רוזה כהן לא תורה בחולשה נשיח, גופנית, או אחרת בהיותה אשה. "הפועלת כארץ, בדיום כמו הפועל, צריכים להשתייך לגוף אורגני אחר", ניטחה פעם ביובש חד והפנתה את הגב לתגועה. באותה מידה גם לא היתה חברה רשומה במפא"י על־אף שהודהתת עם הקר הסוליטי, עיקרון העצמאות היה הסמן הימני של רווה.

רחל יעקוב לא זוכרת את אמא שלה צוחקת, אפילו לא מהייכה. שום מתוחירגש ספונטניה. לא הית לה, לרחה כהן, חוש הימוד מפותה גם לא פחות מוה. חוא גם לא נכנעה לשום שינוס, אפילו לא לפתם

Hipepio 22

וחל יעקוב ונחמיה רבין: הוא את הוכדים שלו אהב, וגם ידע לסגק.

תחביבים. לבשה שימלה בגיורה סולידית. עקרונית. בר משוכה בצבע ארמה. געלה נעלי עקב־שטות, טובות להליכה. היא היתה צוערת כהפגנות אחר כמאי כפנים רציניות, מסוגרות, משקפות הלדינפש כמעט קבוע. קפרנות ככושה. כבושה היטב.

יצחק רבין: "לא היו פינוקים בבית. אני זוכר ויכוח עקרוני שנמשך חודשיים אם לקנות מקרד השמלי או להישאר עם זה של הכרת. אפילו שחשבון חשמל לא שילמנו כי אבא היה פקיד בחברת החשמל. אותו ויכות היה לגכי קניית דריו". בסוף הם קנו.

רוך זמני שתפס את מקום הקסרנות, מעורר אצל רחל כעם ישן על אמה: -היה ילד אחד שאבא שלו נפטר והיא עזרה לאמא שלו להשתקם. הילד הזה היה רוב הומן אצלנו בכית, והיא היתה מפנקת אותו ברברים ממשיים, בקניות. ואילו כלפינו היתה מלאת עקרונות מה מותר ומה אסור לעשות. וזה הרגיו אותי. למה למשה היא קונה ולנו לא".

יצחק רבין: "כחופשים של כיתות אל"ף וכי"ת כנראה שיחקתי יותר מידי. אמא החליטה לעשות סדר וחייבה אותי כל הקיץ ללמור עם מורה פרטי שלא תהיה לי סיבח לא להיות הכי־בסרך".

יצחק רבין: "בבית אסור לחזור על אותה טעות פעמיים. היא לא נתנה עונשים, רק מבטי זעם".

חמיה רבין – אדם חם, אהב לשחק שה, ללכת למשחקי כרורגל, להשתולל עם הילדים -העריץ את רוזה כהן. מכין שניהם היא היתה המשכילה. הוא גשאר פועל חסר השכלה. מהרכה כחינות הוא נשען עליה. היא, לעומת זאת, לא נשענה על אף אחר. מקסימום, העריכה אנשים. אכל גם את ההערכה שלה הפנימה עמוק לתוך עצמה. היא נחשבה החוקה והיודעת. שידרה כוח כלי להשתמש במילים. היה לה משוב שיהיה ברור שהיא מדברת עם כיסוי. שהיא חכמה מאר. שהיא זאת שקובעת את השורה האחרונה וגם מנסחת אותה. היו . אגרול מיני. גדי מתרגז שלא מכינים -לדרעק הוה" לה זויות חדות – לפעמים דוקדות. הלכה כשביל ישר, חד, מתוח, לא מתפשר; מן הסוג שעליו פסעו אצילים רוסיים כעלי הכרה חסרת־פשרות. 'האמזונקה התל"אכיבית" קרא לה מנחם אוסישקין, כשסילקה בקפריויות את הרוכבים מפתחיתקווה שבאו לרכב בערלירע. לדעתה הם בגרו בערך העבודה העברית, ורוזה כהן לא ידעה לסלוח על מעירה בעקרונות.

יצחק הבין: "בבית היינו מוכרתים להגיד אמת. אין פשרות אין מקום להתחלקויות. מותר לטעות, אסור לחזור על אותה טעות פעמיים. היו גם שחות ברור. היא לא נתנה עונשים רק מבטי זעם. זה הספיק".

הקנאות החרה ביותר שלה היתה נתונה לשפה העברית, כשחלתה ונשלחה לסנטריום כחוץ לארץ,

ביקשה מנחמיה שנילחה אליה לרבר איתה רק עברית. כששכח ושאל אותה פעם משהו בגרמנית, היא לא ענתה לו – רק המתכלה עליו ושתקה. גם כשהיתה צריכה לפנות שם לעזרת אנשים, דיברה קודם לעצמה בעברית ואחריכד תרגמה לגרמנית. היו שהייכו.

גיל אַרבעים ושמונה מתה ממחלתה הקשה. ככסלו תרא"ה, שלושה שבועות לפני ועוכה עשה רושם שכל תליאביב מלווה אותה בדרכה האחרונה. רחובות שלמים צפופים ראש בראש. רכים חבו לה תודה. האחן הפתוח של רווה כהו הוצב בבית הוועד הפועל של ההסתדרות, שהיה או ברחוב אלנבי. היא שכבה שם בשלווה, בפעם הראשונה לא ממהרת לשום פגישה, מוקפת שושנים ארומות, בשיער אסוף וסנטר זקוף.

רחל מדברת על הרגשת יתמות הריפה. היא לא מהמתחשבנות. גם לא עם אמא שלה. היא לא תעו לחשוב כמו שכתב הגרי מילר על הטופר האיטלק פאפיני, ש-מכחינת הכישלון – הוא היה פשום נפלא? את כל החום היא שומרת לנחמיה רבין. אחיה יצחק הסך מנהיג מופנס, לא שמח לעיתים קרובות. בספרו "כית אכי" כתב שהוא משתרל להתפנוח לילדיו כדי לחסוך מהם את ההרגשה שהיתה לי בילרותי".

יצחק רבין אומר היום שלקח מהבית רק את החוקים שקשורים לאמת, ולהליכה ללא' פשרות

מה עם חומ? .בבית עם הילדים שלי גיסיתי אתרת. לא יודע אם הצלחתי. מענין מה הם חישבים".

אתה זוכר מרירות? או לא ירעתי שיש ויכרים אוציים, קיבלתי את. הדברים כמות שהם". מאיפה צמהה תביקורת של היום?

"מהראייה הרטרויספקטיבית". גדי יעקוב, הכן של רחל, מושך ככתף כשמזכירים את רוזה כהן. הוא יודע – בערד – מי היתח ומה עשתה, אבל אין לו שום תחושות לגביה. נורא רתוקה ממנו. סכא שלו אף פעם לא דיבר עליה הוא מצידו לא טרה לשאול. אם יש לו כמה מסקנות לגביה, מהיכרותו הקרובה עם אימו ואחיה, הוא מעריף לשמור אותן לעצמו.

בארוחת הצהרים, בחדר אוכל של סנרה, סגישים רוסב חמוץ-מחום. רחל יעסוב סצח מדעועת מהריבורים שלו. באותו רגע היא מתעספת בריוק בהבעה החמורה של דוחה כהן, קפדנות קצרה וחרה שנושרת מיד. אתרכך היא חוזרת להיות וחל יעקב. ששולהת לעברו עיניים המות המות וקצת מהבקת את הגב. היא, אגב, מאד אוהבת לערוך סדר פסח לכל המשפחה.

גם נחמיה רבין אהב לחגונ כמצרה את סדר הפלח הואם. כשהומינו אותו לעור עם הבוו והנכורים כמנודה --"שבת בתחנה האחרונה בחייו הניה את העקרונה בצר, בשינה הוא את הנכדים שלו מאר אהב, הנם ידע לפנק

בילי מוסקונה־לרמן

נשוי פלוס ילד. הקימו בית ישראלי טיפוסי. קצת רחוק מאנשים וקרוב לאלוהים. אבל משהו השתבש. היא רצתה לגור בעיר. הוא לא. הוא בגד בה. היא בו. היו מריבות וגם מכות. בסוף היא רדפה אחריו עם צינור ברזל. הוא חטף אותו והיכה בראשה מכות רצה. אחריכך דירדר אותה עם מכונית לואדי, שיחשבו כי נהרגה בתאונת דרכים. הוא נעצר בהלווייה ואמר שהכל היה תמיד מתוך הבנה ואהבה. גם כסערות. בראשית השבוע נשלח למאסר עולם. מה שקרה להם יכול לקרות לכל אחר.

מאת יצחק בן חורין

Hineald ...

שהמשיכה לכל אורך הדרך".

כשאורי עמד על דוכן הערים, קולו רעד. משפטנים ותיקים מחו רמעה. הניסיון שצברו לא עמר להם הפעם. לעתים רומה היה שמרכרים שם על מישהו אחר, לא על אורי. המום ממה שקרה, הוא תאר את הרגעים האחרונים של נגה:

ולפתור אותם ביחר. היתה מכרות מאוד חוקה

אני שהיא קרה. אני שלה והרנשתי שהיא קרה. אני זוכר שעצרתי את המכונית, וכל העניין הזה שנגה מתה - התחיל לחדור לתודעה שלי. פתאם הבנתי שאני הרגתי אותה. אני זוכר שחיכקתי אותה. היא ממש שכנה עלי. בענם היא היחה החברה היחירה שלי, זן שאיתה הייתי ביחר כל הזמן".

אורי דרור ניסה להציג כנית־המשפט תיאור של הריגה שלא כודון. הוא סיפר כיצד הותקף על ידי אשתו והלם בה תוך כרי התגוננות. ניסה לפנותה לבית התולים, וכררך היא מתה. דוא החליט להתדרדר עמה בתוך המכונית, אכל ברגע האחרון, לפני לתהום, קפץ והציל את עצמו.

היום ככר ברור שוו היתה הצגה, חלק מתוכנית כוללת לרכך את התמונה. אך היחס אל אורי עם מעצרו, פילג לתקופה את משפחתה של נגה. האכ דוד ברק, פנסיונר של "אגד", התנגד בחריפות לכל קשר עם מי שהורה מלכתחילה בהריגת כתו. האם שרה, מורה למוסיקה, והילדים האחרים – תמכו באורי העצור ער שלב מסויים. שלושה ילדים היו למשפחת ברק: גיורא הבכור, נגה האמצעית ופנינה הצעירה, שהיתה בסור היחסים האינטימים בין נגה לאורי. היא אומרת: באלה היו יחסים מאוד טובים. מי היה מעלה ברעתו סוף כוה"ז היא גם עודדה אותו בצעקות שהמשפחה כולה עומדת מאחוריו, כשאורי הובא לכית־המשפט להארכת מעצרו.

גיורא ברק, כיום מושב כפריסבא והממונה על - דמכצעים במינהל הבטיחות כמשרד התחבורה, מספר: ביומיים הראשונים אמרנו - לא יכול להיות. שמענו את הריווחים של התקשורת, קראנו את הידיעות על החשרות נגד אורי. חשבנו שזה תהליך טבעי של אלימינציה בחקירת המשטרה. הכנו מיר שוו לא היתה תאונה, שמישהו ניסה להרוג אותה. דאגנו למצוא לאורי את עורך־הרין הטוב ביותר באיזור הצפון. עור באותו יום נסעתי למשטרת עכן וכיקשתי להיפגש עם

את אודי אתבת נפש. אותר כבן ממש. לא היתה שרצינו, גם כשהיו משברים, יכולנו לדבר עליהם.

(המשך מהעמודים הקודמים)

חוקרי המשטרה התקשו להבין את ההתנהגות הסופר־מתורכתת של כני משפחת ברק. עַר כדי כך שכשלב מסויים בלשו אחרי גיורא בניסיון לגלות סימן לקשר כלשהו בינו לבין אורי בנוגע לרצח. קשה היה לשכנעם שעד לאירוע הטרגי במורדות ואדי מורן, היה הקשר בין הגיסים קורקטי כלכר.

משחזר גיורא: גוצרו במשפחה שני מחנות. מצר אחר אכא, שאמר 'הוא רוצח'. מצד שני אמי, אחותי ואני. האמנו לסיפור של אורי שהיתה מריבה, ולמעשה נגה החקיפה אותו והוא הלם כה תוך התגוננות. המשכנו לנטוע לבקר אותו בכלא מעונה. ראגנו לשלות לו חכילות ועודרנו חברים שיטעו לבקר אותו. היינו בקשר הרוק עם עורך־הרין שלו. פעם בשבוע לקחתי את מורן לבקר את אביו, שבינתיים הועבר לכלא מגירו. קנינו לאורי ספרים. כל הזמן היה קיטוב נוראי במשפחה. אמי, אחותי ואני היינו איתנים בדעתנו שרבר כזה יכול לקרות. עמרתנו היתה: קרה אסון, ועכשיו הכי חשוב שלמורן יהיה לפתות אכא. אמרנו לעצמנו: ננסה לעשות הכל במסגרת החוק והצדק שאורי יצא כמה שיותר מהר ניתאחר עם מורן.

זה הרג את אבא שלי. הוא לא קלט איך אני. מסוגל לשכת עם אורי פעם בשבוע במקום להרוג גם שורשיו של האב, דוד ברק, בגליל העליון. מצד

מתגוררים כיום בכרמל המערבי. ביח אכן של שתי קומות. בחדר האורחים אודירה נעימה. בפינה פסנתר, על הקירות – ציורי שמן של נגה. יכנאל היא הבסיס, אבל השורשים של שרה לכית סנרלר משתרגים 140 שנה לאחור עד צפת ומטולה. אותו. רכתי עם שוטרים שיאפשרו לאורי לבוא ליום אמו, הוא צאצא של אחר מתלמידי האר"י הקרוש. סבו

ונישק אותי. לא ידענו אז. זו היתה הצגה נוראה. שיא

הויוף. הוא נופל על צוארי ומחבק אותי באותן יריים

הנפילה על הצוואר והמכתב שכתב להורי נגה

שרצחו את בתי. עד היכן מגיעות הנכזות והשפלות"ז

היו חלק משלב הריכוך בתוכנית שלמה ומוכנה מראש.

המפנה כעמדת משפחת כרק חל בעקבות הדיווחים

הפתולוגיים וההתפתחויות בריוני בית־המשפט. ניורא:

"מאז הריווח של הפתולוג – אנחנו במלחמה. כמובן

שאנהנו לא מתפרצים ולא מתפרעים בכית־המשפט.

הגעתי לכל הישיבות, אבל הרגשתי שמקומי הטבעי

היה מאחורי התובעת, עו"ד אסתר גופר. אמו של אורי

וחברים מבית־ספר־שרה הר מירון נהגו לשכת כצד של

רה ודור ברק נולדו וגדלו ביכנאל, שם גם המלחתנו. כשנת 1955 עברו לחיפה, והם

הסניגור, עו"ר דן שיינמן".

עמיר ארור: .כששמעתי על המקרה, הייתי בהלם

מוחלט. הם שני אנשים מאוד רציניים, ערכיים

ומומרים, עם תפישת עולם מנובשת של כוב ורע, של

מותר ואסור, עם שליטה עצמית. הכל אנסייתיה

ללהם יצרים. אבל כשנים האחרונות קרו להם רברים

שלא הייתי מודע להם. אורי הוא כחור חוק מכחינה

נפשית. לא מתאים לו לאבד שליטה. אפילו כנער בן

16 היה מבונר, רציני ושקול. גם ננה. אלא שהיא היתה

יותר רגשנית. לא היה אצלם מקום לספונטניות. היה

לי הרבה מה ללמוד מאורי. אבל במשך עשר שנים

הקשר נותק, ופתאום סיפוד שממוטט את כל מה

שהכרתי. כששמעתי על האסון, אמרתי באופן נחרץ

שלא יתכן שאורי עשה את זה. אבל לך תדע מה

התכשל שם במשך השנים, איזו דיגמיקה נוצדה

באיזור תל־אביב. כמשך כמה הודשים חיו הוא וננה

בנפרד, ער שפרצה מלחמת יום הכיפורים. אורי היה

שיריונר בתעלה. נגה ראנה לו בתל־אביב. כשחור,

החליטו להתחתן. ביולי 1974 נישאו על גג דידה

מאז נע מסלול חייהם המשותפים סביב בתיהספר של התברה להגנת המבע. ארבע שנים

ככאר שבע, ומ־1978 בהד מידון. תחילה היה אורי דרור מדריך, ובמשך כמה שנים גם מנהל בית־הספר. כמקביל

השלים תואר ראשון בגיאוגרפיה ולימודי ארץ ישראל באוניברסיכות

חיפה, והחל ללמור לתואר שני. נגה היתה מורה לציור בבית־הספר האיתרי

בספסופה. ביולי 1978 נולד הבן מורן.

מתבודדים, שלא נוקקו לחבדה בשנות

נישואיהם הראשונות. הם השלימו אושר לשני עולם שלם וסיפקו זה לזו את כל הצרכים. הקשר כיניהם היה חזק

מהמקוכל אצל אחרים. לא במקרה התחלפו המשפחות האחרות במחזורים של שבתיים־שלוש, והם נשארו של

כארבע השנים הראשונות נהנתה נגה ממצבה והרכתה לצייר. בני הזוג

הרבו לטייל בחר"ל, חרשו את אירופה כמה פעמים, ופיצו עצמם על מה

שהפסידו מחיי העיר. לפני שלוש שנים

תשע שנים רצופות.

קנו לננה מכונית חדשה, "אוסטין מטרו". אורי עצמו

אופנוען נלהב, עם כל הציור המפרות המקצועית, דדר

על האופנוע שלו בין הר מירוז לאוניברסיפת חיפה.

הוא נחשב לבר־סמכא בכל הקשור להיסטוריה של

הגליל והשתתף בכמה תוכניות רדיו שעסקו באגרות

ארץ־ישראל, בהיסטוריה של הגליל וההתיישבות

ין אורי לננה ארעו כמה התפרצויות, מהן

מריבות, צביטות, חבטות, ער סימנים כחולים.

בימים היותר קשים זה היה סיוט. בימים הטובים –

חלק מהפולקלור שלהם. כין העליות והמודדות, נוצרו

גם קשרים שמחוץ למסגרת הנישואין. אורי, צמחוני

בהכרה, לא היוז כאן "צמחוני". שתור שיער, נאה

ואתלטי, היה מבוקש כקמפוס החיפני. ננה ידעה

והסכימה, כל עוד הקשרים לא חרנו מהקשר המיני

(תמשך בעמוד 28)

אלימות. דינמיקה אינטנסיהית. תקופות של

אהבה מטורפת כצד תקופות קשות של

היהודית כאיוור זה, בחי וכצומק שבו.

החטור.

בית־ספר־שדה הר־מירון, מקום מבודר, רק קומץ משפחות. מקום איראלי לאורי ונגה, אינדיווידואליסטים

ששכרו ברחוב אוסישקין, על ספת הידקון.

לאחר שנתיים בירושלים, קיכל אורי עבודה

במערכת היחסים ביניהם".

"החוקתי את היד שלה. והרגשתי שהיא קרה. כל הענין הזה שנגה מתה, התחיל לחדור לתודעתי. פתאום הבנתי שאני הרגתי אותה. היא היתה החברה היחידה שלי".

השלושים למותה של נגה. השוטרים חשבו שאני היה כין אחר השותפים להתיישבות הנפל בגולן, משוגע – או שותף להריגה. בשלב מסויים חקרו אם לא היו בינינו פגישות סודיות בחיפה לתיכנון המעשה. השוטרים בעצמם סיפרו לי את זה אחרי-כן. הייתי מביא את מורן לפגישה של חצי שעה עם אביו. אני הייתי יושב בצר ומניח להם. אני טופח לאורי על הכתף, רוצה לעוור לו בכל כוחי. לא סולת – אכל מבין שוה היה יכול לקרות".

> תא המעצר שלו כתב אורי דרור להוריה של נגה: אינני יכול לכקש מכם סליחת, שכן אין אפשרות לטלות על המעשה שעשיתי. על־אף שהוא נעשה כרגע של איכוד חושים וטרוף הרעת, תוך מצב שלא היה בשליטתי, הרי שלעולם לא ...ן לסלות לעצמי על שלא הבאתי למניעת האסון... רוד ושרה, אתם איבדתם בת אהוכה. אני

שבנוסף להיותה אשתי, היתה החברה היחירה כתיי. נגה ואני חיינו קשורים כקשרים שלא אוכל לכטאם במלים. הקמנו תא משפחתי קטן, שעם הריסתו איבדתי כל תקוה להקים אחר. בחיינו היו עליות וידירות, כמו לכל זוג אחר. נגה תמיר אמרה שיש לנו פחות מריבות מלכל זוג ממוצע. לא היה לי עם מה להשוות, אך תמיר היו הרברים בינינו מתוך אהכה והבנה וקשר בשלב זה שמרו על קשרי ידידות. נגה עברה על הר מירון, כשבעלה למד בחיסה ב־1981 ההתפתח

אחותי ביננאל. אורי נפל על צוארי. הוא בכה, חיכק ארוי, חבר מכית־הספר בתיפה.

בסיוע הברון, לפני כמאה שנה.

.7133

בצבא היתה נגה שרטטת. אורי שרת בצבא היתה נגה שו ששונ. היו כיוים בחיבוץ בחיליהאוויר. אחרי שחרורה היתה נגה נגנת בקיבוץ גליליים ליך הרצליה, ובמקביל למרה ציור במכון ברחוב מסרה. נגה גרה כה כשהיתה בעיר בקורסים "אבני" וכמררשה למורים ברמת השרון. אורי דרור והשתלמויות כחינוך ובציור. בתקופה האחרונה של שקר על לימורי ארץ־ישראל באוניברסיטת תל־אביב. חייה השתלמה באסטרולוגיה, ברדן כלל היא נשארה עמוק. גם בסערה הגדולה ביותר. ולכן קשה לי להבין לירושלים, ועברה כגרפיקאית בטלוויזיה. אורי הצטרף שם רומן בינה לבין חבר שהגיע לכיתם בדר מירון. לא אליה כשנתקבל לעבורה בחברה להגנת הטבע. כמשך משהו שאיים על שלמות המשפחה, אבל אורי קינא, דוד ברקי ,חצי שעה לפני ההלוויה ישבנו בכית שנתיים גרן יחר. ברירתם היה שותף שלישי, עמיר הקשר נותק לפני כשנתיים וחצי.

אורי דרור נולד כסתח־תקוה. אבין היה קבלן בניין עשיר שהתגרש מאמו כשאורי היה תינוק. האם רחל, אחות במקצועה, עברה לעבוד בבית החולים של העמק בעשולה. כל חשנים גדל אורי בידיעה שהוא יתום מאב. כחור עדין ורגיש, אוהב טבע וטיולים. כגיל 16 עזכ את אמו ועכר לגור לכרו בתיפה, בחדר שכור. הוא מצא את אביו והתוורע אליו. לאב היו ככר שני ילרים מגישואים שניים. בין השניים לא נוצר קשר של

בחיפה הכיר את נגה, ילדה יפה ורגישה, בת העיר. למרה נגינה בפסנתר כילרותה, ואתריכך עשתה הסכה לציור. הפסנתר עדיין ניצב בחדר האורחים. גם הציורים שלת חלויים על הקירות. המסגש הראשון כין נגה ואורי היה בכתה י' בתיכון "כמעלה". נו היתה איברתי אשה איתה חייתי את מיטב שנותי היפות, הברות נמשכת עם פרידות ותריקות, עד יום מותה של

דהד שוויצריה.

זה פועל כמו נמל תעופה שוויצרי.

נוסעים המכירים את נמלי התעופה השוויצרים בציריך ובג'נבה, וודעים שהם פועלים כמו שעון שוויצרי. בשעון מעולה כל רכיב מותאם בשלמות לרכיב הסמוד. עם הקשר המהיר לטיסות-המשך ותהליך העברה קצר, לוח הזמנים שלנו מעניק לך את אותה דייקנות, יחד עם אפשרויות קניה מגוונות בנמלי התעופה וצוות עבדים יעיל ואדיב. לא פלא שיותר ויותר אנשים הנוסעים ליעדים בכל העולם, טסים בנתיב המדויק והאמין

MIJ/MI 24

למרות הופעתה המושכת, התקשתה נגה ביצירת קשרים חברתיים. יש כמשפחתה החושבים שסיבת הסתגרותה נוכעת מתאונה שהיתה לה בגיל 15. אז היא ניסתה לחקות את תעלולי אחיה, והחלה להחליק על גבי המרוב, אך נפלה מהקומה השניה של בית הוריה, ושברה ארכע חוליות בגבה. מספר חודשים שכבה כגבס. "בתקופה ההיא התפתחה בה רגישות עצומה, וחלה ירידה כרימוייה העצמי כנערה מתכנרת. בצבא קיכלה יעוץ פסיכיאטרי שנמשך כשגה אחרי השחרור, והתחדש לאחר לירת מורן", אומרים כני

"מצבה הנפשי" של נגה עלה במשפטו של אורי. הוא טען שבשנים האחרונות חלה הרעה, ולכן דרש ממנה לחרש את הטיפול הפסיכיאטרי. היא סרבה, ועל רקע זה פרצו ביניהם ויכוחים ומריכות, שביטויים הקיצוני היה בהחלפת מהלומות וצכיטות. המאכק האחרון התפתח סביב רצונה של נגה לעבור לגור בחיפה. אורי, לדבריו, התנה זאת בחידוש הטיפול הנפשי. משפחתה של נגה גורסת כי אורי כלל לא רצה לעבור לחיפה, אלא בנה תירוץ סביב מצכה הנפשי

לפני שלוש שנים עלתה תוכנית להקמת שכונת כנה ביתך כאיזור הר מירון. אורי ונגה נרשמו, אכל הפרוייקט בוטל ונגה לחצה לעכור העירה. כשנתיים האחרונות, כשלמרה בעיר הגדולה פעם בשבוע, התאהבה כה. בשבילה זה היה יום חג. ממש רקדה כדי שהשומר לא יכחין מי יושב בפנים, ואחריכך ברחובות, ערכה קניות, ופינקה עצמה בשפע תמרוקים, היא לחצה על תליאכיב. אורי, די באונס, התפשר על

> אמא של גגה, שרה ברק, היתה דירה ברתוב ורובכל בכרמל, שקיבלה כירושה. היא מספרת: "הצעתי לרשום את הדירה על שמה של נגה, אכל היא אמרה ליו 'אני חיה עם אורי, ואני רוצה שהרירה תירשם על שם שנינו'. הסכמתי וכך היא גרשמה". בפסח שעכר מכרו אורי ונגה את הדירה הקטנה כרחוב מסרה ונגה נרתמה במרץ למלאכת השיפוצים של הרירה בכרמל. כמשך כל חופשת הפסח עסקו השניים בתכנון. נגה היתה כמצבירוח מרומם. להרום קירות, לסגור מחיצות, לצבוע. אורי לא שיתף פעולה. היה אריש. לא רצה לעזוב את הר מירון. במכט לאחרו נראה שהמעכר לחיפה היה הסיבה העיסרית למשכר. נגה פנתה למשרד החינוך וביקשה העברה למחוז חיפה. אורי נרשם לסירור עבורה בהר מירון. ראה עצמו כאילו הוא ממשיך שם, מתעלם מההכנות שלה.

> את סרר פסת עשר כני הזוג אצל הורי נגה בחיפה. ניורא זוכר אותם יושבים ליד וושולתן מחובקים ואוהבים כמו זוג יונים", לועגים לכני המשפחה שהקפירו על קריאת תהגרה כשלמותה, והאיצו בהם 'לסכן". "הם התברחו כדרכם. היו בראש אחר. זו היתה הפעם האתרונה שראיתי אותה".

כיום א', 4 במאי 1986, נודע לנגה שמשרר מינוך אישר את העברתה למחוז חיפה. אחר־הצהרים שוחתה בטלפון מהרימירון עם אחותה פנינה

פגינה: "נגה אמרה לי שאורי כבר לא מרכר איתה הכית. היא אמרה: 'אני לא יכולה יותר. כשאורי יכוא היום הביתה, אדבר איתו ונשלים. אני לא יכולה לריב אתו. נכון שכעבר חיו לה מצביירות קשים, אכל זה היה בעיקר כגלל הישיכת כמקום מבודר כהר מירון, והניתוק מהמשפחה ומהעיר הגדולה. כימים האתרונים השתפר מצבירותה. המעבר הצפוי לחיפה גרם לה התרגשות רבה. היא היתה מאושרת כמו שלא היתה תרבה ומן. בעיות נסשיותו לא רובים ולא יער".

אבל. בהרימירון, באותו ערב, פרץ ויכוח סוער בין בני:הזוג, שהגיע לשיאו הטרגי בשעה תשע. מאוחר יותר העיר אורי במשפטו שהוא יצא מחבית לאחר המריכה, ולגה ררפה אחריו עם מום לחול בניסיון

דוד כרק וכתו פנינה, האב ואתות הנרצחת: הרצת פילג את המשפת

לטענת התביעה הלם אורי ררור בראשה של נגה 14 פעמים, בצינור ברזל באורד 38 ס"מ, ובעוצמה רבה. בשנוכח לרעת שאשתו מתה, החליט לטשטש את עקבות המעשה ולכיים תאונת דוכים כרי לחפות על הרצח. הוא הושיב את הגופה כמושכ הנהג של מכוניתם, הכנים למכונית את תיקה כדי לעורך רושם כאילו נסעה לחיפה, עבר את השער עם אורות חנייה דירור את המכונית לערוץ הוארי. למתרת בכוקר קם משנתו כאילו לא ארע דבר, העיר את מורן והלכיש אותו. הכן שאל "איפה אמא", ואורי ענה שהיא נסעה לחיפה. מורן עלה על האוטוכוס האיזורי ונסע

לבית הספר של קיבוץ סאסא. בשש וחצי בבוקר עברו פועלים בככיש

האת ניורא: "אורי התקשר אלי למשרד התחבורה בירושלים ברבע לאחת עשרה ואמר שקרתה לנגה

סאסא"חורפיש, והבחינו במכונית "מטרו" במורד הוואדי, במרחק 80 מטרים מהככיש. גוע עץ בלם אותה מלהתרסק בתהום. חוקרי המשטרה שמצאו את נגה ללא רוח חיים, במכנסי ג'ינס וסוודר כתול, הודיעו לאורי על התאונה. הוא חורא באווניהם על הסיפור שאשתו נסעה בערב לחיפה.

תאונה. שהיא התדרדרה עם חרכב. שאלתי מה קרה,

ראשיה חשבוע חודשע אורי דרור ברצה: בנווות החילה של אשתן ונשלה למאסר עולם ייעם זה שופטי ביתיהמשפט המחווי בוצרון עלית (תיאודור אוו/ מיכח לינדוש טראוש ואביגדור משעלין. לחו את טענת וחתביעה שאורי תיכון מראש את ירצה נגה. לחונה טעות שהכל החל באותה מריבת כביתם שבתר מירה במוצאי הים במאי 1986, באשר וגרו ואורי דרוד יי מתוחים, החליפו קללות על רקע מחלוקות ורמות, על חימך חילה, על היפקורם בביה, על חמעבר לוויפה, חתפתחת קטשת. אנוי הפול את ונות לרצפת ווצא פונפית בפעש. הוא רדפת אחריו עם פוט ברול בידה

אחריו עם מוט ברול בירה:

תשומטים לא שלכן יעצות זן, אך לא קיבלן
את שעות של אורי כי איבר את יעשווותין ולא
זדל מוא ראא אנשה פאות הנג שנו הוצאי את
המש מולה של אשתן) החל הולם בי ביאשה
בחוזקה - אין מעל מהמשטנה שבעה שחיכה
הנאשם את המנוחת קונה בי כוונת הקעולהיי
משקו השומעים לאור מספר המהלומות, עלצמהן
התומקדות בראש האשלה הוא הנחה עלות אב
מחלומה, 10 התשליחה לבלום בירור במאמצי
התנונות נואשים, אולם 41 מתלומות (1906)
בראשה נוצר למורה

לפגוע בו. הוא טען שבניסיון לגונן על עצמו הלם בה והוא אמר שהיא נפלה לתחום ומתה. סיכמנו שאגיע להורים כחיפה ואספר להם. כתל־אביב אספתי את אחותי פנינה, ובדרך דיברנו על זה שאורי הוא המסכן הכי גרול בפרשה – כי נגה היא כל חייו".

בחיפה תיכו לאורי, ולא ידעו כי בעת ההיא כבר היה בחקירה במשטרת עכו. החקירה נמשכה עד 11 כלילה. שכנים אספו את מודן מבית־הספר שבקיבוץ. בררך ממשטרת עכו להר מירון, הספיק אודי להיכנס למטפלת בקיבוץ סאסא ולשאול ממנה את הספר "ילדים נוכח פני המווח". בלילה עיין כספר והכין עצמו לשיחה עם מורן. הם ישנו יחד במיטה, וכשקמו סיפר אורי למורן שאמא נהרגה בתאונה.

הלוויה היתה כיום ג' אחרי־הצהריים. כשעה חמש, לאחר טתימת הגולל, עצרה המשטרה את אורי בבית הקברות. מורן, שהיה נוכח בעה מעצר אביו, נלקח משם לבית הסבא והסבתא בחיפה, משם הועבר לביתו של גיורא בכפריסבא. גיורא: "העיתונים היו מלאים כתאורים, וחששנו שמורן יחשף. הערפתי לספר לו בעצמי. אמרתי לה אמא נהרגה בתאונה, אבל היא נהרגה כיון שלמני זה אמא ואכא רכו. אכא נתן לאמא דהימה, ורצה לקדת אותה לבית דוולים. בדרך היתה תאונה, והוא הצליח לקפוץ מהאוטו. כגלל זה חושרים בו".

הילר המשיך לשאול היכן אביו. סיפרנו לו שאכא כמילואים. סיררנו לו שיתות טלטוו לכלא מעונה. כשיחה הראשונה גם אורי אמר למודן שהוא במילואים. בשיחה השניה כבר סיפר לבנו שהוא כבית־טוחר, בהזרמנות הראשונה, כעבור חודש, לשאוי את הילר לכקר אותו. הוא נראה סשות. אמר רק שתוא סובל מתריחות ככלא. מורן ריחם על אכיו, ראג אם המזרון נוח לו, אם יש מים חמים ואם האוכל טעים ומספיק. מורן שומע ויורע דכרים. סיפרנו לו שיהיה משפט, ויכול להיות שאכא שלו יישב כפה שנים

כאוגוסט 1986 חציע כן־רודה של נגה ז"ל שמהן יעכור לגור איתם כיכנאל, יחר עם ארכעת ילריהם. מראשית שנת הלימודים חי הילד כמושבה. קרוביו לוקחים אותו לקבר אימו. כולם מכירים אותו. הוא מרגיש שם שוב.

סבתא שרח אומרת: -מורן הוא ילד רגיש וסגור. הוא נמצא כסיפול פסיכולוגי. כלפי חוץ קוא גראה בסרר, אבל אף אחר לא יודע מה מתחולל כנסשו. מהרגע מראשון הסתידו ממנו את העיתונים. הילד מאמין שהיתה תאונה. הפסיכולוגית עוברת איתו כדי להגיע למצב כו תוכל להסביר לו שזו לא היתה תאונה. ילר מטכן, אנחנו משתרלים שלא ייפגע יותר. קנינו לו אופניים, שעון, מנסים לתח לו וצינשה טובוג התפללנו שאורי יקבל מאמר עולם ויישב הרבה שנים בכלא. ככל שהמיפגש שלו עם מורן יהיה מאקר יותר, מורן יהיה גדול מספיק כדי להתמודד עם האמת ולא להיות מושפע מדכרי אביר.

יצחק בן חוריו

הרוב כנראה צודק...

מאת נילי פרידלנדר צילמה: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

חובשי בטבע

ההאביב וזה זמן וזירותנו. לקראת ערב פסרו, החג האמיתי – מדור טיולים נויוחד, מותב ותגיגי שיוציא אתכם לחופש ניגווו בטבע. כבר מזמן לא היתה שנה גשומה זיחקה כליכך. אירופה בארץ ישראל. לנסוע לאט בדרכים כפריות בין מושבים וקיבצים, בדרכי כורכר בין פרדטים ובדרכי עפר בין שדות פורחים. לא למהר. גם לא לסוע למקומות המפורטמים. די בשדה קטן בצד הדרך עם חוביזות, וורציות, ימומים וציוצים. להיורגע, לנוח בעשב. להגות, לשמוע מוסיקה, לאכול קל וטוב, לשתות יין יבש. לרנה לילו יה להותרוצק בטבע, הופשי דוופשי.

נוטעים לצומת שער הגיא, ובה מונים ימינה לכיוון ביתרשמש. נוטעים כ־4.5

ביל, וזה סוד הקסם שלו. נוסעים לאט,

ו. הר הטייסים, עין טייסים

שבת על ראש התר ולראות את בשנים האחרונות. מדים חירוקים והגאיות מס־ כיב. לחשתרע בשדות הפור־ מדים חירוקים והגאיות הפור־ מדים חירוקים והגאיות הפור־ חים, לנוח ולשמוע את הרוח ושי האדן. לנמנם בשמש או להוציא א השרץ בהליכה על דרך עפר לבנה. תנהונותה בת שניים וחצי קילומטרים מקומה את חד הטייסים. ואולי עוד

נהנים מחדרך ותולפים עליפני חפניה למושב כטלון, לפני מושב רמת רויאל. ה תשישים, במרחק עשרה ק"מ מיר השלים וארבעים ושבעה ק"מ מתל־ אניב קל להגיע אלוו, קל לטייל בו. וש קל להגיע במכונית אל המעיון וה כאן כדאו לפנות לחורשת אורנים נטו" אש הר הטייסים. שמו הערבי – ג'בל עים, לחניונים ולכביש חקצרצי המוביל עים, לחניונים ולכביש חקצרצי המוביל גובלעד לוכר טייסי חיל האוויר שנהר דומה אל "מנילת האש", מצכת זיבדון אורנים ולייסי וליסי ולייסי ול מסון למונלות ההר. מקום יפח ושליו

פחשלים מניעים לחר הטייסים כש־ יוצאים בבניש המחיר לכיוון תלאביב. שוים שמאלה במחלף מבשרת ציון לכי יון קיבוץ צובה. כ-5 ק"ם אחרי הקי בק יש פניוח שמאלה להד טייטים, למי מ מושב רמת רזיאל. אל המעין הביסתן יורדים ברכב, בדרך עפר לבנח ווחבה שאורכת 2.5 ק"מ. הדרך מצאת מבנים בין צובה לחד הטויסים.

של המניה למושב נבעת יערים יורדת דוך חעם הלבם אל המעיין הניקרא נשבח עין נזו, כלומר – מעיין האנז. ועדת השמות תממשלותית העניקה לו את השם עין הטייסים, וחיכף תבינו לת.

ק 47 ק"ם מתל־אביב. טיול לעצלנים. לקום מאחזר, אם אפשר, ולעלות לי־

בכל שנה טקסי זיכרון לטייסי חיל הא־

זויר. למטה מהגן, כל תחר הוא שמורת טבע. וככה הוא נראה. גזעים אדומים של קטלבים בפיתוח הצפוני של החר, צמוד לכביש בין רמת רזיאל לצוכה. פריתה צפופה ועשירה של שיהי לוטם עם פר חים לבנים. שיחים של קורנית וצתורית נותנים את ריחם החריף והים־תיכוני בליכך. כל אלה צומחים בקרקע הנקר" את "חוואר מוצא".▶

31 Maesio

כיו שהומתו בידי הנרמנים. המסל נתן צמאות. מנוע מטוס "נורסמן" מונה על ביו שושבת בין וונו ממודי ברונזה מצבת אבן. ברחבת המיסדרים נשכים רפפורט תיאר בשני עמודי ברונזה

אל שמורת הר הטייסים:
 השלטים יובילו אתכם אל הגלעד בר

לשואה, למחגך יאוש קורצ'אק ולחני

הר הטייסים. ארץ הצבאים המאכלסים את המקומות הפתוחים שעוד נשארו פנויים לחיות הבר. כאן אפשר לנוח, לפ־ רוש מפית משובצת בעשב ולהוציא את הלחמים, הגבינות והיין. לבשל אסור כאן – וגם אין פחי אשפה.

הליכת קצרה וקלת בדוך עפר לבנה ורחבה בת 2.5 ק"מ. היא מתחילה ממז־ רוז לגלעד הטייטים, כלומר בכיוון ירושלים. חצפון הוא בכיוון הכביש שבאתם בו מירושלים או מתל אביב. קל למצוא את מדרך וקל ללכת בה ולה־ קיף את הפיסגת. רואים את האנטנה של איתנים, את מושב נבעת יערים, ורואים את הר איתן שבמורדו הכפר המשוקם עכשיו – סטף. רואים את הר גיורא ולמי טה חכביש שמוביל להר גיורא ולוס הרים. במערב רואים את רמת רזיאל, בית מאיר והאנטנה שמעל שמורת המסרק בכיוון מושב שורש.

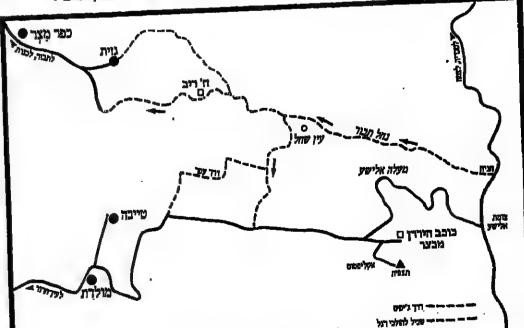
באדמת הדולומיט, הגיר הקשה בהר, רואים אלונים מצויים ואלה ארצישרא־ לית מלבלבת באדום.

איפה מחפשים את תטחלבים: מתחת לגלעד של הטייסים. הולכים למטה, לכיון צפון, לאדמת הצהבהבה שאין בה סלעים. לחפש סחלבים בין שיחי הלו טם ואולי גם למצוא אותם.

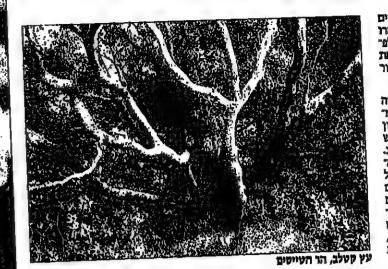
חוזרים אל הרכב ונוסעים לכיוון מושב גבעת יערים, אל המעיין. מעיין בהרי יחודת הוא מה שנקרא מעיין שיכבה. המים מחלחלים בתוך שכבות הגיר והס־ לע. תושבי המקום, עד 1948, שבאו לחיות ליד המים, חפרו ניקבת אל המי עיין והמים זרמו בתוך תעלת אבן מסותתת ביד אל בריכת איגום, וממנה אל תעלות שהוליכו את המים אל ערו־ גות הירקות בין עצי חבוסתן.

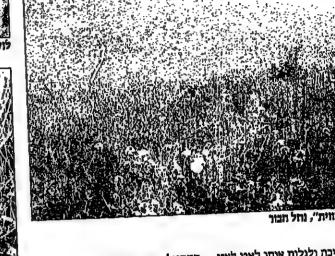
עין ג'וז – או עין טייסים – והבוסתן שלידו, הוא שמורת טבע קטגה ומקסי מה שבת השתלב האדם בטבע המקומי. לראות את הטראסות הבנויות מאבנים אם תבואו הנה ביום חול ייתכן שתהיו שלוקטו ביד. לנות בבוסתן עם עצי בה לבדכם, ותיהנו עוד יותר. שימרו על חלימון והחושחש, חתפות הפורת עכ־ המקום. אל תבעירו בו אש. בקרוב, כך שיו ועק אגוו המלך גדול שעכשיו בשל- מתכונים בושות שמורות חטבע, יארגוו כת. בקיץ ישבו בצילו וכסתיו אכלו את את חנוער מהסביבה שיוקו את הבריכה,

מקום יפחפה בהרי יהודה שאליו מגי-עים בקלות מדרך עפר מדרום לכביש, מול הפניח למושב גבעת יעוים. בדרך

Biaeaic 32

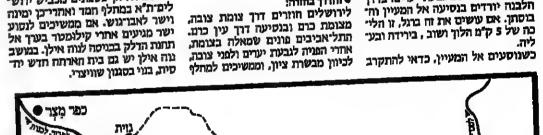

אליו בהליכה ולגלות אותו לאט לאט. חקסטל המחבר אותם לכביש המהיר תחנות דלק יש בצומת שמשון וקצת

אחרי צומת שמשון לכיוון בית שמש, ויפתחו מתחים למים שירוצו בין הערו־ ובשער הגיא. המסעדות הקרובות –בא־ גות. אז יהיה פה עוד יותר יפה. ברצוש או בתחנת הדלק של נוה אילן.

מגיעים אליהן כשפונים מכביש ירוש־ חלבנה יורדים בנסיעה אל המעיון וה־ לירושלים חוזרים דרך צומת צובה, וישר לאבו־נוש. אם ממשיכים לוסוע

.2 אל כוכב הירדן ונחל תבור

איתו לטיול הזה גם מישקפת, ייחנה מין לכביש. יש כאן גם מסלול מיוחד לבעלי ג'יפים, • אל נחל תבור – ואדי ביוח:

לול עובר בשמורת נחל תבור, ארץ' הצבאים והעופות הדורסים, ועכשיו מקננים כאן חיוויאים ועקבים. פה צריך לנסוע בעדינות, לפי המטלול המפורט בהמשך. הציבור מתבקש גם לא להש־ איר כאן אשפה אלא לחצטייד בשקיות ניילון. וכל אחד יפנה את אשפתו במכו"

ם יהיה זה יום אביבי בהיר הד במידוון הדרומי של נחל תבור, מר- מות יששכר לעמק הירדן. מגיעים לצו־ (צלול, אבל לא אביך וחמסי-ני, סעו לבלות יום בכוכב בת אלישע על בביש הבקעה או בקיצור ל הירדן ובנחל תבור – הוא ואי – הכביש בין בית־שאן לטבריה. √ די בירה. מקום טוב לטיול איטי ונינוח מי שרובץ בכנרת יכול לבוא לכוכב היר־ לנוגות או למשפחות. לבילוי יום שקט דן מכיוון צומת צמח ולעלות לרמה, בשדות הירוקים עד צוואר של ארץ במעלה אלישע, כשלושה ק'מ אחרי הצבאים, ולפיקניק בלי אש. זמי שיקח הפנייה לקיבוץ גשר. יש שלט ברור מי־

טוסים וצל. מקום טוב למיקניק בלי

אש. לא מדליקים אש בנחל. מחנים את

הרכב, נחים והולכים במעלה הנחל כמה

שרוצים, זגם חוזרים למכונית באותה

דרך. יש כאן עצים של שיטה מלבינה,

למעלה ולחפש אותם בתוך הצימחיה

הגבוהה. יש כאן גדרות בקר, ואת זרי

רות של "אחוזת שושנה", תוות חבקר

של משפחת חר־ציון. בגדרות הבקר יש

שערים שאותם אפשר לפתוח ולסגור

מיד. וגם כאן, כמו בשדות ביתילחם הג־

לילית (טיול 13 בסדרת הטיולים שלנו)

- המקומות הכי יפים הם שדות המיר

בעלי הג'יפים יכולים לחצות בריכבם

את הנחל לכל אורכו, ממזרח למערב,

ואחרי־כן לעלות דרומה לרמות יששכר. לכביש בין כוכב הירדן למושב מולדת.

וכנסים לנחל תכור כמו שתואר קודם,

מכבוש טברוה - ביתישאן. לבאים מכי

יוון צומת צמח: כקילומטר אחד צפונית

לצומת אלישע פונים מערכה, ימינה, ול

דרך העפר עוברת לאורך הוחל. רוב הר

מן בצד הצפוני. לפעמים עוברת לצד

הדרומי. אחרי 4 ק"מ, מניעים עד המע"

יינות של עין שחל. מקום נחמד לבלות

בו. מכאן חוצים את הנחל ומתחילים

לטפס דרומה, בעליה חדה ובהילוך

מאוד נמוך. דרך רק לג'יפים עם נהגים

אפשרות שניה וארוכה מעט יותר היא

להמשיך ישר לאורך העווץ בדרך חמ־

סתייבות בשטחים הפרטיים של קיבוץ

כאן פונים בדרך עפר העולה שמאלה לחורבת דיב. עלייה קשה. הילוך ומוד,

1948. מכאן המשך דרך העמר, ימינה

בכיוון חנסיעה עד שמגיעים לכביש

קצר וסלול. פה פונים יפינה, צפונה,

עוברים לוד הפנייה לקיבוץ נזית, ליד

כפר מצר, ויוצאים לצומת גזית קצת

לפני כפר תכור על הכביש הבא מעמר

כדו להמשיך לכנרת בכניש ופח במיוחד

אפשר לפנות אחרי כפר תבור ימינה,

ולנסוע דרך יכנאל עד המושבה כורה,

ואל המסעדות הטובות שבדרך, מול

טובים. עולים דרומה לכביש כוכב־היר'

עה של הפרות.

תוך הנחל.

דן – מולדות.

גוית.

לה.

• טיול ג'יפים בוחל תבור:

אבל בלי הארקות, בבקשה. בי כל המס" היוודים מכוכב הירדן מגיעים לצומת אלישע, פונים שמאלה ונוסעים לאט קילמטר אחד לכיוון טבריה. עוברים נשר ותיכף אחריו נוסעים שמאלה (מערבה) לתוך וחל תבור. אברי לחמן, פקח דשות שמורת הטבע, ממליץ על נסיעה של 800 מטרים בתוך חנחל עד שמגיעים למקום של אקליפ־

כביש יפה וצר עולה מכביש עפולה –

公司中方 在这个时间 一

דת. אחרי מושב מולדת, פונים ימינה, מזרחה, לכביש צר בן 11 ק"מ עד לכוכב הירדן. תכביש לא רק צר אלא גם משו" בש ומלא מהמורות. לנסוע בו לאט וכו־

במאה מטרים לפני הכניסה למיבצר, פו"

מכאן תוזרים לכביש, פננים ימינה זוכני

• ורודה לכביש ביתישאן – טבריה: מחמבצר חוזרים לכביש. נוסעים עוד ב־250 מטרים ופונים ימינה, צפונה, למטיולים בניפים מומלץ לחסרובל במי במעלה אלישע. זה דוכביש המפותל חיוי פת 1:50,000 של האיזור.

הירות. היתרון שלו שתוא כמו שביל, נהדרך יפה.

נים ימינה, וליד אקליפטוס נדול פונים שוב שמאלה לתצפית על הרי הגלעד. באן אפשר לחנות ולעשות פיקניק. למי טה בעמק רואים את קיבוץ נוה אור ואת המושבים ירדנה ובית יוסף. במוה בדי לא לעכור בגזית ממשיכים לנסוע דות רועים עדרי צבאים בתוך הצמחיה בערוץ בקילומטר וחצי אחרי עין שחל. הגבותה השנה.

בקפירת הצבאים האחרונה נספרו כאן 4X4. בתים של כפר ערבי שחיה כאן עד אַלף צבאים.

> סים למיבצר בלואר בכוכב חירדן. הכני־ סה בתשלום צנוע, ובתחום הגן חלאומי המקיף את המיבצר יש שולחוות וספס־ לים בחורשות של בי שיוף ודום) ועצי זית. יש שירותים ומזנון, שלטים כחו-לים עם חיצים מובילים לטיור במיבצר שצופה ממעוף חציפור, בגובה 212 מעל מני חים, על עמק הירדן והרי הגלעד.

הנסיעה בג'ים לאורך ערוץ נחל תבור – ב'12 ק"מ.

33 Biagain

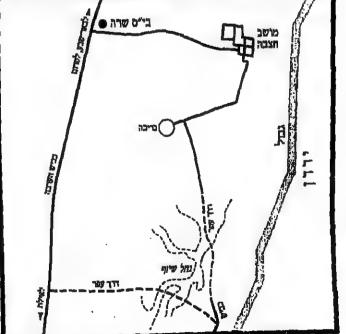
חד הדברים המרשימים ביותר שרואים בערבה הן חיות הבר 🧘 🚉 במרכז הטורפים בשמורת חי־בר ליד יוטבתה. לא חיות 🤍 מיובאות, אלא מתוצרת הארץ: זאבים, שועלים, חתולי־חולות וקרקלים. הן הובאו למרכז הטורפים כדי שיוכלו לה־ תרבות כאן באין מפריע, כמו בטביבתם הטכעית, וגם לצורכי מעקב ומחקר.

במקביל לכך, נאבקה רשות שמורות הטבע במשך תמש שוים למען הקמת שמורת נחל שיזף בעובה, זו הטביבה הטבעית שפומנה הובאו החיות ליוטב־ תח. זה האיזור שבו יוכלו לחיות ולה־ תרבות אם לא ופריע להן. אל המאבק הצטרמו גם החברה להגות הטבע, זואו לוגים ובוטנאים מאוניברסיטאות תל־ אביב וירושלים וגם תושבי ישובי צפון הערבה שכפניהם הובאו שוני החלופות - ישוב חקלאי לעומת שמורת חיות

לפני ארבע שנים חוחלט בועדה המחוי קופת של חמש שנים, לפתח ולהקים שמורת חיות בר בגבעות שיזף וכמישו רים סביב לנחל שיזף.

תנקן בשמורת שיוף

ชเลยจโด 34

קת. עדר קטן של צבאי הנגב, חרדון צב

מציץ ממאורתו או חוקן עומד על ראש

אותן יתקשה לגלותן. בשעות היום הן

ורק תנועה לא זהירה שלהן גורמת לגיל־

תמעה בשהן סומכות על ההסוואה שלי

והו הנוף הטבעי האחרון שנשאר בער־

רח לכביש הערבה. מהפנייה למושב חצ" אוח, תנשמת, כוס ובז מצוי". בה ועד שבעה ק"מ דווטה, ובחורה לכ" מנתם עבאדי, הפקח של איזוד נחל שי ביש הערבה. לסקרנים הרוצים לגלות קטע מהארץ שחבוי ליד חכביש לאי־ לת. לחשוב שלרוב עוברים פח מהר־ זית לאפשר לרשות שמורות הטבע, לתי מהר ומפסידים את נוף הסוואוה האפי ריקנית הצפונית בעולם.

> טיול קצר בן שעתיים שלוש לחוך הט־ בע היחיד והמיוחד הזה. מומלץ לעשות אותו בשעות הבוקר המוקדמות או בש" עות אחרי הצהרים המאוחרות. במרכזו חוצים את נחל שיוף, שהוא לב השמורה ונותן לה את שמו.

גיורא אילני. הזואולוג של רשות שמר רות הטבע, אומר שלטעמו נחל שיזף הוא הנחל היפה ביותר בערבה ובנגב כו־ לו. בערוץ החולי הרחב עומדים עצי שיטים גדולים וצפופים. על כמה מהם מטפסים סהדונים עבי נוע. בינות לע־ צים צומחים שיחים רבישותיים גדולים בת. הטיול מתחיל מכביש העדבה. מהפי לים המפורטים יותר אפשר לקבל במשי וטבוכים: שנטוט מצוייץ, ריכפתן מדב" נייה לבית־שפר־שדה תצבה ולמושב דד רשות שמורות הטבע בבאר־שבע ו די, קיפודן מצרי, רותם המדבר ועוד מר׳ נים רבימ.

> יהמראה בשלמוחו – על קולותיו, ריחוי תיו והחיות הנעות בו – משרה על המב" קר תחושה של הסוואנה האפריקנית בע, ויש פה גם זאבים ושועלי חולות.

אל הכריכה על תגכעה: עשירת החיים הנמצאת אלפי קילומט־ פונים דרומת. נוסעים במקביל לגדר רים דרומית לכאו", אומר גיורא, יזה המושב ומגיעים לצומת הנמצא בתוך המקום הטוב ביותר לראות קרקל בט־ רואים צכאים וארגבים בורחים אל שולי עצי השיטים המתים. בוקיקים שבמי

וה, מובילה לבית האייזה ולמושב. מכד הערוץ. שחורי הזוב מקונים בניקרות עים על הדרך דרומה, ימינה, בתוך הש־ דות, דרך שמתעקלת בטיבוב חד ליד מזכלת המושב. ממשיכים לנסוע ישר וכבר הואים את בריכת המים של "מקו" רות" בראש הגבעה. עולים אליה ברכב. חונים וצופים על השטח הצפוני של

בכל כלי דכב.

המבנים המשונים של ביתניספרישדה, ובמרחק צפונה – מושב עין חצבה. בד־ רום רואים את מושב עין יחב.

אחרי התצפית חוזרים ברכב לתחתית הגבעה, ושם מתפצל כביש דדומת. ממר שיכים לנסוע בו לאורך קידוחי מים (משאבות ירוקות) המזינים את ירקות החורף והמלונים הראשונים באביב. לאחר 2 ק"מ ניפטק הכביש ומתח

דרך עפר טובח ועבירה. ממשיכים בה לאורך קו עמודי החשמל. לאחר ק"מ אחד יוודים מהרכב למצפית על נחל שיוף שבתוכו עומדים עצי שיטים. עודפים של ענבניתו ופלפליםו הוזרים לרכב, וחוצים את הנחל לרוחבו.

ממשיכים לנסוע לאורך קו עמודי חחש־ מל כקילומטר אחד. מגיעים למיבנה לבן. כאן וגמרים כאילו עמודי החשמל וממשיכים לנסוע בדרך ישר כ־2 ק"מ. עד שופגשים עם כביש אתר שפגיע מעין יהב בדרום. זו הנקודה הכי קרובה לגבול ירדן במזרח. רואים מעבר לגבול את כביש הערבה בממלכת ירדן, עליו מיים. ומשתו יישאר גם לדורות הבאים

זף, אומר שצריך לטייל פח לאט לאט וך עפר המחה לכל כלי רכב, וממשיכים לנטוע בה כ-6 ק"מ לכיווו כביש הערבה ולתבוגן סביב כדי לראות ארנבת תומי

יש סיכוי יותר טוב לראות בעלי־חיים

פונים למושב חצבה. ממש לפני הכניסה מי שחוזר מאילת צפונה יכול לסיל כאן ולצאת מוקדם לשנוח.

לטיול המבין שעשינו בשמורת שיוף הצטרפן אלינו סטודנטים שוויצריים

אורי ביודיר, מוב"ל רשות שמדות הטר בע, אומר ששמורת נחל שיוף תחיה הד צועה הטבעית היתידה שתישאר לנו משמורת הרמון ועד לנחל ערבה, קו הב־ בול עם הירדן. האם צריך לגדל כאן עוד

במישורי החולות הנהדרים של נחל שיר זף, ארץ חיות בר. ארץ שעתידם הבלכ לי של מתיישביה טמון לא רק בחקל" לראות פה מה שאין בשוויץ, ובישרא־ לים שיבואן לנלות את ארצם שלהם בין הכבישים המהירים לגבולות הבינלאו

זהו טיול החוצה את שמורת שיון ממוד צוק אבן התול מקונים עורב חום עורף, נוסעות בדרך כלל המשאיות שמובילות בנקרדה זו, בהתאם לשילוט, פונים בד

פעמים אתה מרגיש

ברבית מועדפת.

ועתון "חשבון פתות".

בנה לאומי

שכל האפשרויות בידיך.

הישראלי, במערב. הדרך וצצה את נחל שיוף ונחל דוחן העשירים בשיטים. בדרך: עדרי צבאים, המונים לער

שית. בתוכנית הרשות לגדר את איזורי החיות, ולתת להן להתרבות באין מפי תים כינו פרטים, זאבים – ואם יתמול המול – גם קרקל שהוא התול בר עם ריע. בינתיים מוברו קולרי רדיו אחדים לקרקלים לזאבים, לצבועים ולשועלים, ציציות שחורות באווניו. לחפש על העי צים ועל השיחים וביניהם שרקרקים, כדי לעקוב אחריהם וללמוד איך הם חי־ ים בשמורת שיוף. אומר מנחם עבאדי: זנבנים, חנקנים. בשמים דואים נשרים המוף עשיר בחיות, אך אדם שלא מכיר ורתמים. מוסוות, ולעיתים אנשים עוברים לידן, ♦ לראות תיות, ללכת ברגל:

ויין. רוב החיות מעדיפות להישאר ללא אם מטיילים כאן בשעות הבוקר, או בשעות אחה"צ המאוחרות מ־3 עד 6 או מי4 עד ז בערב לפי שעון הקיץ חחדש. יש מסלולים שונים. פרטים על המסלוי חצבה. מנחם עבאדי בחר לנו כאן מס" טלפין 2006-557), או בבית־ספריפדה לול טיול למשנחות, המתאים לנסיעה חצבה של תחברה לחגות הטבע, שם אפשר לשכור ללילה חדר נקי עם ארבע מיטות ושירותים. פרטים בטלפון .057*81546

אתה"צ, לישון כאן לילה ולהמשיך למחרת. אפשר לעשות את הטיול הזה השדות החקלאיים. הדרך שמאלה, צפו" נם בדרך לאילת, תרתוקה מכאן כשעה וחצי נסיעה. ללון בחצבה, לחשכים קום

מלוואן, שירדו לחצבה מעין גדי. הם באו הנה לראות את חיות הערבה בער

לפנינו, צפונית־מזרחית, רואים את מו- צרכניה יש במושב חצבה, מזמן - בצר שב תצבה. בצמון מערב רואים את את מת עין־תצבה, ותניון דדכים משני צידי כביש הערבה, חניון שיטים. ואם לא תצליחו לראות תיות בטיול

הזה, תוכלו להמשיך דרומה ליוטבתה ולראות אותן ב"חי בו" בשעות 7.30 – 14.30. נכנסים ליהוי בר" עד שעה אתת לפני תסגירה. מיום חחלת שעון הקיץ. נטגר ה"תי בר" בשעה שלוש וחצי אחרי הצהרים.

אות - אלא בתיירים שיבואו לכאן

בעביר, להופיע זה במעותו

ני לא מוצא את עצמי אף פעם מתוחם 🛦 📞 בטעמים שלי. גם לא מכחינה פוליטית. אף פעם לא ננעלתי על משהו והחלטתי סופית שוהו. ננעלתי רק על דבר אחר – הופעה. בשבילי, להופיע זה כמעט מחלה. אגי מוכרח להופיע בפני אנשים. בהכרח הזה יש איזו אגרמניאקיות איומה

למשל החשיפה הואת. אני לא מבין למה אני מעוניין לחשוף את עצמי. יש לי בעיה עם חשיפה פיוית. למשל לחוריד חולצה על הבמה. לעומת זאת, אני מוכן לחשיפה נפשיח, ער גכול מסויים, ששם אני מרגיש ננוך. אבל הגבול לא כריוס ברור. במקצוע שלנו, יש כאילו משהו של מכירה. אתה נחשף ויודע . שאנשים יקראו, ואולי רווך כדי דיכור אתה בודק איפה אתה יכול להרשים. ולפעמים אומר משתו ויודע שוה לא כריוס מה שאתה חושב על אמת, ואם תאמר מה שאתה חושב על אמת תאכוב את הקורא ואולי גם את עצמך. ואתה אומר לעצמך – תתרכז, תתרכז. זה באמת מה שאתה רוצה לומרז ואולי כדאי למכור משהו יותר טובז להכין תשובות לשאלותו ואחו מנסה למצוא את שיווי המשקל הנכון למכור את עצמך טוכ לקוראים ולא לשקר לעצמך. ואני מנטה לרייק, ל אמיתי, וזה מטריד, במיוחד בסוג כוה של ראיון.

דקה אחרי שוכינו בקרם ארוויוניון באו מהרדיו לביני תמיד מביך אותי. ולפעמים מבעים. כל תעסק די עם המיקרופון, והעתונאית שאלה – איך אתה מרגישו אמרתי – טוב, וזה ביטא כל מה שתרגשתי. אבל היא סימנה כיר שארכר יותר ולא תיח לי מת לומר. הראיון יוצא משעמם מצפים ממך לחומור מחכים אחר כך, בכית, חשבתי – אולי אנשים יחשבו שות . שתשעשע בתשובותיך ואו אני נכנס ללחץ, מחפש את תוסר תברנתו איך זה שבהתרגשות כזאת אין לי מה השליפה למצוא חן, לפעמים זה יוצא מביך ומאחרי

הריאלוג בין הקשורת שצריכה למכור אותי מבלבל. אני יורע שזה לגיטימי שהקהל רוצה לרעת, ואם אני מספר על תסקורים שעשיתי בהם אני צאה, סמדד, אשתי, יודעת בריוס איר לסרוא אותי והשתנתי

שחקן

בן 31, גדל בומת-גן. התחיל את

הקריירה שלו בלהקת מיקוד דרום,

הופיע בטלוויזיה ("החתול שמיל"

"איזה קטע", "רחוב סומסום"),

בהמשכים") ובתיאטרון ("רולטה

צרפתית", "פירוד ומני", "חספר

"הבטלנים" ושוי גר ברמתיגן

מסביליה" "אילוף הסוררת" ועוד).

וחד עם אביילושניר ייצג את ישראל

בקולנוע (בין השאר "רומו

באירוויזיון הקרוב בשיר

מאז שאנחנו יחר. נהייתי הרכח יותר רנוע, פתוח אימפולטיבי. היא מאוד שקטה וסולידית. ואני, שפעם שלפתי הכל מוצנותן, התחלתי לחשוב פעמיים על כל דבר. נחייתי הרבה יותר מובלני הדיבה פתות כפוח לעצמי. חוצפת הנעורים ותכחתה

בית, בשבילי, חוא מקום מיקלט, רוגע, שקט, שיוור משקל. העובדה שאשתי לא שייכת למקצוע נהיא מהנדטה) עוזרת לתפום פרופורציות. כשאני חוד חביתה, אני חוזר, לשיוור משקל. פה המנוחה שלי כשיש לי תופש מוגדר ואני יודע שאחריו מחבה לי עבודה, אני מסוגל לבלות יום שלם כבית, לא לרצה לצאת. אני יכול להסתלכט כשאני יודע שלבטלה יש סוף. אבל כשלא מחכה לי עבודות אני לא מסוגל לסכול יום אחר של חומש. אני וסוק לחמון תום ואובה-בתיאטרון, כל ערכ רואים אותי בסמוצע 300 איש, וכשהם מותאים כפיים בהתלחבות אני לא רוצה

שהרגע הוח יפסק. ופח ושם מישהו נשאר אחרי ההצנה לומר מלה טובה, וזה עושה לי את היום, ולמתרת כותבים ביקורת שאני, אבי, כמח דודים ודורות סוראים ולפעמים גם אנשים פחות קרובים יפצרו אותי ויאמרו שמע, קראתי שאתה נהרך בהצבה הואת חוץ אבי בימים האחרונים זה פשוט כלי פרופורציה הסלפונים, הורים, מכה של אהבה ופידבה, מעשפה של אהבה ואני נהנה מאור. זה נפלא אבל בם מפוידי

לפני כחודש נכנסנו לרירה הזו אחרי שנים של נדודים מדירה לרידה, יש לנו מףימף דיות משלנו. אני רפתרנני במסור ולא היתה לי בעית לחתר לכאן. אם כי ירמת גן זו היציאה הכי גדולה שלנו מהמוכו. אני לוקאליסטריום של האיוור. לא המצאו אותו עובר לרעננה או כפריטבא. אני מאוך אותם את חליאכיב

מה מעצבן אותרו איטיות. מה החולשה שלךו <u>לפעמים חוסר רצינות מספקת, וכשצריך – אי לקיחת דברים בקלות</u>

מה מפחיד אותרו כשלון.

מה מעליב אותךו <u>הוסר הערכה.</u> מה אתה מתעבז צ*פיפות*.

פה עוזר לך לתתרכזו <u>מוסיקה.</u> םה מרגיע אותרז <u>אשתי.</u>

בה ישראלי בעינידו "זהו זה". מה אתה שונא בארץז <u>שלכל אחד יש דעה על כל דבר והוא לא שומר אותה לעצמו, אומר</u> ם אם אינך מעוניין לשמוע. שמוכרחים לקטלג אותך, ושבארץ שחקן אינו יכול לחיות

בבד בלי לעשות מליון חלטורות. על מי אתה מרחםז <u>על אנשים שעדיין חושבים ומאמינים שהם שחקנים, וכולם מסביבם</u>

לפי היית רוצה להעיף סטירת לחיו <u>לקושניר...</u> א*ו*מי היית רוצה לפגושו <u>אר*ו פליני ובלושי.*</u>

אין אתרו מפנק את עצמךו <u>ארורוה טובה ומקלחת בורם חזק.</u> נוברת איזה אנשים אתה מרגיש נוחז <u>אשתי, חברי וקושניר.</u>

אינה מבצע צבאי שבה את דמיונךו <u>מצדה.</u> אינו אישיות בת־זמננו אתה מעריך במיוחדו <u>פרופ' ישעיהו לייבוביץ.</u>

פתו זכרון חילדות החזק שלךו <u>ככל יום, כארבע, אני מעיר את אמי משנת אחרהצהרים</u>

אילו תנרלת בוחטה של כסף, מה היית עושה: <u>מקים תיאטרון לעצמי.</u> איוו אשה יפה בעיניךו <u>עיניים יפוח, שמקרינות אישיות שאני אוהב, עושות אשה יפה.</u>

מה אתה רוצה להיות כשתגדלו <u>אדם שהשם שלו יגרום לאנשים נחת.</u>

התפנקנו בגאונים רכיס, והרבה פעמים אנחנו נאלנים להתמודר עם מחזות בינוניים, שרק משחק כוב ובימוי שתפכה כשנים האתרונות למטרופולין כקנודמירה מיוחד מציל אותם. חיאטרון מעורר הרבה פחות גין לאומי, אבל עם איכות של עיר קטנה: אתה לא פלך כה לאיכוד. ופה, כבית, יש לי כל מה שאני ריגושים חוקים, אמיתיים. אני יכול לכלות שעות בחנויות ספרים ציך. מערכת, ויראו, טלוויזיה ושקט. ותקליטים, ואם אפשר היה להיכנס למערניה

כשאני נכנס חביתה, אני מרליק את הטלוויזיה

והולך לשירותים ולא מכבה עד שהשירורים נומרים.

כשאני בבית, תמיד רצה תמוגה על דמסך. הקול לא

קוסכי, מי תכום, לא מפסיד את מני פאר ואת רכקה

הפאר של הפועל רמת גן, בשורותה אלופה, ומאו אני

לא מצליח לאתוך קכוצה אחרת יחייתי הולך

לאימונים, משתתו בספקולציות לשיאת שבת היום

בילדותי גרתי ליד המכחש הרמת-גני, בתקופת

מיכאלי, וכמוכן – קודם כל ספורט. הכל.

קשה לי לסווג את המוסיסה שאני אוהב. תלוי ולהסתובב ולטעום הכל – הייתי מכלה תרבה זמן נמצרהרות. זה יכול לחיות ברום ספרינגסטין, רברי במערניות. אני אוהב לאכול, ומוכן לנסות כל דבר. ניומן דקוויאם של ורדי, אומרה של רוסיני, ספר אותב מאוד אוכל סיני ואותב בשר. אותי לא יהפכו בנונגל, מחומר. מחוות ומד ואופרות, שילוב של לצמחוני. כבר אווו, סטייק טוב, פילה, מריום, גורם לי מסיקת הניאטרון, זו המולשה הכי בדולה שלי. לראות תרבה נחתדות. כשאני עצבגי אני אוכל. מסוגל לחסל מתמר טוב זה שיא התבאה בשכילי. כשראיתי בלונדון הפיסת שוקולד בדקה. בגרים אני לא הולך לקנות, צו 'עלובי תויים' בכיתי כמו ילד, ממש נחנקתי מרוב אכל כשאני עובר ברווב זרואה ואלצה יפה או נעליים הנדגשות. האופרה חזרה כגרול, כליטוש נהדר. וזה שמוצאות הן בעיני, אני נכנס וקונה. בלי תכנון השאן כי מוסיפה זה הדבר הכי גדול שיש. היא נוגעת לך נפנים, כנימים הכי נסתרות, כדברים שאינך מודע

שפונה שנים למרתי לנגן בכינור ויש לי הכלים לונות ממוסיקה, אבל גם מי שלא למר נהנה מפני לשסיקאים, כי הם יכולים לבצע יצירות של גאונים השוב העיקר שמשתו יווו שם. יש תוכניות שאני צופה לשבניר, צדיך רק לתרגם, לפרש נכון, בתיאטרון לא : כהן ויש תוכניות שאני מורע לעוברה שתמונות רצות

> אם אפשר היה להיכנס למעדניה ולהסתובב ולטעום הכל – הייתי מבלה הרכה זמן במערניות. אני אוהב לאכול, ומוכן לנסות כל דבר. אותי לא יהפכו לצמחוני".

כיפה והיה אסור ללכת למשחקים בשנת. הייתי מגיע לשער הכניסה, ילד עם פוני זכיפה סרוגה לכנה, עומר מול הסדרן זנועץ כו עיניים. הוא תיכב אותי וכשאף אחד לא הסתכל, היה רומז לי שאני יכול להיכנס...

היום אני לא הולך לכית־כנסת. אמי, שנפטרה לפני שנה וחצי. היא שהתזיקה את המסורת כבית. מאז שנפטרה, העסק התפורר. אני לא מאמין בחצאים, בלהיות על־יר, כלחזור מבית־כנסת בשכת ולנסוע לים זלהרגיש בסדר. זה נראה לי לא נכון. יתכן שכשיהיו לי ילדים זה ישתנה, זארצה לעשות להם קירוש ביום שישי כמו שעשו לי. במסורת היהודית יש אלמנטים מאור מתוחכמים השומרים על אחרות המשפחה, ובשכילי משפחה זה רכר מאוד חשוב. זה גב.

כלפי חוץ אני מפגין כטחון ויש, אנשים שחושבים שאני שחצו, אכל כשאני פוגש אדם שמושלם כתחום שלו, אני מרגיש לידו קטן וגמד".

טנים משוכץ כאופן קבוע כלוחיהזמנים שלי, לצערי רק פעם בשכוע, ביום שישי אחריהצהרים. כשאתה על המגרש, כל מה שקיים כשבילך זה הכדור. יש בוה הוצאת אנרגיה, ניקוי ראש אמיתי שאני זקוק לו מאוד ושחרור מלחצים. טנים זה גם מעין רויקרב פרטי שלך. אם פיספסת, אתה לא יכול לכוא בטענות לאף אחר. אם נתת כדור טוב – זו הנאה מלאה. גם צילום מרליק אותי, ואני יודע שיום אחר אתחיל לצלם. אני לא נוגע כזה עכשיו כי אני יודע שכרגע שאתחיל, אכנס לפרוייקט שגוול הרבה זמן וכסף. אני מחכה לומן שאוכל לעשות זאת בנחת. עכשיו כמעט שאין לי זמן פנוי. כל הזמן הצגות וחזרות. לא שאני מתלונן, חלילה. מרטים אני רואה בוידאו. אני חולה על סרטים.

היתה תקופה שהייתי מסוגל ללכת ליומית, ראשונה ושניה. איזה סרטים: תלוי במצב־הרוח. לפעמים, כשאני חוזר בשתיים בלילה מהצגה, מותחן טוב זה בריוק הרבר שירגיע אותי. קשה לי למצוא קווים והגדרות. גיבורים בקולנוע, כאלה שהייתי רוצה להירמות אליהם, לא היו לי אפילו כילרות. אחותי העריצה את אלויט וכשהיא התווכחה עם כני־רורי שבשבילם קליף היה המלך – עמדתי לצירה. אין לי גיבורים, אבל כשאני רואה אנשים שמכצעים רכרים ביכולת מרהימה, אני נורא מקנא. כשאני רואה רקרני ספפס טובים אגי נהייה תולה מקנאה... או מישהו שיושב ליד הפסנתר זשולט בו שליטה מלאה. כלפי חוץ אני מפגין בטתון ויש אנשים שתושכים שאני שחצן, אכל בשאני פוגש מישהו שמושלם כתרום שלו, אני מרגיש לידו קטן זגמר. אני יכול להיות מסמר הארוע, אכל ברגע שיהיה שם מישהו שמצחיק אותי, אפילו לא אנסה להחתרות. אני נהנה ממנו ונותן לו את כל הקרריט.

דברים חייבים לפעול אצלי מהר, אחרת אני מאכר את הסבלנות. אני רק מהר קרימה ולפעמים זה פוגע בשלמות העבורה כי לא תמיר אני מרייק בפרטים. לכן אני שונא תקופת חזרות. אנשים איטיים הורסים אותי, אין לי סכלנות אליהם, וכשאני רוצה שכבר יגיעו למשהו – אני מתנהג בחוטר טקט, מעליב. ואחריכך מצטער נורא. אני שונא את המהירות שלי ואת העוכדה שאני מכור לקריירה. ואולי שוב לא דייקתי, אולי שחקן צריך לרבר רק מעל הבמה. עובדה שמשם אני מרבר הכי שוב, גורם לאנשים להתרגש, לבכות, לצחוק. אולי לא צריך יותר.

> למרות שאינגי יותי מה הרכב הקבונה אני מסתכל ראיונה: נורית ברצקי בעתון לראות כמה יצא, ואם הם יעלו ללאומית - שבילות מהמצבו השפובה בעחון זו אוו בסור צא, ואם הם על היות אר ביל בו הכשתי צילום: שמואל רחמני

37 Hipeain

साम्बनात ३६

פול ניומן, דוטב סלט

THE PARTY OF THE P

קול קורא במדבר על הוליווד. מדוע הוא מעדיף בישול מירוצי מכוניות על סרטים. לאן הולכים המיליונים מרוטב הסלט שהמציא. האוסקר" של כוכב השנה זה בעובילו כמו להשיג אשה יפה אחרי שמונים שנות חיזור. הוא לא הגבר עניד לה "מאמתר". אני תעוש". ראיון.

> מאת מייקל וילטון, "גאנגא"

פול ניומן (באמצע) בין המירוצים: לחזור לפחות לתיאטרון לפני שיחליד לחלוטין. (צילום "נאמא")

רטין סקורסזה, כמאי "צבע הכסף", אמר לא מכבר על פול ניומן, כוכב הסרט: גאם זקוק לנצחוך. אגיע לגיל 60, הייתי רוצה שיהיו לי החן كتباء بزوجيلة והאלגנטיות המושלמים שלו". עכשיו היה בווראי רוצה גם את ה"אוסקר"

וס כוכב השנה עצמו לא נשמע אופטימי. מרוע בשלוש השנים האחרונות הקרשת עצמך ישרוצי מכוניות יותר מאשר לעשיית סרטים?

ניומף גלא הציגו לי תפקדים מעניינים. דוליווד נשבה למדבר. מאז 'העוקץ' אני חולם עם רוברט משותף, אך לא ראינו אף תסריט הגון. הסרט תשושיו" האבריקני עובר תקופה נרועה".

אך ודי ניסית להסיק בשנות ה־70, עם ברברה כמרייפנד ודממין הופכון...

בן, וזה לא הלך. לא פעם אלא שלוש פעמים. למלי יש לי תחומי עניין נוספים, דוגמת הפוליטיקה ומחצי מבוניזת, שהיוו עבודי ריפוי בעיסוק. שכתת לתוכיר את הבישול שלך...

אתה מתכודן לדוטב הסלט של פול ניונקז אני פריח מזה יותר כסף מסרטים. הכל התחיל לפני חמש פנים כבדיחה, בלי נרוש לפרסומת. המצאתי מתכון לחשב היום מדובר ברווחים של מיליתי דולרים. אף פרושה לא הולכת לכיסי. כולם מוקרשים לקרו תאבקת כתופעת צריכת הסמים כענף השעשועים וממנת מחקרים גם על המרטן, האיידם ושאר צרות".

אבל אתה הוא זה שפנית למקורמוה וביקשת יייים אנו "צבני הבפני"... בכון. רציתי שלסרט יהיו אותה איכות ואותה צוגיה כמו לפרס 'השור הוועם' ועם רוברם דה נירון. ה היה נסיון אריר, ואני רק מצר שעכודה צוות כואת

לוציי 25 שניבון

כש ללמד קוף, המתעורר מתרומת חורף לידי יודש צעיר, לעשות פרצופים חדשים. הנכדים פלי רצו שבסוף הסרט אנצח את תום קרוז, אך יריה מאותן סיבות לא וכונות".

הסברתי להם ש'אדי המהיר' איננו ראמנו. אדי לא

-הרגשתי כך תמיד. במירוצים, למשל. נהגתי מול מתחרים שגילם היה חצי משלי. במובן זה, 'צבע הבסף' הוא הסרט האישי ביותר שעשיתי עד עכשיו". עד כמה חשוב לך הייאוסקרי השנה אחרי

שאשתקר קיבלת "אוסקר" עבור מסטל חייר? תאר לעצמך שאתרי שמונים שנות חיזור אחרי. הפודד וג'דרג' רוי היל (הבמאי) על עשיית סרט אשה יפה, היא נענית לך. האם תאמר, 'מצטער, אני

התשוקה לפרטים גוועה? בעבר עשיתי חמישה סרטים בשנתיים. עתה,

אני כרבול אם אעשה אחר בשנתיים. כדי לשמור על הכושר אני חייב לעשות לפחות אחר בשנה. שחקו חייב לעכור. אני שוקל ברצינות לשוב לזירת התיאטרון לפני שאחליר לחלוטין".

בסרטים שביימת הוצגה אמריקת של חיי יום יום, משדו שתוונה זמן רב על ידי הוליווד. באמת? זה מגרה אותי לענות שהעניין היחיר שיש לי בסרטים הוא לזעזע אנשים, לעורר את אמריקה בעזרת רגשות. זה בהחלט המכנה המשותף היחיד של כל טרטי".

מה קרה ליצירתיות האמריקנית בתעשיית

ללכח לפוליטיקה בעקבות. קלינט איסטור? מצטער, אין לי מספיק עויבות. לא ארגיש בנוח. ואם אבחר כמו ר"גן, זה

באמריקה מערערים על הכל. מהנשיאות ועד... לנישואין. זה כולל גם את המריה. אין לנו באניריקה משפחה מלכותית, אך יש לנו את קרי גראנט, קתרין הפכורן ואחרים, המוצעים לאמריקנים כל לילה. התסריטאים מכולכלים ולא יודעים מה להציע. הכעיה באמנות, כמו בכל רבר. היא שוה לא מספיק לתקוף ולכחון. צריך גם לספק כמה תשוכות".

ישלאטון" עושה ואת... "זה אולי היוצא מן הכלל המוכיח את הכלל".

הכוכבים' היא טרוף כמו קו מאז'ינו".

לך יש איזה פרויקט אישי, דומה, מיוחר? -כבר 15 שנים שאני רוצה לעשות משהו על האיוולת שבמירוץ הגרעיני. הרעיון הוא לחדר את

האימרה של איינשטיין, הקובעת שהאטום שינה הכל, חוץ מורך המחטבה של הארם". פרשת עיסקת הנשק האיראנית יכולה להיות

חומר גלם לסרט? כן, אכל איש לא רוצה לשמוע על זה. האמריקנים שונאים לגלות שהונו אותם. רייגן לא יורע מה מתרחש כביתו. זה פשוט ער כרי כך. אך מרוץ החימוש מטריר אותי יותר מכל. 'מלחמת

אתה ליברל בדעותיך. אך האם לדעתך נשיאות דמוכרטית היתה שולטת טוב יותר? אינני יודע אם קיים עתה מישהו המוכן לשמוע.

לקול התבונה. צריך לעשות צרק עם אייונהואר ולהודות בעוכרה שהוא הכין את הסכנה הטמונה בהשארת המדיניות כידי המימטר הצכאייתעשייתי. שאתה צופה בטכנוקראט ממשרר ההגנה מסכיר את העמדה הרשמית, בגלל האופי הטכני טל הנושא, אפילו לפרשנים פוליטיים קשה לסתור אותו. הציבור מתוסכל מחוסר הדיון בנושא".

או מדוע אינך זוולך לפוליטיקה בעקבות קליבט

אני חושש שאין לי מספיק עניבותו לא ארגיש. בנות. ואם אכתר כמו דייגן, יהיה זה מאותן סיבות לא

39 សាជខ្លួនថា

למכירה

קשר אישי

מחפשים

שובו של הג'נטלמן

וצידע האזריות. זה חשוב. כיו"ר ועדת החוץ והבטחון עמיתיו לוועדה, שלרעתו גם על כבודם שמר. רק ציני מנתק את עצמי מהקהילה הדיפלומטית. ואני

מאהב בנושא הזה של היחסים הבינלאומיים". לכן הוא גם לא מצטער על סירובו לכהן כשר חריפות מי פילל ומי מילליג כלי תיק בממשלת האחרות. .בשאני רואה אותם, את השרים כלי תיק, אני רואה את התסכול בעיניהם", הוא שוב נולש למננון בוטה. כסאח נוסח אבן. בכשהלכתי לבקר שר בלי תיק, תמיד פרצתי לחדר ריק", הוא צחק. השבתי שלפתות פעם כשבוע הם משתתפים מברעות. היום גם זה לא נכון. נשארו עשרה בקבינט, ועכשיו ההכדעות מתקבלות כמוערון המשולש". אכא צכן מתכוון לשלושת ראשי הממשלה כהווה ובעכר הקרוב והרוציק – שמיר, פרס ורבין. הוא גם נתן לתופעה הזו כינוי: "מונרכיואציה של השלטון בישראל", והוא מתנגד לה בתוקף ושוב בתוקף). נזה העמיד את השלישיה במרכז, ועתה הם באוד הזרקורים.

עכשיו זה לרעתם". הבנסת כהתלטתו לתקור בפרשת פולארד. והראיה – שלמה הלל, יו"ר הכנסת, כרך אותו על הנפת נסדומרר. ולא רק הוא. גם ח"כים רבים, מבל חלקי הבית. בקבלת־פנים כלשהי הוא ראה איך נם שמתה ריניץ מושך אליו הרבה אנשים שמדברים בעוצמת היו"ר ההוא. "לא", הוא מכחיש. "אינני שואף איזנו, ומאמין שחברותו של דיניץ בועדת אבן היא שעשתה לו את זה. כן, הוא אחהב כבוד, אכן אכן, מאוד נוהגת בכנסת. מונטסקייה כבר אמר שכל מי שיש לו

הצפויים, נזף. אכא אכן נוזף במישהרו ועוד במלים אני רואה את התיסכול בעיניהם.

מאוד אוהב כבוד. אבל עינו לעולם אינה צרה בשאר

כחבר הועדה דור מגן שהדליף משהו ממימצאיה

של השרים בלי חיק. בשהלכתי לבקר שר בלי חיק, תמיד פרצתי לחדר ריק".

בהראיתי שבעצם יש אצלנו חלוקת סמכויות, וישנם ח'כים שיכולים להקשיב לממשלה, אך לומר את ההיפך", הוא מסכם. בהזכרתי לכולם שיש לנו משטר פרלמנטרי. וזה התקבל יפה מאוד בארץ ובחו"ל.
רואים פתאום שאין זה נכון וצודק שהכוח מרוכז בידי
בארץ, ולדעתו הוא זה שזקף את קומתה של
הבנסת בהחלומתו לחסור

הוא ראה בטלוויזיה איך ג'ורג' שולין, מזכיר המדינה האמריקני, מופיע בפני וערה של הסינט, והיד'ר אומר לה שכ, קום, הישבע". דומה שהוא מקנא לשררה הזו. אכל אני מתנגר לזילוול שהממשלה

שררה, ינסה להפעילה מעבר לסביר. לכן צריך לכלום את בעלי השררה. אילו המונרכיה הזו לפחות היתה יעילה. אכל החכרר שהיא אינה מוצלחת. אנשים אינם אומרים את האמת ופרשיה רודפת פרשיה".

את כל המחרלים האחרונים הוא תולה במונרכיזציה הזאת שנפלה על ממשלת ישראל. "ברור שיש פער אמינות בינינו לבין אמריקה, וכין הממשלה לבין הציבור. המתח מצטכר, והכל פועל־יוצא של המוגרכיזציה. אנשים התרגלו לשלוט ללא הגכלה. גם בלי החוק, חשוב שלכעלי העוצמה תהיה הצניעות להכין שיש גוף שיכול לפקח עליהם. בנעורי שמעחי את צ'רצ'יל אומר שהוא עכר הפרלמנט. טוב, הוא לא היה בריוק עבר. התייעצחי עם משפטן רגול, חיים צרוק, והוא אמר לי שוו הפעם הראשונה שמשחרים כך לפתחה של ועדה פרלמנטרית. יש לי הרושם שבגללי. במשקל נגר, הקימו את וערת הכירור, שהחלה את עכודתה בחריקות".

זכאן הוא מונה, בלי שמחה לאיד אך קצת בהנאה, את חריקותיה של זערת הבירור. במרוע לא כדקו קורם עם השופט לנדוי לפני שהציעו לו את התפקירי ומדוע לא שמו לב לעניין המשפטי עד שכא פרופטור ליבאי והודיע שאי אפשר לחייב את השלושה להופיע כפני הווערה? אצלנו הם הופיעו בלי בעיות. ליכאי כא אלי ושאל אם יש בטחון שערויותיהם יהיו חסויות, ואמרתי לו שזה יהיה חסוי לא רק מפני האמריקנים, כי אם גם מפני ממשלת ישראל. ומה התוצאהו וערת הכירור במעט לא זוה, ואנחנו כמעט גומרים".

בא אכן אינו מכטיח לפרסם את כל מסקנות הווערה. הוא בסוח ששלב הריון והמסקנות יתרחש בשכוע השלישי של חורש זה, אך מזכיר ש-גם זערת אגרנט המהוללה פירסמה רק 10 אחוזים ממימצאיה. אנחנו גם רוצים להוציא את האמת מחביונה, אך לא לפגוע ביחסים עם האמריקנים. וזה לא פשוט. דוד מגן אמר שהכל יפורסם? זה לא נכון. איך הוא ככר יודעי והרי הוא אינו החבר הפעיל ביותר בועדה".

כסאָה נוסח אכא אכן. ומה הלאה? מה יהיה על אכא אבן ביום שאחרי הווערה? קשה לצפות. .מה שיהיה, זה ככר לא כליכך חשוב לי. זוהי אולי הסיבה שיכולתי כך לתמרן בפרשה האחרונה" הוא אומר. "הפוליטיקה כארץ מקצוענית מרי. פוליטיקאי שאינו בתפקיד, כמעט שאין לו קיום. למזלי יש לי מקצוע 7,000 דולר להרצאה, זוכרים?), ואני גם מייעץ לכל מי שנכנס לפוליטיקה לא לעשות מזה מקצוע. אין כזה קביעות".

או מה נותר לו לעשותו אכן אומר: .אינני במצכ־רוח של פרישה". דומה כי אתרי שטעם שוב כלא מעט הפתעה את טעמו של הפירסום, ושוב נשטף בלי הודעה מוקרמת באור הזרקורים, הוא לא ימהר לסנות מרצונו את מרכז הזירה. ועדת חוץ־וכטחון מספקת שפע הודמנויות. אבן מרכר למשל על רצונו "להתרכו בתהליך השלום". הוא מוהיר מפני שאננות. אומר שאנו צופים על הר געש, נהנים מהנוף ומהשקט, ושוכחים שלמטה הכל רוער.

אני תומך בקו של פרס להגיע למשא־ומתן עם. היררנים והפלשתינאים", הוא מצהיר. מוהי התפישה שגם הבעתי בספרי – משאיומתן לא מצלם עמרות, הוא משנה עמרות. גם כתבתי כאחר ממאמרי שמעולם לא היתה ישראל בטוחה יותר מפני איום איצוני וחשופה כל כך לסכנות מכית. התחלתי להפגש עם פלשתינאים. שוכ חיה לי יתרון ככך שאינני חבר בממשלה. עור זיצמן אמר לי שהוא מקנא כי על־כך. כשרציתי להיפגש עם אישים פלשתינאים, לא הייתי צריך לבקש רשות ממישהו. גם כשהתראיינתי לטלוריויה הירדנית. שמיר אמר שיחקור, ואני הזכרתי

לו שהוא אינו ועקר אותי, אני חוקר אותו". שוב, כסאת נוסת אכן. אבא אכן המתורש.

עמוס לבג

43 815 2010

"אנחנו מבלים יחד עשר שעות ביום"

של החבריםו

עלתרו את חוועדה לכותרות.

שאף בעם הוא לא עוב אוחה.

הוא תמיד פעל. עכשיו, בנלל

הנסיבות המיוחדות, התפקיד נח"

שף, ולכן אופי המעודבות שלו

נעשה ממבי יותר. ולא דק מעור־

בותו. כל הוועדה היתה כמעט

בלתי ידועה, בדרך כלל חסוייה,

קור בפרשת פולארד, לא היתה

זה. אין ספק שהוא דחף, וגם שוי

מקווה שוצא ממכחן האחריוה הזה עם אותה יוקרה עמה וכוקנו

דיניץ עוען כי ההחלעה לח־

ועתה התפרסמה"..

שת פולאוד היא הזדמנות שנקר - רה דינמיקה קבוצתית בוועדה. תה בדרכו של אבא אבן, והיא "אנחנו מכלים ביחד עשר שעות העלתה אותו ל"טאוור" (מנדל). ביום". ועדת עאווור, כזכור, חקרה בא־

בחעברת הביקורת לכנסת, אך מד אולמרט. באבל אין ספק שבח ויים תמר בצורה נלחבת כשתוא קורא בעיתונות "פירטו" שהוא תום רבות לכבוד הווע" מים מומחיים" מדיוני ועדת דה". הוא גם חושב שדווקא מר המשנה למודיעין. הוא מאוכוב שה איראן זקפה את קומתם של מאוד. "אני מציע שאבא אבן יקח את העניינים בידיים", וווא אומר. אם וח יימשך כך, אציע להקים עד שפרצה פרשת פולארד, וה־

ועדת חקירה בפרשת פולארד".

ח"ב אהוד אולמרט (ליבוד) הוא וובד בוועדת אבן. לדעתו, אבא אבן מנלם "שילוב נכון של אחריות בנושאים לאומיים, עם בלעדית של אבא אבן. במח חבי מידה של עצמאות תנובעת מהע" רים, ואני בתוכם, דיברנו איתו על דר תתתייבות מפלגתית, ועם נסר ון יחוד במינו בעולם". אולמרט עור קומתו העולמי הוסיף. אניי (ליכוד, זוכריםז) חושב שאבן תוא נכם לאומי, שמעניק לוועדת חוץ והבעחון סטעוס בינלאומי. אפשר להתרעם שתוא לא די לחדלפות מהוועדה, אך מעיד כו מו, ומוף במדלימים, בכל זאת קדיונים בוועדה מתנתלים באור. הייתי מצפת ליד חוקה יותר בנו רה מאוד רצינית ועניינית. באבא שא החדלפות".

רה"ב את הקשרים עם איראן.

האם הוא רומו בכך לסימני תולשה שמגלה אבא אבן כמי שאינו שולט במצב? לא אמרתי זאת, אך התאכי

ובתו", משיב ח"כ־פרופ' וייט. 11. היתה הזדמנות יוצאת מן הכלל לרומם את מעמד הכנסת. אבא אבן הוא איש מוכשר, מבריק. מרחק. בנושאים המדיניים אני

אולמרט: נכס לאומי.

ובכל זאת גם לו יש מלת ביקו" רת. אם כי הוא עומה על המשי דיניקו המיד בוירה.

שאם מידים

להתקרב אליו, ובסופו של רבר להפיל אותו על־ידי שאלות שכאילו אינן קשורות לעניין. צריך כשביל זה סכלנות אדירה, לפעמים יושבים 30 שעות רצופות עם חשור, לא עוזכים אותו לרגע, קפה וסיגריות ושאלות. מאות שאלות. הסבלנות הוו משתלמת, כמובן אם יודעים להיות מספיק מתוחכמים לשאול את השאלות הנכונות מבלי שהתשור ירגיש בכך".

ארמונד לוי גם זוכר בפרטי־פרטים את הפעם הראשונה שביקר עם אותו בוים בוירת העבירה. "אני לא יכול לשכוח איך שהוא מצא את המוצגים. איך טיפל בשרוך בעל שגילה. מאור חשוב למצוא שרוך נעל בזירת העבירה כי אז אפשר לבדוק עם החשור החליף שרוך, לראות אם השרוך שנמצא מתאים לגעל. בכלל, כשבאים לזירה – ניזונים מכל גרגר, מכל דבר הכי קטן שיכול לקרב אותך אל הרוצה. במקרה וזהוא, אני זוכר שבטופו של רכר התכרר שהשרוך היה שייך לאחר מקציני המשטרה. משום כך חשוב כליכך לשמור על זירת העבירה שאיש לא ייכנס אלית. לפעמים היינו מוצאים טכיעות־אצבעות, והיה גרמה שהנה יש קצה של חוט, ואו היה מתכרר שטביעות ואצבעות שייכות לאחד השוטרים. לצערי, לא תמיד יש לשוטר השומר במקום האומץ לומר לקצין ככיר ממנו שאסור לו להיכנס, חה חבל.

לאשה את נאדין, אם שני ילדיו (כן סטורנט, אם אר ילדיו (כן סטורנט, נשוי וכמעט אב. בת חיילתו, ועבר להתגורר בקיראון, שם הוא חי ער היום. המעבר חייב עבורה בתל־אכיכ. ארמונד החל לעכוד כשוטר־סיור כמשטרת רמת־נן, סבל קשות וכעבור כמה חורשים חזר לחקירות, הפעם כמטה הנפה שהיה ממוקם באותם אמים ברחוב יהורה הלוי. אחת החקירות היותר־מרתקות שהוא זוכר מאותם שנים היתה חקירת רצח של הומוסקסואל ברחוב פינסקר כת"א. "החקירה הזו היתה בשבילי בית־ספר אחד גדול. במשך שבועות רבים למדנו להכיר את כל אוכלוסיית ההומוסקסואלים בת"א. הייתי המום מהמספרים, לא האמנתי שיש כל כך הרבה הומוסקסואלים בעיר, ומרובר על אמצע שנות החמישים. הגענו למצב שכל מי שעסק אז בחקירה יכול היה – אחרי חצי שעה של שיחה עם אדם – לקבוע מהן נטיותיו המיניות. אבל למרות כל המאמץ שהושקע לא הצלחנו לפענת את הרצת. לא עלינו על הרוצה.

בשלון? זה בטח אירהצלחה. יכול להיות שות מאור לגיטימי, שבעצם אין כמעט... לפענה, אבל עדיין קיימת תחושת הכשלון. לפעמים אני יושב שעות ושואל את עצמי: איפה טעינו? הרי עשינו כל מה שניתן, כרקנו את כל האפשרויות, מה עוד ניתן לעשות? הפעלנו מוריעין, היו ידיעות מן השטח, תיחקרנו חשורים, הגענו כמעט עד לסוף, ושם כל העסק נעצר. עד כמה שזה לא סימפטי - זה כשלון. יש גם מצבים שמגיעים לחשור ואני כחוקר משוכנע שהאיש ביצע את הרצה. מוכן לחתום על זה בעיניים עצומות. אכל אין ראיות, וצריך לשחרר אותו. זה נורא, אכל אין כרירה. מצב שלישי הוא שעוצרים מישהו, ואז – אחרי שבועישבועיים – מתכרר שהאיש לא אשם. אם זה הכי קשה: לא, אבל זה קשה מאור לדעת שהחוקת ארם במעצר חינם במשך שבוע ימים.

8132310 44

הדבר החשוב ביותר נחקירה, בסופו של דבר, זה האינטואיציה של. התוקר. מן תוש שקשה להסביד אותו, להריח אם החשור אומר את האמת או משקר. מכונת־אמת - אני כן מאמין כזה, אבל זה לא יכול לבוא כמקום אותו חוש. הונפה לילה אחר מודיעים לי שעצרו שני ערכים ביפו שעה שהרביקו כראת בעד אשיף, ולפתע מורה אחר מהם שהוא שהציב ומילכר את מכונית התופח בשרדות קקל בת"א. רצנו למקום, ראינו שלא היה שום שינוש בכוח פיזי, ושהכתור הזיה פרצט. אבל אתרי כמה שעות של שיתה איתו הייתי משוכנע שאין אמת בדבריו. זה אותו התוש. למרות שהוא סיפר בפרטייפרטים איך והיכן הניח את המכונית, ולא התבלכל כשום רבר, הרחתי שהוא ממציא את הסיפור. ואכן, אחרייכן התברר שהכחור ניסה לקחת על עצמו את העניין כדי להאריר את שמו בין חבריו.

ארמונד כגינת כיתו: "אני אדם רגשן וסנטימנטלי. לא מתחסנים".

אלימות? אני נגד – באופן מוחלט. ברוב המקרים זה לא תורם לחקידה, להיכך. אז נתת כמה מכות, ומה הלאהז הרי מה שחשוב הוא שהחשור ירניש שיש לו קומוניקציה עם התוקר, שירגיש טוב, כדי שירכר. ולי כחוקר חשוב מאוד להכיד היטב את האיש. לרעת מה המנהגים שלו, מה חשוב לו כאמת, מאיזה רקע הוא רק או אני יכול לוגריח מתי הוא דובר אמת ומתי לא".

בהמשך דרכו עבר לוי כתוקר ביחידה הכלכלית, אותו ענף שאתריכן נהפך ליחירה תחת יריו האמונות של בנימין זיגל, וכשלב מאוזר יותר הגיע לכרזר המרכזי שבריוה החל אז להתארגן בפיקודו של שלום ירקוני, (-הערצנו אותו. איזה תוקר!"). מפקר מחוז ת"א כאותם ימים היה עמוס בן־גוריון (בהשניים האלה היו מקצוענים אמיתיים"). במדור, היה לוי ראש חולית סמים, בימים ה"גדולים" של רחוב שישים והשטח הגרול ביפו. מאורות חשיש ואופיום, נרקמונים בני עשר. בשנת 72 הוא מתמנה למפקר המרור שאו כבר נקרא "היחידה המרכזית", לא לפני שהא עושה עוד כמה תפקידים כחוקר בכיד.

אחרייכן, שוב בדילוגים על איךסוף תפקידים, הוא מתמנה ב־81' למפקר יח"פ – היחידה לחקירת פשעים חמורים – ומבין אלה שאוהבים אותו, יש מי שאומר: בתחקירות שהוא גיהל כראש יח"פ נהפכו כבר לחלק מהקלסיקה. האיש היה תוקר גרול, ההצלחות שלו היו גרולות, שיטות החקירה הרהימו אפילו אותנו. לא תמיד ירענו מה כריוק קורה שם במרר בינו לבין החשור. אבל אתרי עשרים שעות שהם כילו יתר, הוא היה יוצא עם הוראה תתומה. לא, זה היה בלי אלימות. יש כו משח שקשה להסביר, אותו רבר שהופך מישהו מסתם שוטר לחוקר מעולה".

ויש גם, כמו בכל דבר, הצר השני. עד היום יש קצינים ככירים כמשטרה שטוענים שלוי הרס את יח"פ, לא נתן לאנשים לזוז צער בלעריו, היה מוכרח להתערב בכל חקירה, לא היה מוכן לשבת בתרד הטמוך למקום התישאול החקידה. -תמיד היה צריך להיות בפנים, להתערכ בכל רבר. לא נתן לאנשים לסיים עבורה שהתעטקו איתה חודשים. זה היה מתסכל ומעצבן". וזה הביא ללוי לא מעט אויבים, גם מקדב העבריינים וגם מקרב הקצינים.

לוי: אני יודע שאילו יכולוני לשבת מאחורי השולחן שלי בשקט ולא להתלכלך בעבורה, היה לי יותר קל. אבל אני לא כנרי לזה. אני לא יכול לשבת בשקט בבית בשעה שהאנשים שלי נמצאים בשכח ועובדים. אני מוכרח להיות איתם, מוכרח להשתתף. אני חושב שזה מה שמפקד טוב צריך לעשות". כשמדברים על מפקד טוב - האם אתה צופה בסדרות פשע ומשפרה

בן, לפעמים, כשיוצא. מקגרארט מ'החאי תמש אפס', למשל, עובר לדעתי יפה מאור. קוג'אק הוא בכלל פנטאסטי. חשוב לפעמים להתבונן בסדרות הללו – לא כל כך כשביל לראות איך משטרה אחרת עוכדת – אלא משום שיש עבריינים רבים שלומרים מהן שיטות פעולה".

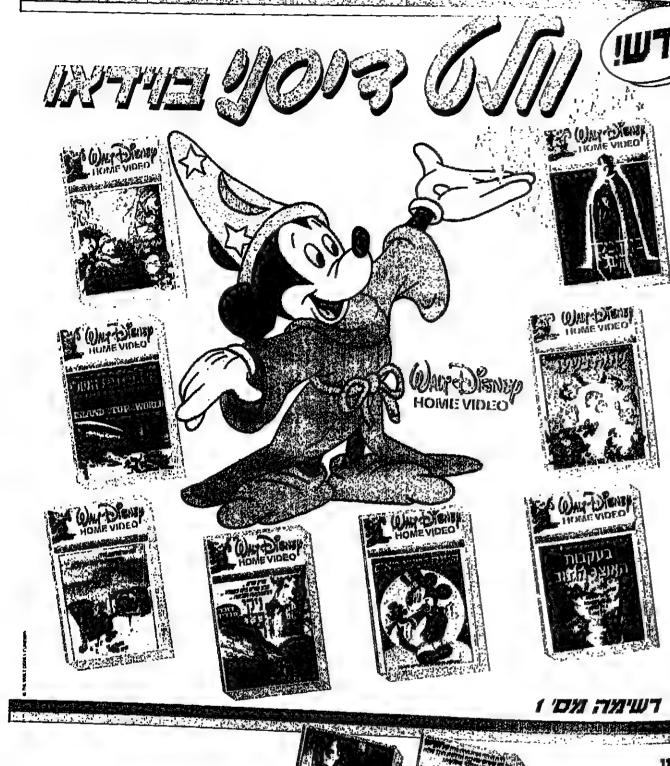
בין המבצעים הגדולים שלוי ניהל בשנים האחונות, ניתן למנוח את תפישתו של צבי גור, רוצתו של אורון ידדן, והבאונו לידי כך שיודה ברצה (בסברתי אתו בחדר למשך שעות, וכשיצאנו משם היתה לי הנדאה התומה ממנו. ניצלתי, כין היתר, את העוברה שהאיש אוהב לצידר, הכנסתי לו עפרון ליד וביקשתי שיצייר את המקום שכו החביא את הילר. זו היתה ההתחלה". לרי גם עמר כראש הצחת שתפש את גוד כאשר זה ברח מבית הסוהר. מבצעים אחרים: תפישת רוצחי חבר הכנסת אבררביע: תקירת רוצחי הנער דני כץ מחיפה, בשיתוף עם משטרת מתו הצטוף טיפול בשלוש פרשיות גדולות של זיוף דולרים בשיתוף עם משטרות צרפת וארצות הברית. מבצע נרול נוסף כונה אז כיח"פ – "עין פקחה". במסגרת המבצע הזה תושתל סוכן משטרתי במוקר העולם התחתון הירושלמי, ומצלמה נסתרת שהוצבה בדירה סמוכה לזו של הסוכן הנציחה עסקות סמים וסחר בנשק שנעשו בדירת המוכן: עוד פרשיות ידועות: חקירת פרשת רצח החיילת אודלי הובין רצח מפקר כלא רמלה, רוני ניצן – הכל בשיתוף עם המשטרות המקומיות.

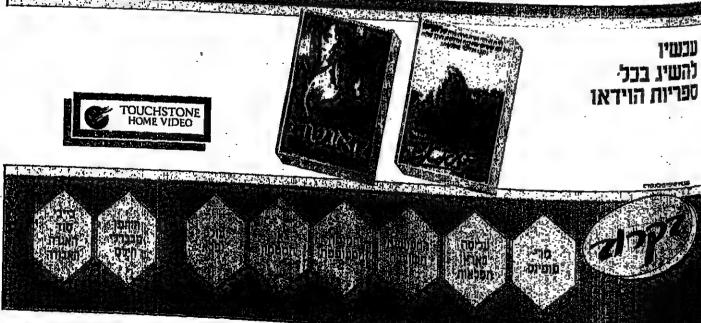
רצח התיירת מלה מלכסקי תמש אותו בדרך לארוחת ערכ משפותית. כך גם רצח יוסף איזראלוב, בעלה של גיתית. כשני המקרים הללו רץ למקום כבר כסגן מפקר מקוז תל אביב. במחוז אומרים שמשתפים אותו בפרט־הפרטים של החקידה בזבות נסיונו וכישורין.

אחרים אומרים: .מי משתף אותוז הוא נדוקף. ארמונר אומר: "כאים לשאול אותי, או אני שואל כחורה.

שלושים שנה הוא נוגע בשוליים הכי אלימים ומלוכלכים של החיים. גופות, שור סתר בסמים, ריצות למכון הפתולוגי, לפעמים שותף לניתוחי גוויות. ולמרות הכל הוא אומר: אני אדם רנשן וסנטימנטלי. לא מתחסנים:

יעל פז־מלמד

צרפת קטנה בהדרייוסף

צת מפתיע ליפול למסערה כון רווקא כשכונה כמו הדר: יוסא הרחוקה ממרבוי הולילה של העיר הגרולה. קצת מסתיע למצוא שם וברחוב לש אם פ, בפרכו המסחרי השכונתי) שנה בליכך אלגנטיח, כליכך ששתית, כליכך לא וולה. קוראים לה

אור, והיא של ארון אלון ורעייתו. מסערה לבנה. נקייה. מעוצבת שונה תשומת לב ובאיפוק מירבי. הכל לם הכחלים, המפוח, הווילונות, מיקרה האקוסטית. רק השטיח משדעלקיד וריפוד הכסאות בגוון מולאפר, שקם מאוד. מאי־אן בוקעת ששקה קלאסית תרישית, המשתלבת לומיא בחללה של מסעדה נקיית־קווים צ מצח הנומחות כד גדול עם פרחים פיים על תכתלים תמונה אחת כלבר – צמב נחל של מודעה צבעונית לסרט ששוי כלשהו משנות השישים. אל ושתום עולים כנרם מעלות פנימי. צה מוצא שם טרקלין הדור, עם ליסנון ומטליות כד לקינוח היריים שתים לקישום. והכל מאוורר ובוהק

פשט מביאים אותך למסקנה כי ארוחה לפו, ללא יין, תעלה לך כאן בסביבות 100 פקלים. אכל אין טפק שנעשה כאן מאסן להצדיק את המחיר הות. בעלי שנים רנו, ניהלו כמשך כמה פרוסות דקיקות של פטריית לושט במעט שקרים קלופים, התוכים בשנים את המסעדות והקייטרינג במה פרוסות דקיקות של פטריית על מצע לרק. בפינה אתרת של הצלחת הגדולה בשנים מכושלים.

בשנים הנו במה גורים מכושלים.

בשנים הנו במחוד לעצמם את של בצל ירוק זתוך לרק. אל המנה הוו לפיום הארותה מגלגלים אל המנה הוו במחוד במחוד במחוד במחוד הארותה מגלגלים אל משערה הזו – קטנה, אלגנטית, מטבח נלווית צלחת מחופה במפית לבנה ובה

עולות של לתם שוער ועליו גלילה של כללי הטקס הוא תולץ את הפקק. מגוב לך מהמטבח. אנתנו ביקשנו מוס לעלה של כללי הטקס הוא תולץ את הפקק. מגוב לך מהמטבח. אנתנו ביקשנו מוס לעדי בקשנו מוס לעדי בילוף. כמנה ראשונה את הפיה, יוצק לגביע כמות מתונה שהולר ושברנו היה מערו מעולה. עם

משרו כבר העוף מוגש – כמו יתר התרדל שטעמנו משותפנו לארוחה. ושות - באלגנטיות רבה צלתת גרולה כתוספות לכשר קיבלנו בדור" עשוי וכור מיברה קטן במרכזה, כשלצדו מחית ברוקולי שספגה שמנת. הכדור.

מסערה קשנה. 26 מקומות כסך גל. שולתנות ערובים לפי כל כללי ושושוקול. גביעי זכוכית רבועים לארטיף. פלפליות ומילחיות ועירות. מצ צעיר, במכנסיים ותולצה שחורים תניל זהב באוון. הצצה כתפרים ותרגיל השבוני

פעלה, מיועדת למי שמעריך מזון טוב שתי פרומות טוסט חם. גם נאה, גם שולתגך את עגלת הקינוחים, ממנה אתה בעלה מיועדת למי שמעריך מזון טוב שתי פרומות טוסט חם. גם נאה, גם

לוו מומינים הסילונים מוקרמים כתבור, לצורך טעימה כשירו האתת מאחורי בוס של ליקר ביר וצלילי "הריקורים משלון לבד עוף. החסילונים מניעים מותניו. משתררים מניתוחות ים, ושקועים כרוטב תרדל, וכנ"ל ברוטב פטריות מסיימים את הארוחה הטובה במסערה של בדוטב הביתוחות ים, ושקועים כרוטב תרדל, וכנ"ל ברוטב השריח של היישוריה הזו במרכז המסחרי של לשונה רושב כהיר ומדולל שיטורו ירדן. הפילה אמיתי, מוסל כהלכה, נעשה הלא־צפוייה הזו במרכז המסחרי של בינות מעולות. מנה טעימה ביותר. מי בירענות ותוש בריוק כפי שביקשנו -לא מתאפק יכול להספיג את תרוטב נא־לממצה בתוכו, צרוב בחצו. רוטב בשומת הבנס המצוייה כסלסלת הפטריות מתאים במירקמו ובטעמו לרמת הבשר. העדפנן אותו על רומב

ממולאים ב"סעודה"

שבא לנו פתאום לנשוך איוה ממולא נועי – יש כמה כתובות טובות בעיר תל־אכיב וסביכוחית. בשביל שויף שתור ממולא, אנחנו מובנים לפעמים לנדוד עד הרצליה, למטעדה הקרוייה "הסעודה". היא מצוייה שם ברחוב מדינת חיתודים 4, סמוך לכביש הראשי ולצומת אכדית. מתברר שלא מומן הכשירה העיריה בקרבת מקום מגרש חניית. ללא תשלום, כך שאתת יכול לחנות ממש בקרבת המסעדה.

ב"קעודה" מבחר גדול של ממולאים. ההעדפה הראשונה שלנו שם היא השניף. אחריו בא מה שהם קוראים שם "חציל מקסיקני". את השווף השחור, נטול הגלעין, ממלאים שם בנשר בקר טחון, אמונים ברוסקים ופטריות שמנניון חתוכות. עושפים אותו בפרושה רקה של בער בקר מעושו, טובלים בביצה וקמה ומטונים למחצה. מחמחבת מעבירים את תשווף לתנור ומניתים לו לבלות בחלל הלודע בתברות רושה על בסים של וזודל ולימון ומעט סוכר. את הווצאה מוכרחים לטעום.

ואם שורחים והולכים בעקבות הממולאים, בדאי לוקוח גם אה מחציל המקסיקני לא בעוד שבמקסיקו עושום אה החצולים בריום בצורה הון אבל מאחר שעד חיום לא חשמיעה הוציגות ורינפלומטית של ארץ זו שום חרימלומטית של ארץ זו שום מחאה בנידון - מי אנו שנתערב מענים האיטוטיות הקולינארית. די לט שלמאכל חוה טעים לחיבו ב"עטורה" של הרצליו מכינים ממנים את הוכו וממלאים אות ממנים את הוכו וממלאים אות במלית של בער בערישהון עם פטרות עוטמים בובינת צחובה שבים בחבנית שבה רוטב קוץ שביות בחבנית שבה רוטב קוץ מקטימו לא מקמימו ש הציל מקטימו לא מקמימו שאות יוצא מצורא ומיקים, שקם סאור. שיקונור (מוגש חסיחם.

לארוחה ב' אלון", הטרכו המסחרי הדרייוקף ענלח הקונותים שמציעה

הפירות העווה הטריים או

המבושלים ביון. וזביוות

למי שמיודיף אותן

טעים. המלצר בשתורים מציג בפנינו את יכול לבחור "קוקטייל" של פירות העונה, קלופים והתוכים; או אגס שלם עם האפריטיף פגישים כאן בקבוק הקברנה פוגיניון של "ברמל העונה, קלופים וחתוכים; או אגס שלם במעל האפריטיף פגישים כאן בקבוק הקברנה מוגיני שילווה את ארוואתנו. לפי כל שבושל ביין, אבל אתה יבול גם לבקש פינונים ועירים ואלגנטיים – פרוסות מונחי" שילווה את ארוואתנו. לפי כל שבושל ביין אום שושלר אותם יביאו

49 ਖ਼ਾਂਸਵਗੰਗ

בימים אלה סיכוכ הופעות בה בארץ. אפשר לראות כה מבחר מייצג של יצירות מעצבים ואכנים טובות. אלפים כבר ביקרו בה היא תגיע לאילת, חיפה וערים אחרות. התערוכה אורגנה כיוזמה משותפת של מלאכת מחשבת, בה חברים לא רק ענף התכשיטים הוא גם ענף יצוא חשוכ מעצבי תכשיטים – גם קרמיקאים, עם פיתוח טכנולוגי מתקדם מאוד. מעצבי טכסטיל, מעצבי־זכוכית ואומני

בתערוכה מיוצגים מעצכי תכשיטים ותיקים וגם מעצבים כדרך שעבודותיהם הוגשו לתחרות עיצוב מקורי שנערכה במסגרת התערוכה. שלוש עבודות כאלה זכו בערסים כספיים. בפרס הראשון זכתה חלה (רחל) גנור, בוגרת אוניברסיטה שלמרה ספרות

יצובים 87", תערוכת תכ" צרפתית וחינוך לגיל הרך. בשני זכתה שיטים ששוויים כ" אילה וייטר (רוברטס), ציירת, ובשלישי

כשנה. התחרות והתערוכה יוצרות אפשרות לחשימה ואולי גם לקשרים חרשים כין המעצכים לתעשייה.

'תכשיטי מעצבים', נשעה שאצלנו קיים נתק בין המעצבים לתעשייה. יש אמנים מוכשרים שאין להם יכולת כסמית או המקורי. התערוכה הזו היא דרך אחת לעורר את כל הישנים. לא מוכרים כה תכשיטים, ומי שהתאהב כעדי זה או אחר יכול לפנות ישירות למעצב כדי לקנות אותו. מה שמעניין אותנוי, אומר אבי סופר, נוה לא צליל הכסף בקופה אלא התגובות של אנשים. מעצב תכשיטים יושב בסטוריו שלו כמו צייר, וכרי להתקרם הוא זקוק לחשיפה ואפילו לכיקורת. לשמוע את התגובות של

ויצרן, חבר ועד האגודה לאמני מלאכת מחשבת שעזר כארנון התערוכה. בעולם – מאייטה ברוניו, עולה מצרפת, בת עשרים. השלוש לומדות עיצוב עצום לתכשיטים מקוריים, מה שנקרא תכשיטים בבנית-הספר אמנית ביפו, יש בארץ מעצבי תכשיטים. מוכשרים ומקוריים, ובכל זאת – רוכ יצרני התכשיטים עריין אינם מעסיקים ארגונית לפרוץ את המחסום ולהגיע מעצבים משלהם אלא קונים עיצובים לחו"ל ואפילו לא אל הקהל הרחב בארץ, בחו"ל", אומר אבי עוריאלנט, מנכ"ל ויש תעשיינים שחסר להם העיצוב ה"בורסה לתכשיטים" שיום את התערוכה. זה יוצר מצב אכסורדי, כי בעיצוב. וכשאנחנו רוכשים ממרינות אלה עיצוכים, אנחנו מפגרים אחריהן

> אנחנו לא מנצלים אפילו חלק. מפוטנציאל הייצור והייצוא שלנו בענה התכשיטים", אומר אבי סופר, מעצב

האגשים שבאים לתערוכה זה כיף -אפילו כשהם קוטלים".

בינוים אלה מטייל בארץ מיבחר מהמם של עריים בזהב, כסף, יהלומים, פנינים ואכנים טובות. "עיצובים 87", תערוכת תכשיטים כחיל־לבן. בקרוב יצאו לקרב על כיבוש שוק התכשיטים האמריקני.

1

מימין לשמאלי רציד לצוואר, זרב 14 קרס, עיצוב אורי דמות: מערכת של וביד, טבעת וענילים, כסף, תציו בציפוי זרב טתור, עם אכני אוניקפ דו הקוניה. עיצובו אפי סופר רביר יצוק מותב 14 קרש, עיצוכ: מירי רפונוביק, ורוגמנית: שאנה. צילומים: שמואל רחמביו

magain so

תדמית יוקרתית ליצוא יקר

נוב וכעף מעובצים כאבנים טובות אלא ם חדמית נוצצת ואלנוטים שתתחורה שבדרך מתוחכמה משווח את לאמיותן כה של העדיים האיטלקיים.

איעליה תשקיעה בשנים מאחרונות מלונו דולרים במערכת אדירת של יחסי לעדיים חישראליים, נשכרו שיה ציבור שעורו להפון את העדיים של "נייקום", הברה ידועה ליחסי האינולקיים ליוקרוניים במיוחד. ישראל ציבור שכבר החלח במחקמה פרסומית. תוסה לעשות ואת זאת בהשקעת ומחזיקה בחדר תצונות מלאי של עדיים צמעה היבה יותר. אוב, אחד מהפודות שחיא משאילה לצלמי־אומות של חלהיבליבן שמורים של תעשיית ירחונים חעוסקים בכך וגם לושים חעדיום בארץ הוא שמתחת למטריית תיקדה האטלקית מוברים גם תכשוטי תיקדה האטלקית מוברים גם תכשוטי עוב ישראלים, בעיקר שרשראות זהב. כתולילבו, יעשה בלאים לקידום האמריקוים תרבת יותר נדיבים במכפות המכירות של תעשיית התכשיטים חייצוא שלחם כלפי יפראל מאשר כלפי בארץ.

ליות תולכת לחשתעד על ארח"ב. איטלית, ואומרים ששתיים מכל שלוש שלפבור לאמריקניות לא רק תכשיטי שרשראות זחב איטלקיות שנמכרות made in Israel בארח"ב הן למעשה

מערכת של רביר, עגולים זטבעת מכסף 750 (פטרמינג) בשילוב אבני אוניקס יצוב: אבי סופר וצילום: ריק גואירוטי) כשהן הוצות את האוקינום.

כדי ליצור תדמיה נוצצת ויוקרהית

גדול זה יפה

פי החכשיטים המוצנים בתערוכה, חבריה הטובים ביותר של האשה הם

כבר מזמן לא רק יהלומים, אלא גם אבנים

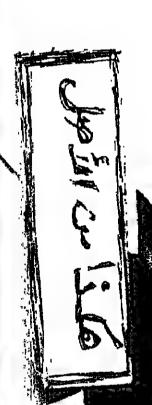
טובות המשובצות בעדיים מווחבים,

לאו־דווקא בוהב וכסף "טהורים", וכן

"גדול זה יפה" הוא המסר העכשווי בעיצוב התכשיטים, כי עם הכחמיים המרופדות בכריות וחבגדים חגדולים העדיים הקטוים והעדינים הולכים לאיכוד. אכל תנטייה הזו עשוייה להשתנות בקרוב אם ייעלמו הכחפיים הרחבות והאופנת תחוור למימדיה העבעיים.

צירופים של נותי זהב שתים.

St uraeaio.

7 סיבות טובות ליהנות כל השבוע

לטיולי פרחים

בקש עוד היום בחנויות ובספרית מעריב.

מליאביב : דרך פתח"תקוה 72 א' חיפה : בן־הודה 29 90 כאר־שבע : קק"ל

ספרים מבית טוב-ספרית מעדיב

ומר יד שניה

הר הנגב המרכזי

ומכתש רמון

כנדבר יהודה

הדרובני

צליו, מחליף איתו כמה משפטים, מחייך, נפרד אוריכן הוא חוזר כדיוק אל אותה מלה שהשאיו תלויה באחיר. אחרי 22 שנה שהוא בעניינים הוא כם לא מתנח, אבל הוא עריין לא שליו. הוא לא מציג משיםי ביקור, הוא גם לא צריך. רשימה אסוציאטיבית: "אמא אדמה", "סע לאט", "אני רואה אותה בדרך לנימנסיה", "אני ואתה נשנה את העולם", "ערב מול תולער", "הכניסיני תחת כנפך", "היא יושבה לחלוך, "תמש במשקפיים". אין לזה סוף. גבריאלוב עדיין יכול ללכת ברוצב כלי שיורקו עליו חזיות.

בריאלוב הוא קודם כל חיה של רוקנ'רול. העובדה שהוא התום על שירים כמו "אמא ארמה", לא משנה את זה. הוא כא משכונת שפירא, גדל בתקופה שבה החלה הסכין 📆 הקפיצית להחליף את הבקבוק השבור. 'סלאמס' ישראליים. שם, כשכונות האלה, אוייתה, כפעם הראשונה, המלה העבורית "כסאח". בגיל 14 גבריאלוב התחיל ללמוד מוסיקה לא שופן, אכל מוסיקה: "הייתי מסתוכב עם תוברות תווים מתחת ליד, כדי שיידעו שאני מנבן", סיפר פעם.

פחות משנתיים אחרי שהחל לנגן נכנס ללהקת הצדצילים כנגן בם. יחד איתם עבר מסלול של התבנוות מואצת, מטורפת קצת. נע בין מוערון 'הרינגוס' בבת־ים לבין הופעה משותפת עם תפילהרמתית בהיכל התרבות. הצדצילים שינו כמה

שיר אהבה לפולה בן־גוריון

שיר המושמע ביותר בתקליט "אגדה בניאלוב" הוא "פוליה", שיו אהבה רומנטי לדמות לא רומנטית – פולה בן־נוריון. שורות כמו לחבל חייתי נותן בעד/ רגע אחד איתך", פשוט לא מתקשרות עם הדמוח הקשנה, הומרצה,

תמולנית כל כך. כן מתקשרות. מפלנת העבודה הזמינה פעם את מיקי נבריאלוב לחיות תמנהל תמוסיקלי בעצרה לוברן של החזקו". נבריאלוב תסכים. הוא צלל לתוך ים השירים, המכתבים והמסמכים שהשאיר בןינוריון, וחרפיב מחם מאול. כמעט במקרח נחמלה העצרה למיני־אומרה. שירים, קטעי קריונות על דקע מוסיקה, "עצרת של סיטואציות", נבריאלוב אומר אחדי שאחרון ה'ספועים' כברו מעל צילוםי בןינודיון, ובריאלוב צשאר עם רעיון. דוא לקרו צרור מכתבים שכתב בן מריון לפולח, הוציא משמט מפח, משפט משם. רוציב אותם בזרו אחר זה ויצר מהם שיר. שמליההי

> זיודעה את שאני אותב אותן כאחבת אישה ואחוו כי את בשבולי אחובה ואישה אם ואחנות ואם יכד שלי

> > חבל הייתי מחן בעד רגע אחר איתר בעד שניה אחת בער מבע אחד חסוף. תבל חייתי צונון

דברים. "הלכנו עם הראש בקיר", גבריאלוב אומר היום. דם שרו באנגלית, הלכו כשנכים משקשקים להם שמות כמו באדי הולי, צ'אק ברי, ריצ'רד הקטן

וה'ביטלס'. דם אפילו גידלו שיער. באחת הדופעות שלהם ישב בקהל בחור גכוה שכבר אז היה לו קשה לראות עד הכמה - אריק איינשטיין. אחרי ההופעה הוא בא לרבר איתם. בסוף יצאה מזה שותפות. הצ'רצ'ילים נהפכו ללהקת הליווי שלו. הם היו מתחילים את ההופעה בעשרים דקות נגינה, ואחרי זה הוא היה עולה. איינשטיין עבר או עם שלום חנוך. יום אחר חנוך עזב, נסע ללונרון. כמה תורשים קודם גבריאלוב הראה לאיינשטיין שיר. איינשטיין זכר. כששלום נסע הוא לקח את הנסיסט מיקי לפינה, ואמר לו: בתגיד, יש לך אולי עוד איזה לחן בשכילי". אגדת גבריאלוב, נקורת מוצא.

השילוכ הוה, איינשטייך גכריאלוב, דוא לא קל. כשגבריאלוב היה שר כהופעות את "אני רואה אותה בדרך לנמנסיה" היו צועקים לו שהוא שר שירים של איינשטיין. הוא היה עוצר את התופעה לרגע ואומר, בשקט, שזה שיר שהוא כתב. היום הוא ככר לא יעצור: אין לי שום בעיה עם הצל־הכבר של אריק איינשטיין. העכודה איתו היא דבר אחר, והעכודה עם עצמי היא דבר אחר לגמרי. העניין הוא שאני לא רק מכצע. אני יוצר. היצירה אצלי פורה ויש לה יתרון גדול – היא לא תלויה כשום דבר. אני לא צריך מפיק, אולפן, משקיעים, נגנים וכל היתר בשביל ליצור. כמכצע אני צריך אפשרויות טכניות שלא תמיד יש לי. כיוצר, אני צריך רק לשבת בכית ולכתוב. אם יש לי שירים דורשים ובא אלי בנאדם כמו אריק איינשטיין – שהוא לא סתם, הוא בנארם שיש לו מה להגיד – או אני שמח". השמחה הואת עולה לו בשירים טובים. את-"תוף בורד" של לאה גולרברג, למשל, הוא נתן לאיינשטיין, לא רצה להשאיר במגירה. איינשטיין קצת פיספס את השיר. הוא לא בנוי לסוג הזה של כות. בכריאלוב, כהוסעות, שר אותו יותר טוב. .השיר וזוה",

דוא מודוו, בזה באמת פיספוס. אולי אני אכנים אותו לתקליט הבא". בשכיל להכין את נכריאלוב צריך לעקיב אחרי הטקסטים שתוא בותר להלחין. לא אלה שכותכים לו, אלה שהוא בותר לבר. "תוף בודד" הוא לא בחירה מקרית. טקסט אכורי. סיפור על אדם שאפילו כשהוא מת אף אחר לא מתייחם אליו, חוץ מתוף אחר, בורד, המלווה את עלייתו לגרדום. כשגכריאלוכ יושב בכית עם ספר שירה, מרפרף ותושב וקורא ותושב שוב, הוא תמיר קם בסוף מהספה הכהה עם שיר על איש קסן. שולי. הילדים העצוכים של החיים. מכל שירי האהכה והוימה של ביאליק בתר רווקא את דמותה של רחלה, המנודה. רחלה היושכה בחלון, סורקת בתנועה מונוטונית את שערותיה, אדישה לעיניים האומרות לה שהיא פרוצה. הזונה של הכפר. מכיאליק הוא לקח גם את האוחב שאינו יודע לומר, זה שאומר .הכניסיני תחת כנפך" ואו, רגע לפני שהאהכה פורצת ממנו, הוא

נסוג אל הכטחון של _והיי לי אם ואחות".

הרכות, המושלכות אל שולי החיים. "התוכי יוָסי" של אברהם חלפי, שהוא בעצם חלפי עצמו. המשורר שלא יאהב לעולם, שהועם שכו, חבכי שכו, השיר שכו, הם בעצם רק פטפוטיתוכי: אחה לא תאהב יוסי, יוסי אף פעם/ כמוך גולדו בין לבכות אדישים ותוסאים./ כמוך הם רק צעצוע האלה. בגיל 26 הוא התחתן עם ארלה, צעירה מיפו להנעים פטפוטים/ עם כל משורר, שלינו אש וועם/ בבית,/ למען יוכלו ילדים לשחק/ פטפט תוכי יוסי, / שפגש בריסקוטק. הנישואים החזיקו מעמר פחות נחמני כזית,/ לבי היום ריק". שם, ברווח שבין התוכי מארבע שנים. החייתי בשעון ביולוגי אחר לגמרי

נגנים, שכנאי ושנהל הפקה – גבריאלוב נחשף. על השקטטים של התקליט החרש גבריאלוב עובד את שני הבנים – ורון ואניב – אצלו. הוא היה אמא עם שני אנשים. מיכל, אשתו, ורוני סומק – משורר, זאי בתוכח באי נותות בולטת, הוא וסומק יושבים גבריאלוב מרכר על המגישה חזו - יכאת לי": .כאת לא תמלילן. הכתיכה היא תהליך קשה, אחר, גבריאלוכ לכתוב עם תרמוס של ספה שחור, לפעמים הם גומרים לי, רק לי/ כשתיק צד חלוי על כתפר/ ואני לא אותו. מעל המשמט זראשה. בקבוק וויסק, אולי, היה

מיקי ואשתו מיכל: "היא באה אלי להשחקע".

אני לא חושב שצריך לסכול בשביל, לעשות מוסיקה, אבל אם אתה לא סובל – אל תדבר על סבל, יש הרבה אנשים שמרברים על סכל וכאכ ועוני, אבל בעצם לא עושים כלום חוץ מלהציג את עצמם".

נראה פה יותר טוב, אכל לא. עכורה מפוכחת. גבריאלוב מעורכ עד הסוף. הרעיונות, ברוכ המקרים,

אני רוצה לשיר טקסטים שאומרים לי. העניין הוא שאני לא מיומן במלים כמו במוסיקה. אני צריך מישהו שיעוור לי בחרגום הרעיונות - למלים. לפעמים יש לי רק משפט. לפעמים יש לי שיר שלם, אכל צריך לשנות אותו. ככה זה היה עם כל מה שאת עושה לי (נמר יד שניה). אני כתכתי את השיר המקורי. דוני כתב את הגירסה הסופית. זה לוקח הרבה, גם זמן". זה לא מקרה שגבריאלוב הוא שהלחין את ם אצל משוררים אחרים הוא מצא את הנקודות השיר "סע לאט". בנסיעה חוזרת כמכונית הישנה ההיא, עם איינשטיין ושיסל, הוא שיגיר את המלים: סע לאט/ תן למחשבות לרוץ/ לכל הכיוונים/ סע לאט/ לא יתחילו בלערינו/ טע לאטר. איינשטיין רק יצבע את השיר הזה בשתורילילה: גוסעים במכונית הישנה אל תוך הלילה הרטוב".

מיקי גבריאלוב שילם מחיר על נסיעות הלילה לנמר, שבין התוף הבודד ל'סשן' באולפן עם חמישה ממנה", אמר פעם. גם שעוני הנפש שלהם תקתקו ואבא יחיר, עד שפגש את מיכל.

אחר השירים המחות ממורסמים והיותר ימים של (חמשך בעמוד הכא)

ידעתי מה לעשות/ לא בך ולא בתיקר./ מה חשכת שיסרה ליז/ אפילו לא חייכתי/ הצעתי לך תה/ ושאלתי לשלומך/ מישהי כמוך היתה כבר עווכת מזמן/ עם התיק. בלעדי/ אני לא כותב / את שמי על רלתי/ שלא יידעו שאני גר פה לבדי". על השיר, אגב, חתומה מיכל גבריאלוב. "היא לא ישבה וכתבה שיר מהראש", גכריאלוב אומר, "האסוציאציה היא שלי. היא כאה מתוך הפגישה השניה שלי איתה. היא כאה אלי, ככה", גבריאלוב מרים יד במאונד לשולחן, האצכעות צמורות, "באה עם חרמיל צד עליה. להשתקע".

מיקי גכריאלוב, מלחיך מעכד־נגן, עובד על דיוּק. ברומה לאריק איינשטיין, זמר, הוא נונה את המוסיקה כך שתעטוף את המלים. שום הכרה לא הולכת אצלו לאיבור. הצלילים הם מולידיורם גבוה. כומר הוא אחר לגמרי. יש לו איכות צרורה משהו, לא רכה. כשהוא צריך הוא יכול, טכנית, לטפס אוקטבה. בדרך־כלל הוא לא רוצה. אמרו עליו, יותר מפעם אחת, שהשירה שלו מזכירה את כרום ספרינגסטין. גבריאלוב לא בורת מההגררה: "אני אוהב אותו", הוא אומר, "כשלא שרתי אהכתי את רנדי ניומן, את קים הארדי, כל מיני. אצל מפרינגסטין אני מאוד אוהב את הגישה למוסיקה ולמלים. יש לו גם יציאות מוגומות שאני לא אוהב. אני לא מושפע ממנו כזמר. גם האפשרויות שלנו שונות לגמרי. אני לא יכול להיכנס לאולפן מתי שבא לי ולעשות הקלטות נסיון. אנחגו לא אותו דבר. לא פיזית. לא כלכלית".

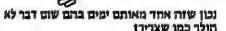
המשפט הזה, על הכניסה לאולפן, מכיל יותר ממה שיש כן כשמיעה ראשונה. גבריאלוב כבר הוכיוו כל מת שיש להוכיח במוסיקה הישראלית, תוץ מרבר אחד – שהוא ריווחי. "אגדת גבריאלוב" קיכל ביקורות נהדרות, אכל נמכד מעט יחסית. חברות התקליטים נזהרות. "הן (תכרות התקליטים) הולכות על הבנאלי. על הכטוח. נותנות הרבה מקום לכל מיני אנשים שהם סתם, ורווקא אלה ששינו משהו בארץ, אלה שהזיזו רברים בטווח הארוך, מתקשים למצוא חברה שתפיק אותם. זה נהפך לתעשייה. אני לא חושב שצריך לסכול כשכיל לעשות מוסיקה, אבל אם אתה לא סובל - אל תרבר על סכל. יש הרבה אנשים שמרכרים על סכל זכאב ועוני, אבל בעצם לא עושים כלום חוץ מלהציג את עצמם".

גבריאלוב יודע שהוא מסתכן בלהישמע מריר, אבל הרא לא. רק עצוב קצת. לפני כמה חודשים היה עצוב יותר. או היה לו ביד תקליט שדרים אחר, "את יפה שלי", חברת המקרת שהפסיקה לעבור, שום חוזה, שום אולפו, שום רבר בעצם. עכשיו זה אחרת: "אחמול היה לי 'סשן' באולפן עם ז'אן פול זימברים על התופים, עדי רגרט קלידים, ויגאל ישראלי גיסרה חשמלית. אני ניבנתי כס וגיטרות אשוסטיות והלד לנו "ופי, הרגשתי טוב".

בשבועות הקרובים יקליט עוד שישה שירים. ישב באולפן צמוד לבס, ינגן ויעכר וישיר. ייצא סוף־סוף מהכלוב, יחזור לסאפארי: אה יהיה תקלים שונה לגמרי מ'אגדת גכריאלוב'. הטקטטים יהיו פחות אכסטרקטיים, גם המוסיקה". הוא יחזור הביתה, לילה ?ילה, כשצות הסטנות באמת. מיכל תחכה לו. "מחכה לי שאחזור/ בלילות הים שחור/ איך הבית מתמלא/ אור הזק מכה". (מתוך "את יפה שלי").

גבריאלוב, אגב, לא ישב כבית וחיכה לתקלים הוה. הנא עובר כל הומן. "היי פנחם", השיר הבא שהוא עומר להוציא, לקוח מחוך פסקול הסרט. "האינסמלטור", אותו הלחין. באותו טרט תשיר מזי כהן שיר אתר שלו - "כוא וקח אותי". חרץ מוה הוא גם היה המסיק המוסיקלי בתקלים האחרון של הראלה בר, "קשה בלילה", עיבר שיר חדש לגידי גוב, וכן, גם עובר עם ארים איינשטיין על תקליט.

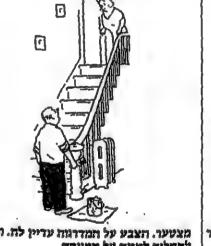
תיום סוף־סוף הייתי אצל רופא נהדרו יש לו בדיוק אותן בעיות עיכול כמו שיש לי...

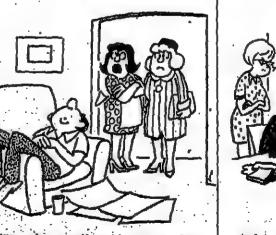

אינך מבין, מוישת, ששאלות מהות הקיום ופשר החיים כבר אינן חשובות, כאן למעלה:

זו אשתו. תיא תחליטה לבדוק אחת ולחמיד מת פירוש "היה לי יום קשרו במשרר"...

בעלי צריך היה להגיע לפרסום עולמי. הוא

I there is the first on a first of the sail

מגלם בנופו את בעיית המחסוד באנדגיה.

ושיג בכל חנויות התקליםים

Kinedio 54

מועדון מטיילי מעדיב

פרטים: "מועדון מטיילי מעריב" רכת .מעריב". רחד קרליכך 2. מל־אכיב, של. 19207 פתוח ברציפות בין היצעות 8.30 עד 18.00.

טיולי עם מדריכי "נאות הכיכר"

- מסלול קלאסי של 15 יום כולל איי הים האגאי, יציאה: 6.7, ומסלול של 11 ימים 🛨 בעקבות 3 תרבויות. יציאה: 6.7
 - יום. יציאה: 24.6 (ביה. 16 יום. יציאה: 24.6 ★
 - יוגוסלביה אוספריה. זו יום. יציאה: 14.6; 14.6 🖈
 - יוגוסלביה → הוגריה. 18 יום. יציאה: 7.6; 10.5 ★
 - א הווגריה. 8 ימים. יציאה: 10.5; 7.6 ★
 - מפרד ופורטוגל. מסלול קלאסי של 15 יום. יציאה: 25.6:28.5
- למצרים באוטובוס. טיול אמצע השבוע וסופשבוע ארוך לקהיר. יציאות בימי ראשון (4 לילות) וחמישי ושלושה לילות).
 - .28.5 מסלול קלאסי של 18 יום. יציאה: 🛨

כ"ג בעומר ב,נוף קטיף"

ים כחול וחולות זהב, אנו מצי־ עים נופש באוירה מסורתית, עונג שבת, קומזיץ ענק במוצ"ש, שירה בציבור ומפגש עם העיתונות בכפר הנופש

מים ל-4 נופשים ו-5 ארוחות.

ערכן הכולל של ההנחות בספר עולה על 5,000. ניתן לוצל

אותן במשך כל השנה על יוד כל בני המשפחה. ההצעות

מכסות את כל חלקי הארץ ותוכל להנות מהן גם בטיוליך

באירופה ובארה"ב. די להשתמש בסמר 6 עד 8 מעמים כדי

לכסות את הוצאות רכישתו, ועדיין מתרות בידך אפשרויות

רבות ומגוונות להמשיך להנות ולחסוך לאורך כל השנה.

במשך שנת 1988 הצטרפו למועדון אנטרטיימנס, המונה כ

הצטרף אל מיליוני האנשים הנבונים היוצאים לבלות

חושים בארץ.

מליון חברים בארה"ב, קנדה ואירופה, למעלח מ-2000סו חברים

בתדירות גבוהה יותר, מנסים דברים חדשים, נהנים וחוסכים.

מחיר לחברי המועדון: - 69 שירו בלבד ובינ תשלומים)

2 לילות בבונגלוס משופרים, עם שירותים צמודים המתאי־

1987 עד 17 במאי 1987

לרוצים ליהנות מנוף מיוחד. החדש בגוש קטיף.

טיולי יום בארץ * פריחה בגלבוע

תאריכי יציאה: 16.4; 20.4 מחיר: 25 ש"ח כולל: הסעה, הדרכה

וכניסה לכוכב הירדן למערות בר כוכבא ★ באמציה ולמוזיאון

הסעה, הדרכה וכניסות

87 Fre GunGolik

לאתרים.

הבדווי בקיבוץ להב תאריך יציאה: 16.4 מחיר: 23 ש"ח כולל:

מהאסיים ועד * גטורי קרתא"

.24-25/4/87

13/5/87 -10, אילת

אנטרטיימנט - הנאה שלמה בחצי המחיר בספר ההנחות "אנטרטיימנט ישראל ד8" תמצא 500 שוברי הנחה של 50% או "שניים במחיר אחד" למסעדות, ארועי תרבות, ספורט, תיירות ונופש וכן הנחות ייחודיות בתחום הצרכנות.

מוערון מטיירי מעריב רחי קרדיבר ב, תל-אביב 132 ופ

מצורפות בזה 3 המתאות ע"ס 23 ש"ח כ"א (מאמן – 30–30 מם).

מסי עיד

מועדון מטיילי <u>מעדיב</u>

הצעה לציבור הציוני

אגודת "שרשים" מקיימת סמינרים

וסיורים שעניינם ביהדות ללא חזרה

ב"שרשים" התאנדו אנשי רוח, חברה

וציבור הרואים בתרכותנו היהודית נושא

התופשי מכל כפיה, פוליטיקה או

בעשרות סמינרים, כינוסים ומסגרות

לימוד, אנו מאפשרים לציבור הישראלי

לימוד ועיון בנושאי מורשה, פילוסופיה,

היסטוריה והוויה יחודית־ישראלית

וזאת מתוך חופש דעה, השקפה

אנו מציעים לקבל מאתנו פרטים על

המפגשים והכינוסים שנקיים השנה בכל

"מועדון מטיילי מעריב"

אני מעונין/ת בדף מידע על תכנית

סמינרים וימי עיון

בשיתוף עם "שרשים"

יום עיון מיוחד על תפיסת היהדות

של פרופ' אלי שבייד, ביום חמישי,

א "להיות בודד" ★

. 16.4.87 ב"צוותא" ת"א.

על החלומות":

או: פרויד והיהדות

– סמינר סופשבוע בצפת

עחקי, שחקי, ★

רח' קרליבך 1 תליאביב – 67132

אינטרסים כיתתיים.

ותפישות עולם.

לכבוד

בא לשלוח אלי את ספר תהנחות "אנטרטיינתס

שם משפחה שם פרטי

ארץ האש ויבשת הקרח מטרת משלחת המחקר אליה הצטרפתי, וכה לספרדית. לחלק מהקהל נשמעו סיפורי על ישראל

את הדרך עשינו כרגל והיא נמשכה כתשע שעות.

הציור, שהגיע בהליקופטר, כלל מיכשור מדעי,

אמצעי־קשר אלתוטיים, טוללות (נטריות) גדולות,

כיריים ומנורות גז ("לוקסים") וכמוכן – אוהלים

מיוחרים. כל אוהל כזה נאטם מבחוץ כאבני לפה וכבוץ

שקופא במהרה ומהווה תחליף דרומי לאיגלו

האסקימואי. מנורות הגו, החום האנושי ושקי־השינה

מאפשרים, למנוסים ככך, להעביר את הלילה בשינה

מתוקה. למי שיורע לחיות בתנאי קמפינג, אלה הם

עוסקים באיסוף צרפות, שיני־כרישים ושרידי חיים בני

מיליוני שנים. האחרים עוסקים בתחזיות

מטאורולוגיות. צייר המפות שבין המרענים מקבל

נתונים על גורל הקרחון וכיוון תנועתו ועורך רישומים

גראפיים. סירת גומי (ז'ודיאק) מאפשרת לחוקרים לנוע

לאורך הקרחונים, אך לא להתרחק מהבסים יתר על

המידה. לעולם אינך יודע מה צפוי להופיע מולך ואיזו

רוח עזה עלולה לשאת אותך לפתע לערבות השלג

הנצחי. העוברה שתורש פברואר הוא כאן עיצומו של

הקיץ, והלילה נמשך רק שלוש שעות, מאפשרת

בכוקר מתפזרים אנשי המחקר בשטח. שניים

תנאים איריאליים. מי שאינו יודע – אין לקנא כו.

העולם. הניאולוגים מרכרים על אוצרות הנפט, הזהכ, ארבעה מדענים ושני טכנאים, היתה להגיע אל קצה הולשינה והמתכות האחרות ועל מצכורי הפחם, אחד הקרחונים שנמצא במרחק כשישה ק"מ מהבסים. הנרולים בעולם, הנמצאים מתחת לשכבות הקרח. רופאים עורכים ניסויים שונים בגוף האדם ועוקבים אתי החיים שהיו כיבשת לפני מליוני שנים. הם מצינים כפני שיני כרישים וצרפות שגילן 35 מיליון

אנשי המטאורולוגיה מספרים כי אנטארקטיקה הא בית־דיושת עצום למיזוג־אוויר". בעזרת קירוחים שוקים בשרח הם לומדים על תנאי האקלים ששררו נגן לפני עשרות־אלפי שנים, עוקבים אחרי מחווריות וחוזים תופעות הצפויות בשנים הבאות. מיוקאים וכימאים עוסקים בחקר כוחיהמשיכה של מור הארץ בעזרת מרידות ורגימות קרח, אדמה ומים תלקחות מאיזורים שונים כיבשת ונשלחות למעברות המוקר. בבסים מרמביו, מתרכזים כל נתוני מונהאוויר גם מבסיסי המדינות האחרות, מעוברים נקורת מחשב ונשלחים באמצעות תחנת המימסר למוכוי החיזוי בעולם.

נהלת־שווא בארגנטינה

המרען פדרו העוסק בחקר הקרחונים בודק את ורכם. את האגרגיה העצורה בהם ואת תופעת שברי הקרוצנים הנקרעים מן היכשת ונעים כים. גודל קרחון זי כזה יכול להגיע לשטח מדינת ישראל. העיקוב שור תנועתו חשוב לתנועת האוניות ולמיפגשים אשריים כינו לכין היכשת. עיתונאי שציטט לא מככר זישט לא מרויים מרברי פררו לגבי כיוון התנועה של קחון גדול, גרם בהלת-שווא בארגנטינה, שכן מומחים סקראו את הידיעה הלא־מדוייקת בעתון חישבו כי אתו קרתון עצום־מימרים עלול להגיע תוך זמן קצר לשחים גדולים כדרום המדינה ולהציפם כליל.

צריך לזכור, אומר פררו, שאנטארקטיקה מהווה מ מקוד חמים חטהורים הגדול בעולם. כמעט 90% ממים אלה נמצאים בשכבת הקרחונים בת 2-3 וקילומטרים העוטפת את היבשת. מה שהיה פעם

לשיחה מצטרף מרען אמריקני כשם מייק, ניאולוג־קרחונים. הוא כבר מכיר באופן אישי חלק ניול מקרחוני העולם, ועכשיו, באנטארקטיקה, הוא משלים את עבודת הרוקטורט. לדבריו, עד היום נהלקים ביניהם מרענים על עתירה הכלכלי של הינשת הקפואה. המחקרים הרבים בולעים הודתועפות, ולא כולם .יחזירו" בקרוב את ההשקעה. אך מייק מוכיר כי כל תגלית מדעית שימושית תחילתה נסקרנות אנושית. מתחילים מאפס, ובהמשך לפעמים מתאכובים, ולפעמים מגלים תופעות ומימצאים חשובים מאין כמותם. איש אינו יודע מה יהיו צרכי בשעות שלאחר העבודה. תחנת הלווינים מאמשרת האדם בעור עשר עשרים שבה, וחלק מן התשובה קליטה טובה של שירורי הטלוויזיה מן היכשת, ויש שתימצא רווקא כאן, גוכים אלה יתכן

עם החוקרים, בשטח

אנטארקטיקה, היא כיום שדה המחקר המדעי הגדול ביותר

האוהל בפני חדירת אור וקור – ונרדמים.

לשמוע סולות ולראות מראות מוורים.

פריג'אדה על הקרח

השהות ליר הקרחונים פורשת לעין המסתכל

נופים מרהימים בגוונים שונים של לכן. קירות לכנים

מזרקפים אל-על כזוויות תלולות ויוצרים מעין נוף

קוסמי שאינו משעמם לרגע. יש הטוענים כי

ההשתקפות הלבנה הזו כבר הביאה אנשים להזות

הזיות, וסופר על כאלה שנתקפו בהלם וכשגעון, החלו

המעקב אחרי מהלך החיים של יושבי

אנטארקטיקה מגלה כי אין הם משתעממים אף רגע גם

בעולם, וגם מקור המים

נַמוּנת הלצה – להעכיר קרחון צף לסעודיה כדי להשקות את מדבריותיה – מקבל כאן היום ביטוי יותר מפשי, וכבר יש מי שבורקים את האפשרויות הטכניות שאפשרו שימוש במי הקרחונים. אנשי האסולוגיה המציעים להפוך את יכשת מנפארקטיקה לפארק־מחקר בין־לאומי, רגישים

נטיוחד לניסויים הברעיניים שמדינות שונות מנסות לעוד כאיזורים שונים ביבשת. לדבויהם, אם יומשרו סרווני אנטארסטיסה בגלל אסון סבע או פיצוץ גיעיני, עלולים מי הימים והאוקיאנוסים בעולם כולו לעלות לגובה של 70-80 מטר ולהציף איזורי־מגורים

טגנטארקטיקה.

לצאת אל שדות המחקר פירושו להעמים את תורמיל על הגב, להכין את הציוד בארגוי־העץ ו... להמתין עד שהערםל יתמור. לרוב יוצאים לשטח נהליקופטרים, אך כשהמרחק אינו רב והתנאים שתאימים לכך, ניתן גם לעשות זאת ברגל.

סרטי ומשחקי ווידאו, פינגיפונג וניליארד. בערב מוציא אתר הטייסים גיטרה ורבים מצטרפים אלין לשירה אל תוך הלילה. האוכל "מגיע" ברוך־כלל מקופסאות שימורים ומנות קרב, אך בימי ראשון, כאשר מופיעת השמש, מכינים פריג'ארה וכרכקיו

ארגנטיני) מתחת לאחר הסככות המוצכות על הקרח.

חוק" בלתי כתוב הוא שכל מדען ואורח חייב. להקריש ערב אחר להרצאה בפני חיילי הבסיס על מחקרוו ועיסוקור. גם אני לא יכולתי להמלט מכר, וסיפרתי להם על ישראל באנגלית שתורנמה

וירושלים כאילו נלקחו מפלנטה אחרת, אכל הטייסים שביניהם דווקא הכינו על מה אני מדבר. התברר לי שהם מכירים היטב אותנו, את חיל־האוויר שלנו ואת מטוסינו. אחד הם אפילו שהה בישראל תקופה ממושכת וידע לערוך השוואות בין החמטין של הערבה לקור של אנטארקטיקה.

בימי שהותי ככסיס הצטרפתי גם אל צוות המטוס הקטן בעל מגלשי הסקי ואל טייסי ההליקופטרים שיצאו לרחבי אנטארקטיקה לצורכי צילום, תוכלה ואספקה. כך הגעתי לאספרנצה, מושכת המרענים האזרחית היחידה כטריטוריה הארגנטינית. פה יושבים חוסרים עם נשותיהם וילדיהם בכל ימות השנה, כולל בחורף הארוך, כאשר העבורה המדעית במקומות אחרים כמעט שוכתת. הילדים מנסים לקיים מערכת לימורים סדירה בעזרת הנשים, והמשפחות משתדלות

לשמור על אורה חיים מסודר פחות או יותר. כ־30 בסיסים של כני אומות שונות נמצאים היום ביבשת אנטארקטיקה. בנקודת הקוטב הררומי עצמו נמצא הבסים האמריקני, שכשערו מתנופפים דגלי 16 המרינות החתומות על האמנה הארקטית. תשע מתוכן טוענות לזכות בעלות טריטוריאלית מוגדרת משלהן. שלוש מרינות – ארגנטינה, צ'ילה וכריטניה – אפילו מציינות במפותיהן את חלקן כיבשת, ומתכרר

"ערבה" מתוצרת ישראל, קשר־אווירי בין חלקיה חשונים של ארגוטינה

ששלושתן טוענות כמעט לאותו שטה עצמו. אמנת לחוקרים לנהל יום עבורה ארוך. עם זאת, הם מנסים אנטארקטיקה שנחתמה ב־1961 ותוקפה לשלושים לשמור על סדר יום כמו זה תנהוג ביכשת. לקראת שנה, קובעת כי רק בתום תוקי החוזה המשותף ירוכר ערב, לאתר הארוחה שהוכנה על הקרח, אוטמים את על חלוקה טריטוריאלית, או שזו תדחה לעור 20 שנה

בינתיים, לפי תנאי החוזה, כל מרינה כעולם רשאית להקים כאן בסיס מחקר, וכך היא מצטרפת לאמנה באופן אוטומטי. מדינות כמו סין, פולין, רוסיה, גרמניה, נורבגיה וכרויל שאין להן קשר טריטוריאלי רצוף אל אנטארקטיקה גם הן מקיימות כאן כסיסי קבע. חשבתי לעצמי שלא יהיה זה רע כל עיקר אם אקבע פה, בהזרמנות שאני כאן, יתר לבטיס ישראלי. מאמר שלא היה לי דגל ישראלי ציירתי אותו כריו על בד לכן, וכאין לי מוט להניפו כתכתי על הקרח, באבנים שחורות: "הבסים הישראלי הראשון למחקר באנטארקטיקה". כשביקשתי אחר מידידי הארגנטינים לצלם אותי ליד הכתוכת התכרך לי שכנושא זה אין להם תושדהומור... לדעתם, צילום שכוה מהווה ..כמעט הוכחה" לבעלות מדינית, רבר שלאחר מלחמת פוסלאנד־מלווינאס הם בהחלט רוצים למנוע מאחרים. אני נפרד מיכשת אנטארקטיקה בתתושה שעריין

ישנו מקום בעולם שמסתור טור שא האנשים החיים כו ללא כלי נשק ומלחמה. אני נפרר מהנועים הלבנים והקור העו כשהלב – חם. עכשיו, במשום ההרקולם בו אני תחר ליכשת אמריקה, אני שב אל המקומות החמים שרווקא בהם הקור והקיפאון האנושי רב יותר מזה שבערבות הסרח הלכנות של

עמוס אטינגר

Bipeaid 57

מיפגשים מאוחרים

מונה מפאכ תל־אכיבי. זוג מבוגר ליר שולחן קטן. כירה בלי מצכירות. אני רואה אותו יושב מולה: נבוד, שתקני, מכרית עצמו לחייך. הוא לובש חליפה מהודרת ומאוד לא אופנתית. גם הפיאה שלו שייכת כאילו

היא אשה נאה, צעירה ממנו בשנים רבות, עוטה על כתפיה את מעיל הפרווה שלה שגם כן אינו שייך למקום. בעצם, שניהם אינם במקומם. מתרחש ביניהם חיוור עייף, ללא תשוקה, מאולץ. כמין תהליך שחייבים לעכור אותו, כלית ברירה. והרי יש לעשות משהו נגד הברידות.

איני מכירה אותם, אלא שאני יודעת מה חולף במוחו של הגבר כן החמישים פלוס שעבר, מרצון או שלא מרצון, לשרק הפנויים. הוא לא רומיאו ואינו מחפש את יוליה. הוא רוצה בתרוג, זה הכל. אילו פגשתי בו ביחירות אני מתארת לעצמי מה היה

תביטי, אני כבר אין לי סבלנות להתחיל את העניין בכל פעם מחדש. לספר לה את סיפור חיי, לנסות להיות נחמד, מקסים, ולהוכית לה שאני בעצם יותר ממה שאני נראה. גם אין לי תמיד סכלנות להכיר את הילרים שלה. לא תמיר הם מוכנים לקבל אותי. ולפחות מסיבה זו - אני מעדיף התקשרות עם אשה צעירה וילרים קטנים שאפשר להתקרב אליהנו ביתר קלות מאשר במקרה של אשה כת גילי שכניה -הסטורנטים, החיילים או בעלי המשפחות, תוקעים כי

אני אדם שעובר קשה, ובערב אין לי כוח וחשק. לעטות מסכה של קאבאלייר. והרי חיזרתי אחרי בנות לפחות עשר שנים עד שנשאתי את אשתי – ואו, כמובן, היה טעם אחר למיפגשים. חיזורים הגיליז בו, באמת. אני מעדיף לפגוש אשה שאני מכיר שנים רכות ולוזסוך מעצמי את כל האקרובטיקה הוו".

"זה נכון: אדם בגילי המוזור אחרי אשה יש לו יתרוגות על פני המחזר המתחיל: אני יודע לנווט שיחה בכטחון, יש לי אמצעינו המבטיחים לשנינו כילוי בעים, אני לא קטנוני ואני יודע לחמרן את כת־זוגי לקראת מה שאני רוצה. כך זה כאשר אני יוצא עם נשים בגילי, וגם עם צעירות יותר".

מהרוע, בעצם, אני יוצא עם נשים הצעירות ממני-ב־25-20 שנה? את רוצה שאומר לך בריוק? זה לא ברור? השיער הרך, עור המשי, המרץ הזה שלהן... טוב, - אבל הערכ שלהם רק התחיל.

כאן הגעתי לעניין די כאוב: לה, לצעירה, יש יותר מרץ מאשר לי. אנחנו יוצאים למוזיאון, ואחרי שעה אני רוצה לחזור הביתה או להתיישב ולנות. והיא – תן לה לרוץ עוד ועוד. וכשאנחנו מכלים ביחד את סוף השבוע, אני רוצה לתפוש שעה־שעתיים שינה אורי־הצהרים. כלי זה אני לא מחזיק מעמר. אכל היא מושכת אותי לכאן ולשם, וכאשר נמצאים איתנו גם הילדים שלה – בערב אני מחומל".

מרוע איני יוצא אך ורק עם כנות גיליז אני. בוחלט יוצא איתן, אכל גם שם יש בעיות: המיפגשים הראשונים הם מיפגשים קשים. לא שקשה לארגן אותם הם נענים לה, ובכוקר היא קמה וממשיכה בדרכה. - יש לי רשימה לא קצרה של נשים פנויות שתהיינה לאחר ימים מספר, כאשר שני הבחורים חורשים בשדה, מוכנות לצאת אתי – אכל הערב עצמו עובר לאט. מה אומר האחד לשני: "איכפת לך בכלל שהאשה ההיא שחסר בינינו זו המשיכה חמיירית והספונטנית תיכנס להריון?". השני משיב: -לא". אומר הראשון: שמובילה למיפגש שני ושלישי וכן הלאה, כפי שקורה ... גם לי לא איכפת. בוא נוריד ונזרוק כבר את הדברים בין אנשים צעירים. אצל הצעירים, המשיכה המינית משמשת מין דכק מגע שגורם לכך שבני הזוג יהנו זה מחברתה של זו – עד אשר נוצרים קשרים נוספים: חרש בשם Mentor (מורה, מדריך, יועץ), כאשר זכרונות משותפים, מחשבות משותפות, מכרים משותפים וכעתיד גם ילדים משותפים".

הרבק הזה קיים, כמידה מועטה, גם בין אנשים מה לקחת את העחדים שלך למיטהז למותר לחזור. כני חמישים ומעלה. במיפגש הראשון אנחנו לוקחים בחשבון את העדרו. מודעים לכך שאין זיסוקין די־נור. מקווים כי כאשר נאהב אחד את השני – הרי הקמטים שלה והכרס שלי כבר לא יהוו מחסום בינינו. אבל, איך אתה מגיע מן המיפגש הראשון אל האהבה, או לפוזות אל הקשר החזק יותר – כאשר יש כיניכם כל־כן' מעט ו'בק? זו השאלה...".

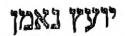
אחת הדרכים הטובות היא להעלות עמה. וכרונות משותפים – בתנאי שיש. הזכרונות הללו אינם חייבית להיות אישיים. זו יכולה להיות נוסטלגיה חיפאית, או סיפורים מהגימנסיה ומהצופים הקשישים ראש" פויטי. זול וקומפאקטי. איך (כמעט) לא חשבו ומן המסע למצרה. לכן אני בהחלט שמח לפגוש במישהי שאני זוכר מן השנים הרחוקות. אני מודע לכך שאנשים הקרויים 'מפורסמים' משתמשים בסוג שונה של רנק: כסף, תהילה, יחסי־ציבור. הדברים הללו

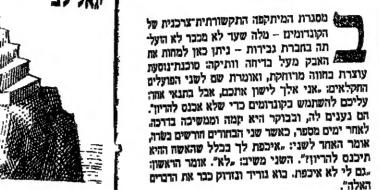
מעולם לא הזיקו לשום גבר החוזר להיות פנוי...". המטרה הסופית של המיסגשים המאוחרים הללו של אנשים כגילי היא ליצור אינטימיות, להגיע לקירבה נפשית. אך בגילנו, כאשר אנחנו סוחכים על גבנו אישיות כה מורכבת, הרגלים קבועים שקשה לשנותם, שגיונות ושגעונות, מערכת שלמה של מחוייכויות – אין זה אלא נאיכי לצפות ליצירת קירבה

מהירה, הכיני אותי – יוא מדובר במין". לפעמים עולה מיעתי לשנות את השיטה. אולי ליצור סוג חדש של מיפגשים: פחות בערבים -- יותר בבקרים. ארווזת בוקר שקטה ללא מתוו של הרומנטיקה־שלא־נוצרה־למרות־המאמץ, של יציאה לקניית לילה משותפת בסופרמרקט במקום ללכת לקולנוע, ובמקום לשכת בהצגה ששניכם לא נהנים ממנה - לנסוע אל שפת הים ולשבת שם, עם שתיקות מרגיעות. אולי כך אפשר יהיה להגיע ליחסים חרשים,

פנטרארו

וימץ שניצב במרכז השולחן – אתה מרגיש שהתחלת

זו איינעימויות. לא כדאי לחישאד בבית יותר

חי. תברים ותיקים יעניקו לכם תמיבה רגשית

איועים כלתי צמויים עלולים לשבש את סדר'חי'

מ שלכם במקום וועבודית, אתם מתקשים לחתר"

ט, אך בתחום הרומנטיקה וחוזברות, חכל מתנהל

עומי מנוחות. הבטחון העצמי שלכם אינו במיט"

שני מצככם חבספי משתפר עתה, עדיין עלולים

לחיות חילופי מלים עם מישהו קרוב בענייני כס"

נים. וה ומן טוב לערוך קניות לבית. כדאי גם

כאל מובן מאליו. העצבים שלכם די רופפים עותה,

וחינו עלול לחתבטא במקום העבודה. כדאי

למה הרבה ולפים את הדגש על פעילויות שק"

לעקוק בתחביבים ולחיות עם ידידים קרובים.

בתולה (23 באונוטט עד 22 בטמטמוכר)

ורטן (21 ביוני עד 22 ביולי)

(נג ביולי עד 22 באוגוסט) ביולי

ע בימים אלח.

לות בתוך חבית.

באחרונה נתקלתי בפרסומת אמריקנית לקונרום שעשועי כוח הטקסט במודעה – המופנית לאשה – אומר: במעולם

לא העליתי ברעתי לקנות קונרום...", ובהמשך: .לשם מרק זמן קצר ארכה לאורי -סכנה" – להיות ולהמליץ על הקונרום כעל אמצעי ההגנה הטוב נגר כל מה שווששים מפניו: איירס והריון. למותר לחוור לו "מועדון אנשי הכוקר", ואילו גליה, ולומר: לא לסמוך עליז, על הגבר לסמוך על עצמך בדרכה הישירה, כינתה אותו מועדון כלבוי. לקנות ולראוג שיהיה בארנק". ועתה, כאשר העוברות כבר ברורות, כל שיש של אילי תעשייה ואילי הון, קצינים בכירים, מנהלי לעשות זה להתגבר על המבוכה הראשונית. תחילה מקים, גברים שחברו למעין מועדון. דרישות לומרים לקנות את המצרך הנ"ל. לשלוף אותו בזמן המערוך מחבריו: להיות כעל עמדה בכירה, ו...

ולהשתמש בהתאמ להוראות. מומלץ להעלות בשיהה את עניין הקונרום עוד כסרם הגיעה שעת האינטימיות. מומלץ גם להתייחס אליו כאל שומר עליו קורם.

MITH AM

כשהעיר עוד ישנה, נהנה מהחבורה היושכת ולוגמת יחד עם זאת ודווקא משום שהם מחזיקים כו – יש כהם חוש האחריות הנחוץ כרי להשתמש בו כהלכה. ויססי. נוגטת סרואסוו הם וכייגלע מרוח בתמאה ומתענגת על שיחת דיומא, ניתוח כותרות העיתונים, המועדון טמון בזו של "נשיאם" הבלתי־מוכתר, יצחק רכילות קטנה. אחרייכן כולם קמים ונוסעים שגיא. מנהל קונצרן כלכלי גרול. אורי מכיר אותו לשחיית-בוסר בבריכת גוררון. שם הם לוכשים את שנים רכות. דרד שגיא אפשר ללמוד כיצד כמרוצת חליפותיהם ההדורות וגוסעים למשרדיהם, לגהל את

> אורי אוהב את השעות המוקדמות של הכוקר, להתבונן כתל־אכיב שלעתים עטופה בשעות אלה בערפל לכן, ולעתים - רווקא כשהשמיים צלולים -היא שרוייה במין ערפיח אדמדם־שחור המכסה אותה כמו שמיכה ענקית. הוא אוהב לחצות את הרחובות הדוממים ולחוש את הבוקר הצוגן המקדם את פניו. כאילו אומר לו "אתה שייך לנכחרים, לאלה שניצחו את הלילה, לאלה שלא צריך לזרוק אותם מהמיטה ויש להם כוח להסיר מעצמם את הלילה כאילו היה שמיכה שאתה משליך אותה מעליך ויוצא אל היום".

אנשי הכוח". על־אף שלפני־כן מעולם לא ראה עצמו. פּקשועי הכוח". כך או כך, שניהם התכוונו לקבוצה של אנשים שיורעים שהם מחזיקים בין אצבעותיהם את תוטי הכלכלה, המריניות והבטחון של התברה הישראלית. מבחינת החשיפה לתיקשורת, כולם היו אנונימיים. הם הראשונים שיורעים כי באור זרקורי להשכים קום כדי להגיע לפנישות כבר בשעה חמש הפירסום מוצאים דווקא את אנשי הקש, ולא את וונע נכוקר. אולי קורבן מועס בשכיל אנשים בעלי האנשים החשובים כאמת, מי שמושכים בחוטים. לאנשי השילטון האמיתי יש רי כוח כדי לוותר על מה ועוצמה שירעים להתענג על כך. כאשר אתה משכים בשעה כזו, נכנס לכיתיקפה מדיף ריחות ניחוח הכותניות הזולה הצפונה בפרסום. של ניינלער חמים, קפה חריף, גביגות, סלטים ובקכוק

לפנישות, הבין שהתשובה נעוצה בתחושה שהם פשוט ומן רב לא הבינה גליה מדוע אורי מתחיל אנשים שעונים על מערכת הציפיות שלו. הם חושבים להשכים כבר כארבע וחצי, מתרחץ, מתגלח, מתלבש כמוהו, פועלים כמוהו. אמנם, הכוח הוא כלי־המשחק

עקרב (23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)

קשת (22 בנובמבה עד 21 ברצמבר)

(די (22 ברצמבר עד 19 בינואר)

דלי (20 בינואר עד 18 בפכרואר)

"גים (19 במברואר ער 20 בנסארס)

בסף על בילוים.

ות עם מכר תמתנהן בצורה משונהן הקפידו

טימני בגרות.

טיפוטים מפוזרים צדיכים להיותר חשבוע לא לא־

בד חפץ בעל ערך. יש דגש חזק על פגישות חברי

תיות. עבודה קשה חיא הדרך תטובה ביותר לח־

גיע לחישנים כספיים. אין לסמוך על תמיכת

פעולות מאחורי חקלעים יסייעו לכם עכשיו לקי־

דום ענוינו הקרוירה. בהחלט מומלץ להימנע מעי־

מותים ישירים. כראי לחקדיש הרבה זמן למנוחה,

כדי שתוכלו לרכז את מחשבותיכם. ילד יגלח

חוסר חסובלנות שלכם עכשיו עלול לקלקל לכם

את התוכניות, אך לא כראי להתאמץ כדי להציל

תוכנית לצאת לטיול. זה זמן טוב לקיים קשרים

עם ידידים תמתגוררים רחוק. שימו דגש על פעיי

חשבוע הוא זמן טוב לחסוך בסף: עניין הקשור

לקריירה יבוא על פתרונו. כדאי לנהונ בדיפלומטי

התחייבויות הברתיות, אך אין לערב בילויים עם

מישרוו ממונה עליכם עלול לתמוס אחכם השבוע

בלתי:מובוים: בחיי הבית וחמשמחת עלולות

לחתחולל סערות, אך חתחום החברתי מוצלח

עתרו מאוד. עם זאת, לא כדאי לכובו יותר מדי

הזמן נהפך הכוח לביטוי העיקרי בחייו של גבר. תדמית של גבר קל דעת, רודף נשים, מוכשר מספיק כדי להרשות לעצמו להיות בלתי מנומס, לומר לאנשים כדיוק מה שהוא חושב עליהם, מוכשר מספיק בכדי שיאמין שיסלחו לו על כך. לאורי נדמה היום שאז, בימים ההם, שגיא לא היה מסוגל לראות עצמו כפי שהיה באמת. הוא לא ירע כמה אנשים נעלבו מלשונו העוקצנית, כמה נשים נפגעו קשה מהדרך שבה היה נוטל אותן ואחרי־כן משליך אותן, שוכח

גליה לא סבלה את יצחק שגיא. היא ראתה כו גבר שחצן, בטוח בעצמו, נשען על מעמדו הכלכלי היציב ועל הרכוש שירש מאביו, גבר בעל שני אבל היה עוד משהו שגרם לו לרצות לתכור אל מבר קבוע במועדון מיוחר במינו שהוא קרא אנשי ה.מועדון", משהו שאימת את דכרי גליה על מימרים, שטחי. הדרך שבה התייחס לנשים פגעה בה. היו תסופות בהן ניסתה להציב בפניו מראה אחרת, להסביר לו כי שפגיעה באנשים אינה מקרמת אותך אלא טווה סכיבך קורים שסופם לבודר אותך. אורי היה בין הראשונים ששם לכ לשינוי שחל בשניא. כאשר חצה את שנת ה־45 ונהפך למנהלו של קונצרן ענק, דומה שהחליף את השעשועים הקורמים שלו – נשים, מסיבות, שחצנות כגלימה – באחרים.

קשה היה לאורי להסביר לגליה מה הוא מחפש

כארם כוחני, חש כי הקבוצה הזו מקרינה עוצמה אדירה אורי הגדיר אותם כ-שעשועי כוח".

> בחברת אנשי "המוערון", אבל בנקרים, כשיצא יורד לכית־הקפה הסמוך. אכל אורי נהנה מההשכמה העיקרי שלהם והם יורעים להתענג על הפעלתו, אכל

שלו, אלא נטש גם את שעשועי המיטה העליזים. את כל אלה החליף בסורות הגלומים בעוצמה. היכולת לפקח על אנשים, להנהיג אותם, להפעיל אותם. הכוח שצפון בקול סמכותי ושקט, כמכט עיניים, בהרמת .בכה. זו העוצמה שאין לה תחליף".

תלמר שאם יש גורם משיכה אמיתי של אשה אל גכר – זה הכוח הצפון בוז העמרה שהוא תופשז לצערי, זה אולי ההברל היסודי ביותר בין נשים לגברים. אשה במעמר נכבר לעולם לא תצליח לשכנע גכר להכנס למינותה רק משום שיש בירה הכוח של ראש ממשלה או מנכ"ל קונצרן עיסקי גרול. במעמר הגבוה של האשה אין כל סקס־אפיל, לכל היותר היא יכולה לעודר הערצה. ואילו הכוח הצפון בגכר יש כו משיכה גופנית רבה. זה קיים גם אצל בעלי חיים כטבע. ראה למשל את הצכאים הזכרים שנלחמים על הטריטוריה שלהם: הצבי שוכה כטריטוריה הטובה כיותר ונחשב ל'מספר אחר', מושך אליו את כל הנקבות. לא מכבר קראתי מחקר שאמר כי אילו היו בשטח מסויים מאה נקבות ומאה זכרים צכאים, היו כמעט תשעים נקבות הוצות את כל הטריטוריות כרי להגיע ולהזרווג עם . הצכי המצליה. אתה ואשב שאנתנו שונותו".

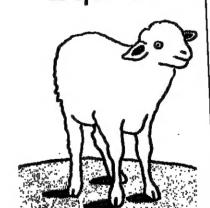
גליח צחקה. אורי התכונן כה בעלכ כשאמרה: -זוהי הצרה האמיתית שלנו, הנשים. ככר אמר חכם אחר שאנחנן מסרכות להכין ששעשועי הכוח של הגברים הם כסך הכל תחליף ליצריחם העייפים

תחזית לשבוע שביו 10 ל־16 באפריל

טלה (21 במארט עד 17 באפריל)

תצקורנו לנחוג בטאקט כדי לחניע מישחו לפרוע חוב שבוא חב לכם. זה זמו טוב לפעילויות בתחום חרומוטיקת וחמואי, כמה מכם יעשו תוכניות לטי יולים, ומומלץ לבדוק לפנייכן אה כל חפרטים.

הורוסקופ (נאמים (21 במאי עד 20 ביוני) הותו נדבריכם כשאתם משוחרוים עם חממונים ללינם ועם קרובי משפחת, אחרת עלולות לחיוו־

אין זה חזמן לכפות דברים. בתחום חקריירה -

השמרו מפני צעדים אימפולפיביים בתחום הקר שפחה עלול לגלות עצבוות, ויש היו קשובים להתרוזשויות מאחורי הקלעים. חדי לתויחם אליו בסבלנות. תדרך לחשיג את האושר שות כלתי צפויות יגיעו מרחוק. פילוסופיית תחיי הא נאמצעות רומנטיקה ויצירתיות, תנו להושים ים שלכם תעמוד במבחן בימים אלה – יהיה קשה לחוחה אתכם. לישם עקרונות. מאוניים (23 בטפטמברי עד 22 באוקטובר) (20 באמריל עד 20 במאי) ללכם להקפיד לא לחתייחס אל מישחו קרוב

לגליה, ניסה אורי להסביר את השינוי שחל

אורי חשב כי המפתח לאישיותם של חכרי

בנעוריו נחשב שגיא לדוך ז'ואן. הוא בנה לעצמו

אותן. דוא לא זכר פרצופים, לא זכר שמות. לא זכר

נערות שאהכ. השיכחה היתה מין מסך שהגן עליו.

בשניא כך: "הוא נהפך לרציני. לא רק שהוא מתלכש עכשיו באורת מסורר והשליך את הלבוש הכיטניקי

גליה גיחכה מול תמימותו של אורי: -מתי כבר

אורי גיתר: את לא מכינה ששניא כבר מומן זנח את תענונות המין. אם את הושכת שתוא צובר כוח כדי למשוך אליו נשים, הרי אינך מבינה את סור הקסם שבכוח לגבי הגבר. הוא איננו קשור לנשים אלא למשחו עמוק יותר. כדרך שהצכי כוחר את המריטוריה המוכה ונלחם עליה עם הצבאים תאתרים לא כשביל לחורווג עם מספר הנקבות הגדול ביותר, אלא כדי

HIDEOIG 58

59 Hizebio

בעמור זה מבחר מהידיעות

והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע שבין 3.4.52 – 10.4.52. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

כסף ישראלי חדש הוכנס למחזור

שטרי כסף ישראליים חרשים, בני ל"י אחת, הוכנסו היום למחזור ע"י הבנק הלאומי לישראל בעימ (מחלקת החוצ-

השטר החדש אינו מוציא מכלל המחזור את השמר חישן, הנוכחי ושני השטרות יימצאו במחזור זה בצד זה.

הארבה – 20

מבאר־שבע

אין כל ידיעה על הוסעת סר חבוקר עש המחלקה להגנת על מחנה ארבה גדול שהגיע

לדדרידו, בגבול ידדן, ב-20 קימ השלטונות חישראליים נקטו

הננב נצטון לעמור הכן. ליישוכים הומצא רעל למלח מה בארכה, אם יחרור לתחום

ישראל. כן פורסם כרוז לתושי בים, המכקשים להודיע מיד לתחנת המשטרה או למשרד

הערפל בלוד

הערמל הכבר שכיכה את שרה התעומה בלוני הדול משי נים שחיר בדרכם לישראל לדף

כשעה 8 בכוקר הופיעו בכת אחת כלור כבת אחת, דבר שגרם לצי פישות יוצאת מהכלל כשרה. כן קה. למרת שצ'כוסלוכקיה לא קיבלו 4 נורות. צרכנים אחרים פני הכאים.

> דחל גרום מיכאל דעואל

> > Braeain 60

בית מבר ראת-גו רחיב יהרום צ (כימר הישונ) בהרכת המרדיך הוחיק יעקב כמכוניים ומעשים במכוניות משא

השבוע לפני 35 שנה

שחיה בררעו מלוד לקטריסין רדת המטוס בבירות, כדי שלא הגוסעים ואף לא של הישראלים. יפול לידי השלטונות הלבנוניים. סירת המנוע הישראלית הבלדר המשיך אח"כ בדרכו "נירית" עלתה על שרטון ליד לקפריטין. השלטונות הלכנוניים

מר מנחם בנין, יוייר צנועת "ורות", עומד להיסגש עם ציר צרפת בישראל, מר גויון, כדי למחות בפניו על התקירה בפא-רים שלך א. שומשק, חבר חבני סת מטעם "חרותיי, שנעצר לכי

כוח שעות ןשוחרר. יחר עם אליעזר שוסטק, שי צא בשליחות "חרות" לפארים, נעצרו שם עוד שניים מעסקני הורות": מר ה. פלקר, וומשמש סופר "תרות" בצרפת וכר פרגר, המשמש שליח מטעם תנועות הנוער וטועל בשורות כית"ר

השלושה נעצרו בקשר לחקי-רה על משלוח הפצצה למשלחת הנרמנית בהאג ואחרי החקירה

בת"א. "זכות" מיותרת ניתנוז לאר לה שהכיאו אתם אישור מוסמר, מיתה ממונה גם על חעיר העתיר כי חשתכנו כזמן האחרון והם

והות והחזרת נורות מקולקלות. זמפורה בחורמנות

הקפריסאים, הופנה לבירת הלב־

נון מתומר אפשרות לנחיתה בש־ רה התעופה של ניקוסית. הישראן לים נתקלו בשרה התעופה כבירות כיחם עוין מצד הלבנו־ נים. הם הוחזקו באזירון ולא ניתן להם לצאת ממנו. לפנה"צ הגיעו

בפקודת פראג נסגרה הקונסוליה

בירושלים נסגרה למי חוראת משרר חווין הציבי. הממונה על הקונטוליה מו

יוסף פאנץ, שנתמנה בקונסול אחר שהקונטול הקודם פ. הועבר למדור הקונסולארי של צירות צ'כוסלובקיח בת"א.

הכירה בעבר הירךו, היתח הקוני | קיכלו 2 נורות. ככל המקרים נדרשת תעודת צ'כוסלובקיה כצד הירדני.

חצי בית ספר לנחגות

4 - 6 /1/07 17

שמחים להידיע על הולדת בנמי

לשמם דבנסתו בברים של אאמיה: שיחקיים בינם ישטי. א' דחוק החונער פסח, 4.52 וו, בוטעה 10.30 לפנה צ בביוף החולים "אטוואי:

צבי וסוניה סבירסקו

- רמתיבן, רחוב ביאליק פו

כף נאמה שבדרום קפריטין, האיסור שהטילה עובה על כניסת עקב הערסל הממיך שמפרר שם שני בלררים סוביסיים, שעמדו להביא ניירות סוריים להאוואנה.

שלפון 7284

בשפית : עברית. ערבית, אנוליו

תבקרו ותווכחון

האינדקס

עלה במארם

אינרקם יוקר תמחיה עלה בחודש מארם יותר מאשר

בסברואר, כלומר למעלה מ-ד

נקורות - נמסד הבוקר לסומר

-מעריכ" ע"ר הלשכה לסטטיססי קה הממשלתית.

דנים בחוק לאיסור שביתות פרי

נותקו

היחסים

רסיה –

לנתק את היחסים הדימלומאטיים

ימומינים בוה את קרוב חם ידידיםם ומבריהם

פותחים את העונה בהנחה על כל מבחר בגדי-ים אופנת 87 לנשים גברים וילדים שמשיות כסאות למרפסת ולפיקניק כסאות נמוכים לים חולצת גופיה לילדים עם הופסת "צנטרוטקס"

אנחה אלהנחה

Party Bird of Read

בתי הכל-בו פתוחים במוצאי-שבת 11.4.87 עד 10 בערב

פונטום הרשת

פתיחת עונת הקיץ

קזבלנקה חמפרי בוגרט • אינגריד ברגמן E. At. District of the second second

GMC HOME VIDEO

צייטי צייטי בנג בנג

דיק ון דייק

הסיפור על וורנון ואירין קסל פרד אטטר - גיינגר רוגירט

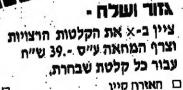

סיפור הפרברים נטלי ווד • ג'ורג' צ'אקיריט

האזר ת קיין דייר נו
באגס באני בדרכים בצהרי חיום
ווראית בנימין

בו טוו כובע צילינדר 🗆 ם קינג קונג

ם הכלבתולים בו האיש השקט ם הספור על וורען ואיירין קסל ם בוני וקלייד ם גועה דין ם אחובת הקצין הצרפתי

את התלוש בצרוף המחאה שלח להד-ארצי ת.ד. 1741 רמת-גן 52117 והזמנתך תשלח לביתך

מריל סטרים

שון קונרי • אורטולת אנדרס

כובע צילינדר פרד אסטר • גיינגיר רוגירס

WARNER HOME VIDEO

 $(\|f\|_{L^{2}}(Q_{0}))f(h_{0})^{2}(h_{0})$

קינג קונג

WARNER HOME VIDEO

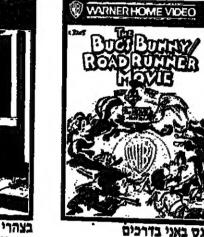

הגיבן מנוטרדם

צ'רלס לוטון • מורין אותרת

בוני וקלייד מרן ביטי • פיי דטמוי

03-611001

